

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 3/12, kesäkuu - elokuu 2012, 11. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Markkinadiktatuuri luo pahoinvointia

Vapun puheissa painotettiin, kuinka markkinadiktatuurilla on ollut tuhoisa vaikutus yhteiskuntaan. Sen seurauksena on ajettu alas julkisia palveluita, hävitetty valtionyhtiöitä, autioitettu maaseutua ja lisätty alueiden ja kansalaisten välistä epätasa-arvoa.

Sivut 10-11

Matka kohti lopullista umpikujaa tulee pysäyttää

Huoli tulevaisuudesta kasvaa. EU:n taloudessa "tulilanka palaa". Luontoa ja ympäristöä uhkaavaan tuhoon ei puututa. Kaupunkiluontoa tuhotaan ympäriltämme. Kaikki nämä ihmistä kohtaavat uhat johtuvat vain ja ainoastaan kontrolloimattomasta voittojen maksimoinnista. Terveys- ja vanhuspalvelujen osalta yksityistäminen uhkaa romahduttaa palvelut. Kuvassa torien liikkeen tapahtuma vanhusten asian puolesta Helsingissä 16.5.-12.

Sivut 3, 4, 6 ja 9

Ei sotaa öljyn vuoksi, ei aavikoita maailmaan

Länsimaat uhkaavat sodalla Syyriaa ja Irania. Tavoitteena lännellä on alueen raaka-ainevarojen haltuunotto ja poliittinen kontrolli. Voitonpäivänä 9.5.-12 Maailmanrauhan patsaalla Helsingissä kokoontuttiin vastustamaan sotasuunnitelmia. Monissa puheenvuoroissa Suomea vaadittiin irtaantumaan yhteistyöstä imperialistisen sotaliitto Naton kanssa ja vaadittiin myös maamme tiedotusvälineiltä totuudenmukaista tiedotuspolitiikkaa.

Sivut 2, 8 ja 20

Sivut 2-3

- Ei iskuja Iraniin
- Nato turvallisuusuhka
- Tulilanka palaa
- Imevät kuiviin

Sivut 4-5

- Oikeus puhtaaseen luontoon
- Uusliberalistinen sothimmeli
- Työpaikkahäirinnästä

Sivut 6-7

- Kaupunkipuistojen puolesta
- Guggenheimin käenpoika
- Kansallisomaisuuden ryöstö

Sivut 8-9

- Ei aavikoita maailmaan
- Terveystuhoon uusliberalistinen tulevaisuus?
- Laitosnuorten kohtelusta

Sivut 10-11

- Vapun puhekoosteet

Sivut 12-13

- 70 vuotta sitten taistelut siirtyivät kohti Donia ja Volgaa
- Kreikan kommunistit tulilinjalla
- Suomi, Venäjä ja Nato

Sivut 14-15

- Emergentti ja dialektinen materialismi
- Maailmanarvoitukset ja agnostisismi
- Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta

Sivut 16-17

- Jääkiekosta kesällä
- Havaintoja Koreasta
- Toukokuun protestit

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Ei joukkoliikennekatua Vallilanlaaksoon
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Pravda 100 vuotta
- Kominform katsaus
- Sodan, luottoluokitukset

Kaikkien maiden proletaarit-
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 18.6.2012

Demokratian hävitys käynnissä

Demokratia on tällä hetkellä voimakkaan hyökkäyksen kohteena Euroopan Unionissa. Käynnissä on massiivinen propaganda-kampanja, jonka avulla iskostetaan kansalaisiin käsitystä nykyisestä uusliberalistisesta kurjistuspoliitikasta ainoana mahdollisena vaihtoehtona. Nykyinen talouskriisi toimii valtaeliitille ihanteellisena kuin tilauksesta tulleet verukkeena kaventaa kansanvaltaa. Kannattaa huomata, mitä on tapahtunut ja tapahtumassa Kreikassa, Espanjassa ja Italiassa – kuin myös hieman piilotetun Suomessa ja muissa EU-maissa.

Radikaali muutos on se, että vaaleissa ei enää kuten vielä II maailmansodan jälkeen aina 1970-luvulle asti, voi enää valita erilaisten poliittisten näkemysten ja ideologioiden välillä. Muutos koskee mitä suurimmassa määrin myös Suomea. Tänä päivänä kansa pääsee valitsemaan vaaleissa ainoastaan kenen johdolla toteutetaan EU-komission sanelemaa talouspolitiikkaa. Liikkumavara politiikassa on huvennut lähes olemattomiin.

EU-komissio sanelee politiikan

Italiassa pääministeriksi istutettiin EU:n ohjaimena ja ilman vaaleja entinen EU-komissaari ja Goldman Sachs-pankin neuvonantaja Mario Monti. Demokratian ohittamista perusteltiin luonnollisesti talouskriisillä. Samaan tapaan runnottiin Kreikassa hallitus kasaan viime vuoden lopulla, kun pääministeriksi nostettiin "riippumatonta" entinen EKP-johtaja Lukas Papandemos. EU tarvitsee kansanvastaisen politiikkansa toteuttajaksi sille uskollisia luottohenkilöitä. Raivostuneet kansalaiset on pantu kuriin tarvittaessa poliisin tai armeijan avulla.

Kreikan vasemmistokohalitiota SYRIZAA on syyllistetty siitä, että se kieltäytyy hyväksymästä maalle saneltua kurjistusohjelmaa sellaisenaan. Porvarimedia ja EU-eliitti pyrkivät pelottelemalla ohjaamaan kreikkalaisia äänestämään "oikein" uusintavaaleissa 17.6. Tätä kirjoitettaessa ei ole tietoa vaalien tuloksesta. Mutta mihin uusintavaaleja ylipäättään tarvitaan, jos maalla on vain yksi vaihtoehto valittavanaan? Tämä vaihtoehto on alistuminen EU:n kurjistuspakettiin ja hirttäytyminen unioniin ja yhteisvaluutta euroon. Onko siis Kreikankin vaaleissa kyse pelkästään poliittisesta teatterista, demokratian julkisivusta? Kaikki tämä kertoo karua kieltään demokratian tilasta unionissa.

Kaksinaamaista ihmisoikeuspeliä

On suorastaan tragikoomista, että EU-eliitti, joka hyökkää rajusti demokratiaa vastaan unionin sisällä, masinoo samaan aikaan väri-vallankumoushenkistä boikottikampanjaa Valko-Venäjää vastaan – perusteena maan väitetty heikko demokratian tila. Vasemmistoliiton puheenjohtaja, kulttuuri- ja urheiluministeri Paavo Arhinmäki ilmoitti häpeällisesti kannattavansa vaatimuksia perua vuoden 2014 jääkiekon MM-kilpailut Valko-Venäjältä. Mitään todellista näyttöä maata vastaan eivät EU-kellokkaat ole kyenneet esittämään. Todellinen ja ainoa syy Valko-Venäjän vastaiselle kampanjalle onkin se, että maa ei ole alistunut EU:n määräysvaltaan ja uusliberalismin pakkopaitaan.

Maassa pitkään työskennelleiltä ja asuneilta henkilöiltä voi kuulla yleensä täysin toisenlaista tarinaa kuin mitä valtamediaamme jatkuvasti suoltaa. On helppo yhtyä Valko-Venäjän jääkiekkomaajoukkueen päävalmentajan Kari Heikkilän viisaisiin sanoihin, kun hän vaati maan ihmisoikeuksista räksyttäviä siivoamaan omat nurkkansa ennen kuin ryhtyvät arvostelemaan toisia.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

- Olen maksanut tilaushinnan 15 €
 Maksettu tilille Op FI0855411420027966
 Lehti laskuttaa

Sukunimi _____ Etunimi _____

Lähiosoite ja paikka _____ Postinumero ja -paikka _____

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Ei iskua Iraniin, ei pommeja Teheraniin, ei aavikkoja maailmaan, ei sotaa öljyn vuoksi

Elämme tänään yhtä historian vaarallisinta vaihetta. USA on keskittänyt Persianlahden alueelle useita lentotukialuksia, satoja huippumoderneja hävittäjiä, lähes 150000 sotilasta, 450 Tomahawk-risteilyohjusta. Liittolainen Israel on varustautunut hyökkäämään ilmavoimillaan Iranin ydinlaitoksia vastaan. Tämä tulisi olemaan läpihuutojuttu edes USA:n ja Israelin yhteiselle sotilasoperaatiolle. Iranilla on sotilaalliseen vastaiskuun kykenevä armeija. Hyökkäys uhkaa kaikkien alueen valtioiden mm. Venäjän, Intian ja Pakistanin etuja.

Voitontöivänä 9.5.-12 vietettiin Helsingissä Maailmanrauhan patsaalla tapahtuma, jossa ihmiset ilmaisivat huolensa kasvaneesta suurso-dan vaarasta. Hallitukselta ja medialta vaadittiin vastuullisuutta.

Asiantuntijat kirjoittavat Venäjän keskittävän USA:n ja Israelin tulevan hyökkäyksen johdosta joukkojaan etelään ja Armenian sotilastukikohtiinsa varmistukseen Israelin ja USA:n hyökätessä Iraniin asemansa Kaukasiassa. Sodan syttyessä Venäjän odotetaan avaavan maa-käytävän Georgian kautta Armeniaan, jolla on maara ja Iranin kanssa. Tätä ennakoidesaan USA aseistaa Georgian armeijaa. Luulisi näiden tietojen osoittavan pahimmillekin epäilijöille, että tosi on kysymyksessä.

Kova uusliberalistinen markkinatalous on ohittanut pisteen, jossa on otettu ensimmäiset kekeleet imperialistiseen suuntaan, missä politiikan keinojen pettäessä, valloitetaan markkinoita, taloudellisia resursseja ja kilpailukykyä sotilaallisin keinoin. Näin tapahtui mm. Jugoslavian, Afganistanin, Irakin ja Libyan kohdalla. Siksi voimme nimittää nykyistä tilannetta uuden imperialismin restauraation ajaksi. Israel ja USA perustelevat tulevaa hyökkäystä Iranin väitetyillä joukkotuhooaseilla. Tästä ei kui-

tenkaan ole mitään todisteita eikä mikään oikeuta hyökkäyssotaan. 'Hyökkäys Iraniin aiheuttaisi katastrofin'.

Katastrofi on lievä sana kuvaamaan Kolmannen maailmansodan uhkaa ja miljoonia uhreja vain kahden epätoivoisen, keskenään ikuisen verivalan vannoneen valtion, Israelin ja USA:n aiheuttaman maailmantuhon seurauksista. Omassa mediassamme on selkeästi peitelty todellinen suurso-dan vaaraa ja uhkaa, vaikka muualla maailmassa tämä tiedetään varsin hyvin. Vastaus löytyy Natottamisesta ja sen hyväksymisestä valtiojohdossamme. Suomen media ja valtionjohto näyttää olevan valmis uhraamaan miljoonat ihmishengen ja osaltaan ottamaan vastuulleen mahdollisen luonnonkatastrofin vaikutukset? Ehkä johtomme ei osaa ajatella mystisessä Natomant-rapsykoosisaan tarpeeksi pitkälle.

Israel väittää pelkäävänsä Iranin ydinasetta, kun taas sivistynyt maailma pelkää Israelin ydinasetta, jota se joutuessaan vaikeuksiin tulisi käyttämään naapurivaltioitaan kohtaan. Hirvittävä luonnon tuho ja miljoonat kuolleet näyttävät olevan lastenleikkiä USA - Israel-akseliille.

Kaiken takana oleva kova uusliberalistinen voitontavoittelu toimii ketjureaktion tavoin. Suuryritysten ottaessa taloudellisten resurssien hankkimisessa poliittisten toimien sijaan käyttöön aseelliset keinot, johtaa tämä vain siihen, että kilpailijoiden muualla on tehtävä samalla tavalla.

Me 9.5.-12 Hakaniemeen maailmanrauhan patsaalle koontuneet vaadimme tiedotusvälineittemme tiedottamaan vastuullisesti sen todellisen tilanteen, joka Lähi-idän alueella vallitsee. Vaadimme omaa hallitustamme toimimaan kansainvälisissä suhteissaan kaikin tavoin näiden imperialististen suunnitelmien katkaisemiseksi. Esitämme kaikille ihmisille: Nouskama torjumaan imperialistista valloituspolitiikkaa ja edessä hämmö-tävää tulevaa suursotaa.

Helsinki 9.5.-12
Maailmanrauhan patsaalla

Nato on turvallisuusuhka Suomelle

Venäjän asevoimien komentaja, kenraali Nikolai Makarov esitti puheessaan Maanpuolustusyhdistyksen tilaisuudessa tiistaina 5.6.12, että Suomen ja Naton yhteistyö on uhka Venäjän turvallisuutta. Makarov mainitsi mm. Pohjois-Norjassa talvella ja Itämerellä toissa vuonna pidetyt sotaharjoitukset. Kenraali oli lehtitietojen mukaan myös kyseenalaistanut Suomen oikeutta järjestää sotaharjoituksia Itä-Suomen alueella ja esittänyt, että olisi järkevämpää kehittää sotilaallista yhteistyötä Venäjän kanssa.

Makarovin puheenvuoro pelästytti kaikki "natottajat" kuin varpusparven liikkeelle. Soini, Salolainen ja Tuomioja "todistivat" yhteen ääneen, ettei Nato-yhteistyö voi olla uhka Venäjälle. Tuomioja viestitti, että Makarov ei ole ainoa kenraali, joka elää kylmän sodan maailmassa. Kaikki nämä maamme poliitikkojen lausunnot osoittavat, että mitään ei ole opittu historiasta eikä geopolitiikasta.

Halusivat Suomen poliitikot sitä tai eivät, Venäjän ja Suomen

kohtalot liittyvät yli 1000 km pitkän yhteisen maarajansa ja vuosisatojen aikaisen historiansa kautta monin tavoin yhteen. Yli 100 vuotta Venäjän yhteydessä eletty autonomian aika oli Suomelle hyvää aikaa sodanjälkeisen YYA-sopimuksen kauden tavoin. Mutta liittoutuminen silloisen imperialistisen suurvalta Saksan kanssa vei maamme katastrofaalisiin sotaseikkailuihin.

Maamme poliitikot ovat joko järjettömiä tai suuria valehtelijoita, jos eivät näe mitä maailmassa tapahtuu. Sotilaallista voimaa käyttäen läntiset suurvallat anastavat maailman taloudellisia resursseja ja Lähi-idässä uhkaa syytä suursota. Mutta imperialistien tavoitteet ovat kauempana, Keski-Aasiassa, Kiinassa ja Venäjällä. Naton jäsenenä maamme joutuu mukaan kaikkiin sotaseikkailuihin.

Nato tarvitsee Suomea, koska meillä on pitkä maaraja Venäjän kanssa ja paljon aluetta sotilaallisiin operaatioihin. Naton jäsenenä kriisitilanteessa alueemme sotilaalliset kohteet olisivat iskujen kohteita ja taistelua käytäisiin Suomen alueella. Kyllä Venäjällä todellakin on

syytä olla huolissaan, koska Suomi on jo viety niin lähelle Natoa, että se merkitsee käytännössä täysjäsenyyttä. Pietari on edelleenkin hyvin lähellä valtakunnanrajaa eikä Venäjällä katsota hyvällä, jos rajan takana pitävät kiristyvässä tilanteessa majaansa Nato-joukot. Pitäisi tämän olla maamme poliitikoille selvää, kun vaan muistelevat tapahtumia ennen Saksan ja sen liittolaisten hyökkäystä Neuvostoliittoon.

Suomen poliitikot kieltäytyvät ymmärtämästä, että Makarovin vihjaus Suomen Nato-yhteistyön uhasta Venäjän turvallisuudelle tarkoittaa myös ja ennen kaikkea uhkaa Suomen turvallisuudelle.

Suomen ei pidä missään nimessä lähteä mukaan myöskään viime aikoina keskustelua herättäneeseen Islannin ilmavalvontatooperaatioon. Toisin kuin poliittinen eliittimme väittää, kyseessä ei ole pohjoismainen hanke vaan puhdas Nato-operaatio

STP:n liittokokous
16.6.2012

Euron tilanne: tulilanka palaa

Kriisimaiden tukipaketien kasvu

Kun tulee Italian vuoro, opimme uusia lukusanoja. Espanjan valtiolla on velkaa noin 650 miljardia euroa eli enemmän kuin Kreikalla, Irlannilla ja Portugalilla yhteensä. Italian valtiolla on velkaa pari biljoonaa euroa - parituhatta miljardia euroa. Se on enemmän kuin kolmella pienellä kriisimaalla ja Espanjalla yhteensä. Italian ja Espanjan taakaus- ja maksuosuudet euromaiden kriisitoimista on yhteensä lähes kolmasosa. Espanja I ja Italia I -paketteihin hätärahaa tarvittaisiin jopa kolmin verroin komission haikailema määrä ja maksutaakkaa jakaisi pienempi joukko maksajia. Tuppurainen on Tappuraisen takuumiehenä. Europäättäjät ovat pitkittäneet ja pahentaneet velkakriisiä tehotomilla hätäkeinoillaan jo kolmatta vuotta.

Ovatko europäättäjät menettäneet järkensä?

Fyysikko ja matemaatikko Albert Einstein totesi aikoinaan: "Ainoastaan hullu toistaa samat toimet kerrasta toiseen samalla jo aiemmin vääräksi osoittautuneella tavalla, mutta odottaa silti ennen pitkää saavansa aikaan toivomansa tuloksen". Europäättäjät ovat hulluja, jotka yrittävät suitsia velkakriisiä tehotomia hätätoimiaan toistamalla. Päättäjät eivät ole "huomanneet" lääkkeen lisäävän tautia, vaan yrittävät parantaa sen tehoa kasvattamalla annosta. Jos Einstein eläisi, hän kysyisi, ovatko Euroopan taluspäättäjät menettäneet järkensä. Tyhjentävä vastaus edellyttää selvitystä, onko heillä joskus ollut järkeä.

Velka kasvaa

Vuonna 2008 Jyrki Katainen rauhoitteli kansalaisia, että USA:n pankkien finanssikriisi ei meitä heiluta. Euroopan taluspäättäjät kuitenkin ryh-

Suomi on hyväksynyt euromaiden "tukipaketteja": Kreikka I, Irlanti I, Portugali I, Kreikka II. Mietintämyssyissä on uusia paketteja: Espanja I, Kypros I, Italia I, Portugali II, Kreikka III sekä vielä Belgia I ja Ranska I. Ensimmäisen paketti lähetettiin Kreikan velkojille runsas vuosi sitten. Paketin ehdoksi asetettu talouden kuristuspaketti on ajanut maan talouden alas moninkertaisesti. Ensimmäisen pakettiin olivat satoja miljoonia, sitten muutamia miljardeja, nyt Espanjan kohdalla mietitään riittäkö sata miljardia ensimmäiseen pakettiin.

Julistenikkari sanoo pankkien olevan vakaalla pohjalla kansan kantellessa "Nallea" rahasäkkeineen. Katsotaan miten pitkään kansan rahkeet kestävät.

tyivät "pelastamaan" Kreikan valtiota. Vuoden 2010 keväällä lähti tukipaketti pikapostissa sen velkojille. Kataisen mukaan velkakriisi nujerrettiin ja pensaspalo sammutettiin: "Olemme saaneet niskalenkin markkinavoimista" ja "saamme hyvän koron lainaamillemme euroille." Alexander Stubb säesti: "Nyt asiat niin Kreikassa kuin muuallakin Euroopassa ovat kunnossa. On pöyhöpopulismia väittää jotakin muuta". Katainen ylisti palomuuria, joka estää kriisiä leviämästä ja on lisääntynyt "tulivoimaa". Huomaamatta kielikuviansa menneen solmuun hän kertoi totuuden. Lisääntynyt tulivoima vaati vahvemman palomuurin, joka taas lisäsi tulivoimaa. Palomuri oli ikään kuin autonrenkaiden ja bitumin seos. "Palo" levisi Irlantiin ja Portugaliin ja rakennettiin palomureja. "Pelastuspaket-

teihin" liimatut budjettileikkaukset, sosiaaliturvan alasajo ja ulkoistaminen lisäsi kriisimaiden velkataakkaa ja muiden vastuita.

Satuja eurokriisistä

Euron revalvoituminen aiheutti suurtyöttömyyden EMU-maissa. Saksan pyrkimys vaihtotaseen ylijäämään aiheutti eteläisten maiden vaihtotaseen alijäämän. Yhteisvaluutan oloissa valuuttakurssien kellunta ei estänyt kaupan epätasapainoa ja alijäämäisten maiden velat kasvoivat.

Velkakriisin yllättäessä "euroviisaiden" luulisi pohtivan ongelmien syitä. Luetellaan uskon, kansalliset tavat, työmoraa- li, korruptio. Nämä asiat tiedettiin ennen yhteisvaluuttaakin. Rahaliiton rakennusvaiheessa tehdyt selvitykset osoittivat, että rahaliitto il-

man talousliittoa aiheuttaa velka- ja työllisyysongelmia. Viime talvena Katainen kehui Espanjan ja Italian talouden säästölinjaa. Keväällä hallitukset päättivät elvyttää kurjistusten sijasta.

Italian täyskäännöksen jälkeen Katainen tapasi pääministeri Mario Montin ja arvioi "Italian olevan oikealla tiellä". Kulkusuunta on sivuseikka. On sama, ottavatko euromaat niskalenkin markkinavoimista vai markkinavoimat kravattiotteen euroalueesta. Hiljattain Katainen loihe lausumaan: "Talousyhteistyön syventämisen lähtökohdaksi ei voi olla se, että nykyisen kriisin kustannuksia jaetaan laajemmille harteille". Jos täyskäännös on aito, se on tervetullut. Pääsemme eroon kriisirahastoista sekä rahanjaosta EKP:n ja IMF:n kautta. Käsittävätkö Katainen ja Urpilainen aina, mitä kriisikokouksissa puhutaan ja päätetään?

Ero on Kreikalle jo pienempi paha kuin euro

Kreikan eroa eurosta pidetään todennäköisenä pikapuoliin. Kreikan "pelastajien" tukirahituksen ehtona oleva talouden kyykkykuuri aiheuttaa pahempaa tuhoa kuin euroero. Koko yhteiskunta on vaarassa, jos Kreikka jatkaa rahaliitossa. Oma raha ja devalvointi luo edellytyksiä talouden jälleenrakennukselle.

Järki on uusiutuva luonnonvara päättäjilläkin

Osmo Soininvaara kehuu blogissaan Timo Soinin Kreikka II-pakettiin liittyvän vakuussopimuksen salaamisen syitä käsittelevää kirjoitusta. Suomelle kallis vakuusjärjestely ei tuo täyttä suojaa. Siksi muut eivät halunneet "Urpilaisen takuuksia". Soininvaaran mukaan Kreikan ainoa mahdollisuus on devalvaatio, mutta se edellyttää omaa valuuttaa. Hän toteaa: "Kreikka ei selviä eurossa pysytellen, vaikk-

ka saisi kaikki velkansa anteeksi. Ainoa mahdollisuus on devalvaatio ja se taas edellyttää, että on valuutta, jota devalvoida. Sisäinen devalvaatio olisi varsin tuhoisa. Jos kaikki hinnat ja palkat puolitetaan, kaikkien velkojen, ulkomaisten ja kotimaisten, arvo tuplaantuisi". "Suomi jättää euron kuin Viro ruplan"

Brittiläisen Strategy Economicsin johtaja Matthew Lynn arvioi, että Suomi jäänee ulos eurosta. "Suomi olisi paremmassa jamassa heti alussa, samalla tavoin kuin Viro jätettyään rupla-alueen Neuvostoliiton romahdettua. Suomen ero olisi toisaalta tervetullut, koska se merkitsi jonkinlaista käännekohtaa eurokriisissä, joko sen haajoamista tai muuttamista pienemmäksi valuuttaliitoksi".

Tuki Kreikan ja Espanjan kansoille!

Kreikan ja Espanjan vasemmistovoimat tuomitsevat jyrkästi maitensa tukipaketit ja kuristusohjelmat, jotka kasvattaisivat julkisen talouden alijäämää ja pakottaisivat uusiin julkisten menojen leikkauksiin.

Valuutta-alueen tylsät juhlat

Tunnelma Emussa on kuin ikävissä bileissä. Kukaan ei kehtaa lähteä ensimmäisenä. Kun joku lähtee, ulko-ovelle syntyy ruuhkaa. Suomeen kohdistui vuosi sitten odotuksia, kun eduskuntaan valittiin 136 kriisimaiden tukipaketin vastustajaa ja hallitusohjelmaankin kirjattiin tukipaketin vakuusvaatimus. Urpilainen, Räsänen ja Arhinmäki rikkoivat lupaukset ja pettivät toiveet. Nyt odotukset kohdistuvat Kreikan Syriza-puolueeseen. Uusintavaalit 17.6. eivät näytä tuovan ratkaisua: pattitilanne jatkuu ja puolue voi tehdä arhinmät ja maa saattaa kitkuttaa eurossa vielä kuukausia.

Juhani Tanski

IMEVÄT KUIVIIN

Jokainen on varmasti huomannut, että kun työläisiä potkitaan toista kilometritehtaal- le ja työ vähenee, niin työttömyysaste laskee. Se on taikatemppu, joka onnistuu, kun asialla ovat EU ja valtion virallinen tilastolaitos, Tilastokeskus. Niiden hallussa on totuus, johon uskotaan. Siksi kukaan ei näytä tietävän, mitä maassa oikeasti ja todella tapahtuu tai on tapahtunut.

Taituruus ei koske vain työllisyystä ja työttömyyttä. Se ulottuu kaikkiin virallisiin ennuste- ja tilastopuuhiin. Siksi maan kaikki tutkimuslaitokset, hallitus ja eduskuntakin uskovat, että väestö vanhenee. Kaikki uskovat, että muutama ajan kuluttua kuusvitosten ja sitä vanhempien määrä lähes kaksinkertaistuu. Se on raakaa pötyä. Ennusteissa puolet on pelkkiä haamuja.

Tosiasiaa kuusvitosten määrä vähenee jo lähitulevaisuudessa, vaikka elinikä pitenisikin. Mutta ilmeisesti se pitenee vain rikkailuilla. Kun köyhyys lisääntyy, kuolleisuuskin lisääntyy. Lisäksi suurten ikäluokkien jälkeen syntyvyys on laskenut sadastatuhannesta lähes puoleen. Ja vielä 1945–80 luvuil-

la maastamuutto oli lähes kymmenen tuhatta joka herran vuosi - siis todella hurjaa.

Tästä huolimatta meille on luotu ikääntyneiden määrän kasvun harhakuva, jota kaikki palvoivat. Siitä seuraa lukemattomia taloudellisia ja inhimillisiä tragedioita, kun vanhusten elättäminen tulee kalliiksi. Siksi kuntia yhdistetään ja palvelut viedään kauas vanhus- ten ja vähän muidenkin ulottumattomiin. Vastaisuudessa vanhukset hoidon tarpeesta riippumatta säilötään koteihinsa, joissa heitä hoidetaan virtuaalisesti ja ruokitaan roboteilla!

o o o

Demareiden puheenjohtaja Jutta Urpilainen nimitti toisen demarin Juhana Vartiainen Valtion taloudellisen tutkimuslaitoksen (VATT) uudeksi ylijohtajaksi. Ensi töikseen Vartiainen kertoi Hesarille, mitä on hänen ja demareiden työkalupakissaan. Siellä on vaatimus, että löllöttely saa nyt riittää. On tehtävä pidempää päivää, enemmän työtunteja ja löllötellä vähemmän aikaa eläkkeellä. Kotiäitienkin veltoilun on loputtava - on mentävä töihin.

Vartiainen ilmoittaa, että työntekijöiden palkat ovat aivan liian

korkeat. Siksi on luovuttava yleiskorotuksista, samansuuruisista prosentista kaikille ja nuorten palkkoja pitää alentaa. On hyväksyttävä erilaiset prosentit eli plussa, nolla ja miinusprosentit, sillä kuten Hesarilla siteraa, "Palkkojen tehtävä ei enää ole olla osa sosiaaliturvaa". Lisäksi sosiaaliturvaakin on alennettava, kun "Liian monissa tilanteissa sosiaaliturva on houkuttelevampi vaihtoehto kuin pienipalkkainen työ". Globaalissa maailmassa työ tulee sinne, jossa on työhaluja ja ihmiset työllistyvät ajan mittaan sopivaan hintaan sanoo Vartiainen.

Demarien puheenjohtaja Urpilainen ja hänen valitsemansa ylijohtaja demari Vartiainen ovat sitä mieltä, että kun kaikki palkkatyöläiset ovat töissä nälkäpalkalla ilman sosiaaliturvaa, niin maasta viedyt työt palaavat takaisin.

On todella järkyttävää, että demareilla ei ole tarjota kurjuutta kummempaa.

o o o

Jo iät ja ajat on huudettu, että työuria pitää pidentää sekä opiskelu- ja eläkeaikaa lyhentää. Nyt demari Vartiainen toi uutuutena synnytysslomista luopumisen. Se on veltoilua, josta on päästäv eroon. Tämä on virallista mantraa, jota

kaikki hallituksessa istuvat poliitikantekijät mielellään hokevat.

Yhden asian Tilastokeskus taitaa ennustaa oikein nimittäin sen, että hamaan tulevaisuuteen meillä on työikäisiä ainakin saman verran kuin nyt, noin 3,5 miljoonaa. Työministeriö totesi jo viisi vuotta sitten, että työikäisistä työvoimaa on tulevaisuudessakin keskimäärin 2,9 miljoonaa henkeä, 5 066 miljoonaa työtuntia. Tässä ovat mukana keltovottomina syrjäytetyt. Viimevuonna virallisen tilaston mukaan työtunteja tehtiin 4 043 miljoonaa tuntia. Kun siitä poistetaan haamutunnit, todella tehtyjä oli 3 750 miljoonaa tuntia.

Työpaikkojen perusteella työttömyysaste oli 8,2 prosenttia, mutta työn puutteen vuoksi työläisiltä jäi palkkoja saamatta virallisen tilaston mukaan 1 023 miljoonalta tunnilta ja todellisuuden mukaan 1 350 miljoonalta tunnilta. Näistä tekemättömistä työtunneista tulee työttömyysasteeksi 20 – 27 prosenttia. Joten työvoimasta ei ole puutetta – puute on työstä ja palkasta!

o o o

Hesarissa (3.6) Tilastokeskus todisti taas valehtelemisen osaamistaan. Se kertoi, että kaikista palkan- saajista miesten keskiansio oli 3 487

ja naisten 2841 euroa kuukaudessa. Kun nämä kerrotaan vuoden kuukausilla ja palkkasaaneilla, palkkasumma on 94,2 miljardia, verottajan mukaan 73,0 miljardia euroa. Tilastokeskus Palkansaajien tutkimuslaitoksen tuella väittää palkkatuloja 33 prosenttia todellisuutta suuremmiksi. Se on hävytöntä.

Työläisistä puolet on työtuntien perusteella edelleen työttömänä ja ilman palkkaa seitsemän kuukautta ja töissä vain viitisen kuukautta. Verottajan mukaan heille kertyi palkkaa vain 10 242 euroa – 869 euro kuukaudessa, eikä parempaa ole tiedossa. Päinvastoin. Jokainen tietää, että kun työ vähenee, työttömyys lisääntyy eikä työttömyysaste voi laskea. Jo nyt on nähtävissä, että 2050 tienoilla työtunneista kaksi viidennestä jää käyttämättä.

Kapitalismin tuottama pahoinvointi ja näköalattomuus lisääntyvät koko ajan. Ne imevät hiljalleen ihan huomaamatta työläiset kuiviin. Vain ajoittain toistuvat kriisit ja lamat purevat niin että tuntuu. Kukaan ei hyvän hyvyttään auta palkkatyöläistä. Siksi itse kunkin on hyväksyttävä kurjuuden lisääntyminen tai yhteisvoimin sen estäminen. Keskitietä ei ole!

Kai Kontturi

Meillä on oikeus puhtaaseen luontoon

Minna Ekman Hermannin kerhola Vappuna.

Maailmalla ympäristökosten määrät kasvussa

Valitettavasti maailmalla myös järjestäytyneet rikollisuus on ruvennut tekemään vuosi vuodelta kasvavaa bisnestä hävittämällä ympäristölle myrkyllisiä ja haitallisia ongelmajätteitä laittomasti ja ympäristölle ja ihmisille haitallisin, monesti myös hengenvaarallisin seurauksin. Vuonna 2006 tehdyn italialaisen ympäristöjärjestön, Legambien raportin mukaan sikkäläisen järjestäytyneen rikollisuuden joukot tekivät noin 20 miljardin euron taloudellisen rahatulon Etelä-Italiassa hävittämällä myrkyllisiä (raskasmetalleja ja karsinogeenisiä ainesosia sisältäviä) jätteitä maaseudulle ja tuleville rakennusmaille. On vaikeaa arvioida minkälaisista määristä todellisuudessa on kyse – puhtaankin jäävuoren huipusta – mutta italialaisten viranomaisten tietoa tuli pelkästään Etelä-Italiassa vuonna 2009 noin 2 miljoonaa tonnia järjestäytyneen rikollisuuden organisoimia vaarallisten ongelmajätteiden kuljetuksia.

Vuonna 2010 Italiassa tehdyn laskentatiedon mukaan ympäristörikoksia tehtiin noin 31 000, joista 41%:ssa oli kyse laittomasta ongelmajätteiden hävittämisestä tai laittomasta haitallisia aineita sisältävien rakennusjätteiden kierrättämisestä. Kyse ei ole pelkästään Etelä-Italian ongelmasta, vaan esimerkiksi Milanon lähellä Lombardiassa järjestäytyneen rikollisuus kärrää rakenteilla oleville asuin- ja toimistorakennusalueille myrkyllisiä ongelmajätteitä myrkyttäen näin ympäristön, haitaten rakennustaloutta sekä vaarantaen alueella oleskelevien ja asuvien ihmisten

Maailmanlaajuisesti tarkasteltuna ympäristön tuhoutuminen voi aiheuttaa ympäristön romahduksen nopeammin kuin aikaisemmin on ennustettu eli siis jo tällä vuosisadalla. Taustalla ovat ilmastonmuutoksesta johtuva ilmaston lämpeneminen ja maailman kiihtyvä väestönkasvu – vuonna 2050 ennustetaan maailman väkiluvuksi 9,3 miljardia! Tutkijat puhuvat biodiversiteetin eli luonnon monimuotoisuuden, lajien kirjon, kärsimisestä ja vähenemisestä ja kun tämä muutos tapahtuu, on muutos peruuttamaton. Ympäristön romahdus kohdistuisi tällöin kala-, maa- ja metsätalouteen sekä puhtaaseen veteen, joka puolestaan tarkoittaa tällöin maapallon ruokavarantojen pysyvää supistumista ja lopullista ehtymistä. Ilmaston lämpenemisen ja kiihtyvän väestönkasvun taustalla on jatkuvan taloudellisen kasvun tavoite, joka valitettavasti sekin näyttää jatkuvan ympäristön tuhoutumisesta huolimatta. Oman surullisen lisänsä tähän tuhoutumisskenaarioon tuovat ympäristörikokset.

terveyden. Legambien raportin mukaan Italia on myös kansainvälisen radioaktiivisen materiaalin ja myrkyllisten ja hengenvaarallisten ongelmajätteiden kauttakulkua. Jätekonttien lopullinen määränpää on saattanut olla merirahdin kautta jokin Afrikan tai Aasian maa, mutta arvatonkin on matka saattanut tarkoituksella päättyä Italiaan ja rikollisten käsiin.

Sikkäläiset ympäristöjärjestöt ovatkin esittäneet, että Italian hallituksen pitäisi ryhtyä muuttamaan maansa lainsäädäntöä ympäristörikosten tuomioiden osalta ankarammaksi. Legambien mukaan esim. Calabrian viranomaiset ovat raportoineet järjestettyjä laivojen, joissa myrkyllisiä tai radioaktiivisia lasteja, tahallisia upottamisia. Ympäristöjärjestön mukaan Calabrian rannikolle on viimeisten kahdenkymmenen vuoden aikana upotettu ainakin vähintään 30 sellaista laivaa vakuutuskorvausten vuoksi. Lisäksi vuonna 2009 viranomaiset ja poliisi saivat vihiä miljoonien eurojen "kermankuorinnasta", jonka seurauksena järjestäytyneen rikollisuuden kanssa yhteistyötä tehneeltä italialaiselta liikemieheltä takavarikoitiin 1,5 miljardin euron edestä Italian hallituksen ja Euroopan Unionin saamia julkisesti tarjottuja investointivastuuksia tuulivoimaan.

Suomessa ei ole vielä kukaan ympäristöpoliisi

Suomessa keskusrikospoliisin yhteyteen perustettiin 1.10.1997 kansallinen työryhmä, jonka tehtäviä ovat mm. ympäristörikosten seuranta ja yhteistyön kehittäminen eri valvontaviranomaisten välillä. Suomessa paljastuu vuosittain arviolta noin 200 ympäristön turmelutapausta ja kymmenkunta törkeää ympäristörikosta, mutta on selvää, että paljastuvien tapausten määrä Suomessa on toteutuvia lukuja pienempi. Suomessa arvioidaan häviävän epäasianmukaisin keinoin noin 50 000 romuautoa vuodessa, mikä on noin puolet kaikkien vuodessa romutettavien autojen määrästä. Autojen mukana häviää tieteen

kin noin 300 000 litraa jätelöjyä sekä muita auton nesteitä. Myös laivaromujen hävittäminen on niiden sisältämien ongelmajätteiden kuten asbesti vuoksi asianmukaisella tavalla melko kallista. Muualla Euroopassa ympäristöpoliisin ansiosia luonnonsuojelurikoksiin voidaan puuttua perusteellisesti. Esimerkiksi Hollannissa on jopa 600 ja Italiassa lähes tuhat ympäristörikoksiin koulutettua ja erikoistunutta tutkijaa.

Euroopan yhteisön ja Suomen ympäristörikoslain-säädäntö

Merkittävä osa Suomen ympäristölainsäädännöstä on nykyisin peräisin Euroopan yhteisön säädöksistä annettuina direktiiveinä, jotka ovat yleensä luonteeltaan niin sanottuja minimidirektiivejä, jolloin kansallisesti voidaan säätää myös direktiivisiä tiukemmasta suojelun tasosta. Yhteisölainsäädännön ja erityisesti ympäristölainsäädännön ongelmana ovat muun muassa rangaistusten ja rangaistusasteikkojen suuri vaihtelu maasta toiseen. Euroopan unionin jäsenvaltiot eivät ole rikossanktioiden osalta samalla tasolla, joten Eurooppaan on muodostunut eritasoisia järjestelmiä, jotka ovat omiaan siirtämään rikollisuutta niihin osiin Eurooppaa, jossa sääntely ja valvonta eivät ole tehokkainta mahdollista.

Euroopan parlamentti ja neuvosto antoivat 19.11.2008 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/99/EY ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin eli ns. ympäristörikosdirektiivin, jonka tavoite on taata jäsenvaltioissa ympäristönsuojelun korkea taso säätämällä vähimmäisvaatimukset vakavien ympäristöä vahingoittavien tekojen rangaistavuudesta. Direktiivin säätämisen taustalla on ollut huoli ympäristörikosten lisääntymisestä ja niiden vaikutuksista, jotka ulottuvat yhä useammin niiden valtion rajojen ulkopuolelle, joissa rikokset tehdään. Suomessa ympäristörikoksista säädetään sekä rikoslain ulkopuolisessa, varsinaisessa ympäristölain-

säädännössä – esimerkiksi jätelaisa, vesilaisa, luonnonsuojelulaisa ja ympäristönsuojelulaisa – on lukuisia erilaisia ympäristöä koskevia rikkomuksia, joista voidaan tuomita vain sakkoa.

Ympäristölainsäädännön valvonta

Ympäristölakien valvonta kuuluu Suomessa pääsääntöisesti Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskussille (ELY-keskukset) sekä kunnan ympäristönsuojeluviranomaisille, jotka useimmiten toimivat kunnanvaltuuston asettamana ympäristölautakunnassa. ELY-keskusten ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen toimivalta valvonta-asioissa on osittain päällekkäistä. Myös Suomen ympäristökeskuksella on joitakin valvontatehtäviä. ELY-keskukselle, jonka tehtävistä on säädetty laissa ympäristöhallinnosta, kuuluu ympäristönsuojelulain, luonnonsuojelulain, vesilain ja jätelain lupa- ja valvontatehtäviä. ELY-keskuksen yleisenä tehtävänä on edistää ympäristönsuojelua, valvoa yleistä etua ympäristö- ja vesiasioissa sekä kantaa ja vastata tuomioistuimissa ja muissa viranomaisissa. Lisäksi ympäristönsuojelulaisa sekä ympäristönsuojelun erityislainsäädännössä on kunnille määrättyjä keskeisiä lupa- ja valvontatehtäviä.

Kaivosteollisuuden

Minna Ekman

Uusliberalistinen sote-himmeli

Hallitus painostaa kuntia pakko-liitoksiin. Uuden sosiaali- ja terveyspalveluiden järjestämisestä muotoilemansa lakiehdotuksen avulla hallitus ajaa kuntia vaikeisiin tilanteisiin. Kuntien lakisääteisiä velvoitteita lisätään, mutta rahoitus jätetään paikallisesti hoidettavaksi. Tämä on kuntalain hengen ja kirjaimen vastaista. Ns. kuntaremontti-hankeessahan kaikki hallituspuolueet kieltävät pyrkivänsä minkälaisiin pakko-liitoksiin. Kuntien itsehallintolakia luvataan noudattaa, mutta maamme poliittinen eliitti asettaa muilla tavoin kunnat niin suuriin vastuisiin palveluiden järjestämisessä, etteivät kunnat selviä noista vastuista yksinään.

Kun hallitus asetti työryhmän valmistelemaan uutta lakia sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämiseksi, työryhmän tehtävänäasettelussa jo lähdetään tästä nyt jo useilta tahoilta maanrakoon nuijitusta uudesta kuntajaosta. Siis tämä sote-laki on jo valmiiksi mitoitettu ja sovitettu vastaamaan sitä kuntaministeri Henna Virkkusen (kok) "vahva peruskunta"-karttaa. Suomi on nyt jaettu 21 sairaanhoitopiiriin. Tämä rakenne tul-tai-siin purkamaan ja tilalle tulisi viisi (5) "erityisvastuualuetta". Nämä yksiköt vastaisivat ns. raskaista hoidoista eli erikoissairaanhoidosta.

Ruuhka-Suomessa, suurissa kaupunkikeskuksissa tämä ei välittömästi juurikaan vaikuta soster-palveluiden tarjontaan, mut-

aiheuttamat uhat

Talvivaaran kaivosalueella ja sen ympäristössä tapahtuvien ympäristöhaittojen ja kaivostoiminnasta aiheutuvien vakavien ympäristöongelmien myötä on monessa suomalaisessa herännyt suunnaton huoli ympäristön äkillisestä huonontuneesta tilasta – ei pelkästään kaivosalueiden välittömässä läheisyydessä asuvien ja olevien ihmisten keskuudessa vaan esim. myös ympäristöjärjestöissä. Kaivosala on Suomessa kehittynyt kaivosteollisuudeksi ja jatkuvasti kasvavalla alalla on nousua ja sijoittajien tuotto-odotuksia viimeaikoina siivittänyt Geologian tutkimuskeskuksen haaveilut Suomessa mm. Lapin, Ranuan Suhangon, Savukosken Soklin ja Pohjanmaan Kaustisten maaperässä olevista maametalliesiintymistä. GTK:n tutkimusten mukaan Lapin kallioperässä on arvokkaita ns. high tech -metalleja kuten platinaa, niobia, titaania, litiumia, galliumia, germandiumia ja indiumia, joita käytetään esimerkiksi LCD-näytöissä, kännyköissä ja aurinkopaneelissa.

Esimerkiksi Pohjanmaalla Kaustisilla on rekisteröity litium-eesiintymän, jota sikkäläinen kaivosyhtiö aikoo hyödyntää. Keski-Lapissa olevalle vyöhykkeelle on annettu nimi Tana Belt. Haaveilijoiden mukaan "vyöhyke on kuin ketju Suomi-äidin kaulalla". Maametallien suurin tuottaja- ja käyttäjämaa on Kiina. Se myös suojaa maametalleihin pohjautuvan korkeateknologisen toimintansa tuontirajoituksella. Ilmeisesti jotkut tahot haaveilevat Suomen noususta Euroopan maametallialan tuottajaksi mahdollisesta ympäristön pitkäaikaisesta kenties lopullisesta tuhoutumisesta huolimatta?

Kaupunki kaupunkilaisille

Liisa Paakkolanvaara on STP:n ehdokas Helsingissä syksyn kunnallisvaaleissa

Helsingissä on paljon hyvää. Helsinki on tämän vuoden design pää-

kaupunki. Helsinki on sopivan kokoinen. Asuntoja on paljon. Työpaikkoja on keskimäärin enemmän kuin muualla maassa. Joukkoliikenne on kohtalaisen kattava. Viheralueita ym. vapaa-ajanviettopaikkoja on runsaasti. Kouluja ja päiväkotia on. Mutta miksi kaikki hyvää ei kohtaa oikea-aikaisesti kaupunkilaisia?

Asunnot ovat monille aivan liian kalliita ja usein vääränkokoisia elämäntilanteeseen nähden. Asuminen on elämän perustarve, jolla keinottelu on härskiä ja häpeällistä. Kohtuuhintaisten asuntojen saaminen on elinehto.

Viheralueet on säilytettävä kaupunkilaisten henkireikänä. Helsingin on huolehdittava kaikille työttömille työtä kunnan toiminnassa valtion ja elinkeinoelämän

kanssa. Kuinka tähän päästäisiin.

Tarvitaan selkeä progressiivinen verotus tuomaan kunnalle tuloja sieltä missä niitä oikeasti on saatavissa.

Tarvitsemme lähidemokratiaa alhaalta ylöspäin. Tarvitsemme kansalaisten yhteen hiileen puhaltamista puoluekannasta ja asemasta riippumatta.

Kansalaisyhteiskunta tarvitsee myös kansan oman pankin, joka turvaa kansalaisen taloussuunnitelmat inhimillisesti eli paremmin kuin liikepankit.

Suomen Työväenpuolue on kansalaisten ja työväen liitto, joka ajaa oikeudenmukaisen ja turvallisen yhteiskunnan kaupungin ja kaupunkilaisten asioita.

Liisa Paakkolanvaara

Unto Nikula Vantaa

Tiainen Pekka: STP:n ehdokas syksyn kunnallisvaalissa Helsingissä

va tilaisuus on vasta vuoden 2015 eduskuntavaalit.

Olen siksi ehdokkaana, että haluan työskennellä Helsingin valtuuston kautta kuntalaisten etuja, oikeuksia ja lähipalveluita puolustavan vaihtoehdon puolesta. Työttömien ja kaikkien helsinkiläisten oikeus työhön ja toimeentuloon on avainkysymys. Asumuskustannukset on saatava alas ja koti jokaiselle.

Minulle on demokraattisen ja työväen yhteistyön rakentaminen yli perinteisten puolue-rajojen ykkösiä. Vaalit ovat osa kansanvaltaa, muttei se ole riittävä. Tarvitaan suoraa demokraattista vaikuttamista vastakohtaksi valan keskittämiseksi politiikan ja rahavallan sisäpiireille. Korruptio on puhdistettava pois yhteiskunnasta ja oikeuslaitos saatava puolustamaan kansalaisten oikeuksia. Käikentlaisesta syrjinnästä ja väärästä vallankäytöstä on päästävä eroon.

Pidän tärkeänä kansalaisliikkeitä, koska niiden kautta voidaan koota voimia. Tuen kansalaisliikkeiden tavoitteita ja yhteistyötä laajemman ja vaikutusvaltaisemman demokraattisen liikkeen rakentamiseksi. Työssäni, luottamustehtävissä ja kaikessa elämässä pidän tärkeä-

nä toimia luottamuksen arvoisesti, Helsingin ja Helsingin seudun asukkaiden ja Suomen kansan hyväksi. Yhdessä voimme kääntää huonon kehityksen ja torjua uhkakuvat ja rakentaa parempaa tulevaisuutta myös nuorille, lapsille, lasten lapsille ja tuleville sukupolville. Se kuitenkin edellyttää taistelua juuri nyt kansalaisten ja kuntalaisten etujen ja oikeuksien puolesta sekä työpaikoilla kaikissa tärkeissä kysymyksissä koskivatpa ne yksittäistä asiaa tai ihmistä tai samalla kertaa laajempia kysymyksiä. Tuen myös kaikkia, jotka toimivat luottamustehtävissä ja henkilökohtaisessa elämässään oikeudenmukaisuuden puolesta. En ole puoluepoliitikko enkä ole koskaan ollut, vaan lähtökohta ovat asiakysymykset ja luottamustehtävien hoito kansalaisen, ei vallanpitäjien, lähtökohdasta.

Pekka Tiainen valtiotieteen tohtori taloustieteessä oli Vantaalla kaupunginvaltuutettu 1984-1992, Elannon edustajistossa 1992-2004 ja presidenttiehdokas 1994 vaaleissa. Työssä hän on taloustutkija ja asiantuntijatehtävissä. Runsaasti julkaisuja. Harrastuksia ovat lenkkeily (99 maratonia) ja shakki sekä lukuharrastus ja metsänhoito.

Eurooppa on kriisissä, koska valittiin pankkien tukeminen ja kansalaisyhteiskuntaan kohdistuvat leikkaukset. Meidän suomalaisten valtion varat ja eläkevarat on nyt vaarannettu Euroopan pankkien tukemiseen. Tästä napanuorasta on voitava irrottautua. Pankkien tukeminen vaarantaa kunnalliset palvelut, työllisyyden hoidon ja kansalaisten toimeentulon ja palkkamme.

Lokakuun 2012 kunnallisvaalit ovat pitkään aikaan viimeinen tilaisuus kansalaisten äänestää tällaista suuntausta vastaan. Seuraa-

Kerjäämisen kieltäminenkö ratkaisu köyhyyteen?

Britt-Marie (Pipsa) Valo on syksyn kunnallisvaaleissa STP:n ehdokkaana Helsingissä

hot lainkaan ajatelleet, mihin heidän vaatimansa kerjuukiello vaikuttaisi laajemmin? Mikä on kerjäämistä? Maamme köyhtyessä yhä rajummin ja turvaverkkojen peittäessä päättäjien suunnitelman mukaan pakotetaan yhä suurempi joukko maamme vähävaraisia mm. leipäjonoihin. Onko se kerjäämistä? Pitääkö köyhän antaa armoleivistäänkin vastiketta, jottei se olisi kerjuuta? Jos suomalaiselta vähävaraiselta loppuvat rahat ja hän joutuu anomaan almuja saadakseen ruokaa, onko hän kriminaali? Jos kerjääminen kielletään, onko kerjäämistä myydä värjättyjä ja itse rannalta keräämiään kiviä pelkän rahan pyytämisen sijaan? Onko tyhjiä pulloja ja kaljatölkkejä kerjääminen viime kädessä kerjäämistä? Entä feissarien aktivisminä esimerkiksi luonnon puolesta, onko se kerjäämistä, siinäpä pysäytetään ihmisiä ja tuen vastineeksi tarjotaan jäsenyyksiä järjestöissä? Rajataanko katusoitto-oikeus koskemaan vain syntyperäisiä vaaleaihoisia suomalaisia ja onko muiden soittaminen rahaa ansaitakseen kerjäämistä? Mihin luettaisiin nimien keruu puolueille? Olisivatko pienet puolueet syyllystyneitä tuolloin kriminalisoituun kerjuuseen, kun ne keräisivät kannattajakortteihinsa nimiä?

Kahtiajako onko pyritään?

Natsi-Saksassa toimeenpantiin 15.9.1935 Nürnbergin pahamaineiset rotulait, jotka rajoittivat juutalaisten ja muiden "ei-arjalaisten" henkilöiden oikeuksia ja loivat näin

laillisen pohjan juutalaisten rodulliselle syrjinnälle. Pyritäänkö tässä Perussuomalaisen esityksessä samaan? Silloin romanit luettaisiin "ei-arjalaisiksi", samoin suomalaisten osalta palattaisiin vuoden 1918 toteutettuun tosiasialliseen kahtiajakoon, orjakansalaisyhteisöön ja herrakansalaisyhteisöön. Haluavatko Perussuomalaisen sisulaiset piirit todella ne hihamerkit vaatteisiin?

Ratkaisu on helppo

Miksi ei vain luotaisi sellaista perusturva maahamme, että kenenkään ei tarvitsisi kerjätä kaduilla, eivätkä vähävaraiset, sairaat, vanhukset, työttömät tai nuoret putoaisi perusturvaverkosta kadulle? Eikö tämä olisi ratkaisu myös pahoinvoinnin ennaltaehkäisemiseksi? Kuinka monta turhaa joukkoväkivalentea on koettava, ennen kuin tajutaan, mistä on kysymys? Pysäytetään kuntapalveluiden alasajo yksityisbisnesten hyväksi ja luodaan ihmisille oikeaa turvallisuutta. Me emme tarvitse rotulakeja, emmekä niihin liittyviä hihamerkkejä tai muita rajoituksia.

Pipsa Valo

Kampin kappeli

Helsingin Narinkkatorilla avattiin 31.5.2012 Kampin kappeli. Perin outoa on, että kappeli on Helsingin kaupungin ja ev. lut. seurakunnan yhteisprojekti eli hiljentymiskappeli. Kaupungin sosiaalivirastosta Kampin kappelissa työskentelee kaksi sosiaalityöntekijää, kaksi sosiaaliohjaajaa ja kaksi vahtimestaria.

Helsingin vapaa-ajattelijain varapuheenjohtaja Esa Ylikoski sanoo, että yhteistyö on ongelmallista kansalaisten yhdenvertaisen kohtelun kannalta. Kun sosiaalityötä tehdään seurakuntayhtymän tiloissa, asettaa se helsinkiläiset ja muutkin kaupungissa liikkuvat ihmiset eriarvo-

Työpaikoilla tapahtuu häirintää ja syrjintää. osa 1 (2)

Henkinen hyvinvointi on tärkeä osa työviihtyvyyttä ja samalla myös terveyden kannalta osa työturvallisuutta. Asiasta käydään päivittäin työpaikoilla keskustelua ja pohditaan keinoja ongelmiin vaikuttamiseksi. Vastuunalaisia vaikeuksiin ja niiden ratkaisuihin ovat yleensä työnantajat ja heidän edustajansa, mutta häirinnän ja syrjinnän uhreina ovat taas useimmiten tavalliset työntekijät ja toimihenkilöt. Heidän edunvalvojiensa, luottamusmiesten ja työsuojeluvaltuutettujen sekä ammattiyhdistysten tulisi toimia asioissa tehokkaasti ja ammatitaitoisesti.

Pelkästään viranomaisten apuun sattuneissa tapauksissa ei pidä tuudittautua. Tapausten määrän ja työsuojeluhallinnon usein aikaa vievän toiminnan johdosta myönteisiä ratkaisuja voidaan saada työpaikkatasolla aikaan huomattavasti ripeämmin, jos toimeen tartutaan omatoimisesti ja päättäväisesti. Toiminta työhyvinvoinnin puolesta on osa tärkeää edunvalvontatyötä. Työkollektiivin sisäinen henki ja ymmärrys ovat tässä mitä tärkein apu.

Mitä ovat häirintä ja syrjintä?

Yleisesti voidaan sanoa, että näihin kuuluvat kaikki sellaiset ilmiöt työpaikoilla, joita kukaan ei halua kohdalleen sattuvan ja jotka poikkeavat asiallisesta työelämästä. Yleensä niistä seuraa mielipahaa, riitoja ja jopa henkisen terveyden heikkenemistä ja menettämistä. Pitkään jatkuneesta pahoinvoinnista voi olla seurauksena esimerkiksi irtisanoutumisia ilman omaa syytään ja hakeutumista terveempään työyhteisöön. Häirintää on esiintynyt monenlaisina versioina. Se on voinut olla työntekijöiden välistä kiusaamista, joissa usein ns. kiusaaja-osapuoli ei ole edes ymmärtänyt toimintansa laatua ja mahdollisia seurauksia. Kiusaaja on voinut olla myös työnantajan edustaja, joka direktio-oikeuttaan käyttäessään ei ole aina ottanut huomioon vaadittavia käytöstapoja ja alaistensa kohteluun vaadittavaa asiallisuutta. Työelämään liittyy, ikävä kyllä, myös laajasti erilaista syrjintää aina työhönottovaiheesta alkaen hamaan työsuhteen päättämiseen ja siihen liittyviin vaiheisiin saakka. Syrjintä on voinut johtua työntekijän iästä, sukupuolesta, koulutustaustasta, maailmankatsomuksesta ja muista mitä erilaisimmista tekijöistä. Syrjintään työsuhteen ku-

luessa on voinut yhdistyä myös häirintä, jolla on yritetty vaikuttaa kohteeseen erilaisin tarkoituksellisin. Kun laillisia perusteita ei ole ollut käytettävissä, on tällä tavoin yritetty esimerkiksi "häättää" työntekijä työpaikalta pois oman irtisanoutumisensa kautta.

Mitä laki sanoo?

Häirintää ja syrjintää koskevat säädökset voidaan tiivistää kahden lain kahteen pykälään, joita valvovat esimerkiksi työsuojeluviranomaiset. Unohtaa ei pidä kuitenkaan sitä, että työpaikkatason valvonta kuuluu myös työnantajan linja- ja työsuojeluorganisaatioille sekä tietenkin työntekijäin omille edustajille, työsuojeluvaltuutetuille ja luottamusmiehillä.

Häirintä

"Jos työssä esiintyy työntekijään kohdistuvaa hänen terveydelleen haittaa tai vaaraa aiheuttavaa häirintää tai muuta epäasiallista kohtelua, työnantajan on asiasta tiedon saatuaan käytettävissään olevin keinoin ryhdyttävä toimiin epäkohdan poistamiseksi." (Työturvallisuuslaki 738/2002 28 §)

Syrjintä

"Ketään ei saa syrjiä iän, etnisen tai kansallisen alkuperän, kansallisuuden, kielen, uskonnon, vakauksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden, sukupuolisen suuntautumisen tai muun henkilön liittyvän synn perusteella. Sukupuoleen perustuvan syrjinnän kiellosta säädetään naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta annetussa laissa (609/1986)." (Yhdenvertaisuuslaki 21/2004 6 § 1 momentti).

Ongelmien yleisyys

"Vuonna 2011 Etelä-Suomen aluehallintoviraston työsuojelun vastuualueelle tuli yli 500 yhteydenottoa työhyvinvointia haittaavista epäkohdista, kuten häirinnästä tai epäasiallisesta kohtelusta, työsyrynnästä tai muusta haitallisesta psykososiaalisesta kuormituksesta. Yhteydenottoista noin 300 liittyi koettuun häirintään tai epäasialliseen kohteluun ja noin 130 työsyryntään." (ESAVIn tiedote 16.4.2012).

Sarja jatkuu lehden tulevassa numerossa 4/2012. Siinä käsitellään esimerkkitaapauksia, tapaustilastoja, valvonta- ja oikeuskäytäntöjä sekä vaikutusmahdollisuuksia ja -tapoja työpaikoilla.

**Jaakko Ahvola
Helsinki**

Kunnallisvaalit 2012

Jos olet kiinnostunut STP:n kunnallisvaaliehdokkaudesta, niin tuosta suostumiskaavake STP:n sivulta os. <http://www.tyoaenpuole.org/kunnallisvaalisuostumus.pdf>. Palauta täytetty kaavake os. Kalevi Wahrman, Leipurimäki 2 B, 06650 Hamari. Muut yhteystiedot: Puhelin 040 5523 099, sähköposti kalevi.wahrman@pp.inet.fi Laita mukaan erillinen lappu, missä ovat osoitteesi, sähköpostisi ja puhelinnumerosi. Kaikki muutkin tiedustelut voit kysyä "Kallelta".

5169 euron vuosivuokra ja vuokrasopimus 50 vuodeksi hyväksyttiin äänin 72-6, tyhjiä 6. Yhteinen kirkkoneuvosto oli pyytänyt, että tontti saataisiin kappelikäyttöön vastikkeetta eli vuokratta!

Helsinkiiläisistä 40 prosenttia ei kuulu ev.lut. seurakuntaan, mutta heidän verorahojaan käytetään myös kappeliin. Seurakunnalla on runsaasti kirkkoja hiljentymispaikkoina. Olisi ollut parempi rakentaa neutraali hiljentymistila kuten lentokentillä ja sairaaloissa, mutta Kampi olisi tarvinnut kuitenkin kipeästi nuorisotilaa.

Milloin kirkko erotetaan valtiosta, kunnasta ja kouluista?

**Hannu Kautto
jumalaton ja uskomaton**

Kallion ja Alppilan asukkaat puolustavat puistojaan

Bisnestä vai hyvinvointia?

Alppila-Seura toteaa kannanotossaan, että sillä ei ole mitään Linnanmäen ympärivuotisen käytön lisäämistä vastaan. Seura puolustaa kuitenkin asukkaiden etuja ja haluaa säilyttää Lenin-puiston asukkaiden rauhallisena keittana. Emme vastusta parkkitalon rakentamista vesilinnaan, mutta emme hyväksy ajotien vetämistä pienen Lenin-puiston kautta emmekä uuden portin ja jalankulkuväylän avaamista sitä kautta. Linnanmäen huvipuiston omistava Lasten Päivän Säätiö on lisäksi avoimesti esitellyt jatkosuunnitelmiaan, mm. hotellin rakentamista pysäköintialoksi suunnitellun vesilinnan viereen. Asukkailla on perusteltu syy epäillä, että kaikkea ei ole kerrottu avoimesti. Pysäköintitalo ei edes ratkaise alueen pysäköintiongelmia. Tulomme yhdessä kaupungin ja Linnanmäen kanssa etsimään asiassa kaikkia tyydyttävää ratkaisua.

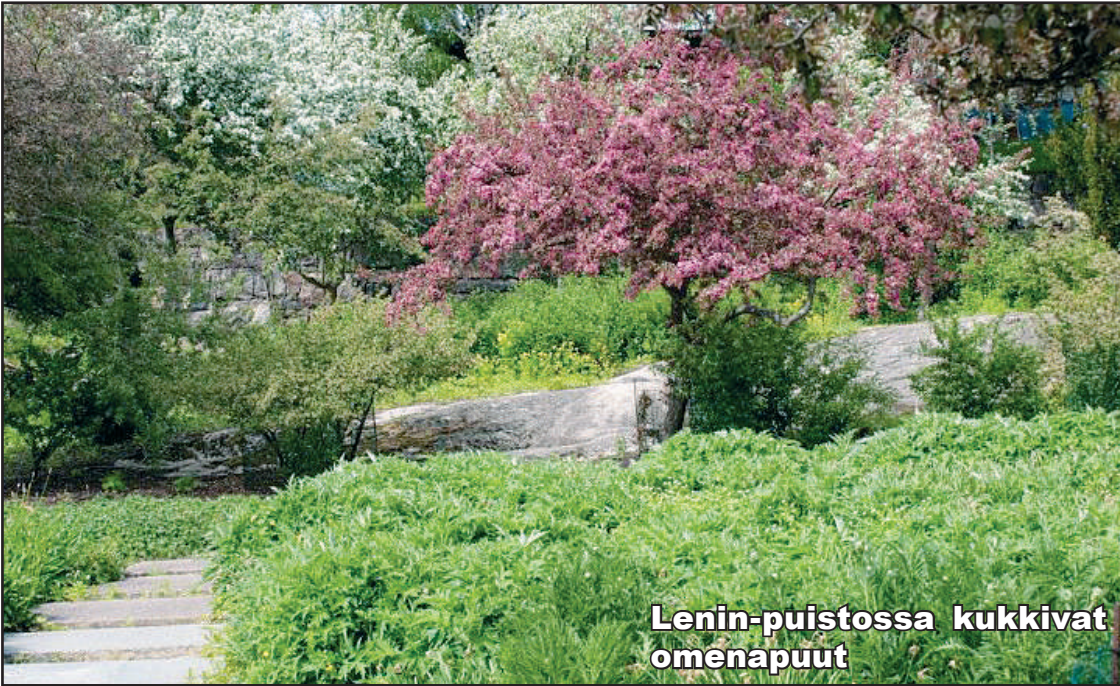
”Vihreä rinki tuottaa viihtyisyyttä”

Alueen asukas **Paula Hulkko** kirjoittaa: ”Olemme todella tuhtuneita rakennussuunnitelmista. Lenin-puisto ja Alppipuisto eri osineen muodostavat suuremman vihreän ringin muutoin asfaltilla päällystetyn Linnanmäen ympärille. Ne tuottavat viihtyisyyttä ja vireyttä paljon laajemmalle alueelle kuin mitä niitä ympäröivät korttelit muodostavat. Näistä puistoista on todella muodostunut kaupunkilaisten kesäinen olohuone, jossa tavaataan ja oleillaan suomalaisille epätyypillisesti iloissa ja välittömässä tunnelmassa. Helsingissä viime kesä oli Lenin-puistossa jotakin aivan käsittämätöntä: ihmiset istuskelivat, pelasivat, söivät, joivat ja musisoivat pitkälle yöhön kaikessa rauhassa ja kaupunkiluonnosta nauttien”.

Ainutlaatuinen Lenin-puisto

Toinen alueen asukas **Lassi Tiittanen** kirjoittaa: Minulle kerrottiin, että kyseiselle alueelle oli istutettu presidentti Kekkonen Neuvostoliitosta saamia kasveja. Tammi-kuussa 1995 korjasin pirttipöydän penkin, jota kuljettaessani oikaisin Lenin-puiston kautta, kun kuulin

Helsingin viheralueita uhkaavat mittavat rakennushankkeet. Lenin-puiston läpi halutaan vetää kaksikaistainen autotie uuteen Linnanmäen parkkihalliin. Uuden 800-paikkaisen gourmet-ravintolaryppään maksukykyinen asiakaskunta haluaa päästä autoillaan lähelle herkkuja. Kaupunginsuunnitteluvirasto ehdottaa, että katu pysäköintitaloon tulisi Sturenkadulta, Lenin-puiston kautta. Pysäköintitalo ei Linnanmäen toimitusjohtaja Räikkösen mukaan ratkaise heinäkuisten viikonloppujen pysäköintiongelmia Alppilan asutokaduilla, jolloin kävijöitä on 15 000- 20 000. Pisara-radan rakentaminen puolestaan uhkaa lohkaista ison siivun Alppipuistosta. Näiden Alppilan puistojen lisäksi kamppailua käydään myös Vallilanlaaksoon jo valtuuston ”autopuolueiden” päättämää joukkoliikennekatua vastaan. ELY-keskus on toistaiseksi viheltänyt pelin poikki, koska tiehanke puistoon on yleiskaavan vastainen. Kaupungin taholta on odotettavissa syksyyn mennessä uusia avauksia.

Lenin-puistossa kukkivat omenapuut

Kuva: Antero Nummiranta

kauempaa huudon: ”On täällä näitä penkkejä, ei olisi tarvinnut mukaan ottaa!” Tämän jälkeen aloin käydä kyseisessä puistossa useammin. Lenin-puisto on ainutlaatuinen, koska koko maailmassa on haluttu poistaa Lenin-aiheiset kohteet, -museot –yms. Vain Suomessa on huomioitu, että Lenin on ollut todellisuutta. Minusta olisi kunniasia, jos me täällä Suomessa pystyisimme säilyttämään tämän paikan historiaa!

Josafat-liike teki mahdottomasta mahdollisen

Allekirjoittaneen haastattelemana arkkitehti **Hilkka Kuusinen** kertoo alueen puistokamppailuista: ”Hyvä ystäväni Ritva Hartzell pyysi minua keväällä 1972 mukaan taisteluun Josafatin kallioista. Urheiluhallit Oy suunnitteli räjäyttävänsä kalliot ja rakentavansa tontille monikerroksisen lisärakennuksen mm. paikoitustilaksi 800 autolle. 15 vuotta alueel-

la asuneena yksityisautoliikenteen lisääntyminen hirvitti. Josafatin puistoliikey pyrki toimimaan uudenlaisella tavalla välttämällä kaikkea muodollisuutta, mitä tuli niin kirjelmien tekstiin kuin tapahtumien järjestämiseen. Tehtiin siis kuitenkin kirjelmia, kerättiin nimiä, tehtiin valtuustoaloitteita jne. Selvisi, että Urheiluhallien laajennussuunnitelman päätöksenteon taustalla oli kullisien takaisia sopimuksia demarien ja kokoomuksen välillä. Tämä paljastettiin näyttävästi lehdistössä ja suuressa kansalais- ja ympäristöliikkeiden näyttelyssä Vanhalla Ylioppilastalolla. Siivoustalkoilla saatiin roskainen alue siistiksi. Upeat kalliot nousivat esiin. Lahjoituksina saatiin myös kaupungilta istutuksia. M.A. Numminen teki laulun ’Josafatin jenka’ Alppila-Seuran silloisen puheenjohtajan Martti Kinnarisen sanoihin ”Pyykkejä ennen köysillä kiikkui... silloin kalsonkinikin Josafatin kallioilla kuivaisin.”

Kesti 20 vuotta saada alue kaavoitettua puistoksi ja rakennetuksi polkuineen, istutuksineen ja amfiteatterineen v. 1991. Josafatin puistoliikey todisti, että asukkaiden uupumattomalla joukkovoimalla voi saada mahdottoman mahdolliseksi.

Alppipuisto Kaivopuiston veroinen ”olohuone”

Kysymykseen onko Alppipuiston puolustajilla mitään mahdollisuuksia valtiovaltaa vastaan, koska Helsingin kaupunginhallitus on asettanut halvimmalla eli sorsalammikkoalueen tuhoavan Pisararadan linjauksen kannalle, Hilkka arvioi: ”Pisara-radan linjausvaihtoehdoista Alppila-Seura asukkaiden edustajana kannatti vaihtoehtoa, joka olisi säästänyt Alppipuiston ja tuonut edut radasta alueen asukkaille. Nyt tehty linjausvaihtoehdon valinta on vasta ensimmäinen päätös monimutkaisessa suunnitteluprosessissa valtiovallan ratahankkeiden ja kau-

puingin organisaatioiden kesken. Rata ja sen rakentaminen tuhoaisivat suuren siivun puistosta ja toisivat junien melun puiston ytimeen. Nyt on tärkeä tuoda esiin alueen todelliset arvot niin paikallisille kuin koko kaupungin asukkaille.

Puistot toimivat kaupungin keuhkoina

Kysymykseen ”mitä sanoo arkkitehdin silmä puisto-alueen viereen Keski-Pasilan nousevista 40-kerroksisista pilvenpiirtäjästä ja tulevasta kaupunkimme profiilita?” Hilkka totesi: ”Kunnallisvaalit ovat tulossa; ympäristöasiat tulee ottaa näkyvästi esiin. Kaupunkiamme on rakennettu yhä tiiviimmäksi ja puistot ovat joutuneet puristuksiin. Alppiharjun ja Vallilan rajalle nousee Pasilan Konepajan alueelle suuri asuntoalue. Pasilaan ollaan suunnittelemassa pilvenpiirtäjien ’metsää’. Oikea metsät ja puistot siotoisivat ilman epäpuhtauksia ja toimisivat kaupungin keuhkoina. Tätä meidän asukkaiden tulee puolustaa, ei näyttäviä rakennushankkeita ulkopuolisten silmille”.

Lenin-puisto on pelastettava autotien alta?

Alunperin puutarhanäyttelyksi perustettu Lenin-puisto on todellinen helmi Alppipuiston ja Linnanmäen huvipuiston vieressä. Viime vuosina se on päästetty hieman rapistumaan, mutta asukkaat ovat löytäneet sen. Kaupunki on valmistellut puiston kunnostamista ja sen sisäankäynnin ehostamista. Juuri tämän Sturenkadun sisäankäyntiin on nyt toisaalta esitetty sisäankäyntiä Linnanmäen huvipuistoon ja ajoyhteyttä Vesilinnan paikoitustaloon puiston kautta. Hanke muuttaisi Lenin-puiston luonteen totaalisesti. Se tulisi palvelemaan vain Linnanmäen huvipuistossa kävijöitä kulkureittinä. Asukkaat ja yleensä kaupunkilaiset menettäisivät omailemisen rauhallisen oleskelupuiston. Linnanmäkeä, Alppipuistoa ja Lenin-puistoa koskevan asemakaavamuutoksen etenemistä saimme jo tuikan asukaspalautteen myötä siirrettyä kesän yli. Asukkaat ovat heränneet ja voima kasvaa, totesi Hilkka Kuusinen lopuksi.

Toimitti Antero Nummiranta

Guggenheimin käenpoika jäi kummittelemaan

Reijo Katajaranta on STP:n ehdokkaana syksyn kunnallisvaaleissa Helsingissä

Toukokuun 2. päivän kokouksessaan Helsingin kaupunginhallitus päätti kaataa kaupunginjohtaja Jussi Pajusen ajaman Guggenheim-museohankkeen. Hanke siis kaatui, mutta äärimmäisen niukasti äänin 8 -7. Hankkeen takana oli viisi kokoomuksen jäsentä, yksi RKP:sta ja yksi vihreiden edustaja. Hanketta vastaan oli kol-

me vihreiden edustajaa, kolme SDP:stä, yksi vasemmistoliittolainen ja yksi perussuomalainen.

Tällainen niukka äänestystulos ei takaa vielä mitään Guggenheim-hankkeen lopullisesta kohtalosta, vaan se jää odottelemaan tulevien kunnallisvaalien tulosta yhtenä tärkeimmistä vaaliteemoista.

Pitkin kevättä ennen kaupunginhallituksen päätöstä kansaa on yritetty vimmaisesti saada Guggenheim-hankkeen taakse. Sen kiihvimpiä puolustajia ovat olleet mm. Espoon Modernin taiteen museo EMMA:n johtaja Markku Valkonen, joka on manailnut Suomen kansan takapajuisuutta mm. väitteillä, ettei Suomessa ole koskaan luotu mitään aidoista omaa kulttuuria, vaan kaikki on tänne tavalla tai toisella tuotua. Toinen Guggenheim-aktivisti on ollut Helsingin Taidemuseon johtaja ja koko hankkeen alullepanija Janne Gallen-Kallela-Sirén. Hän on ollut valmis jopa lopettamaan oman museonsa ja yhdistämään sen Guggenheim-museoon.

Mutta väittely on ollut kovaa. Suuri joukko suomalaisia kuvatai-

teijjoita on Guggenheimia vastaan. He vaativat, että kun Guggenheim tuo meille ulkomaista ja vieläpä jo vanhentunutta taidetta, Helsingin Taidemuseota on uudistettava niin, että se tuo esille voimakkaammin suomalaista taidetta. He laativat Guggenheimille vastaiskuksi Checkpoint Helsinki – suunnitelman, jossa Helsingin taidemuseota kehitetään juuri tähän suuntaan. Suunnitelman takana on 21 taiteen ammattilaisen työryhmä, joka oli hankkinut taakseen yli 130 muun taiteentekijän kannatuksen.

Taidebisnes haistaa rahan

Mistä Guggenheim-hankkeesta on kyse. Guggenheim on New-Yorkilainen taidebisnes-yritys. Se haistaa rahan kuin hai aistii kilometrien päästä veripisaran. Nyt Guggenheim on löytänyt Atlantin takaa Suomesta helsinkiläisten veronmaksajien rahat, koska kukaan – ei ainakaan kaupunginjohtaja Pajunen – niitä valvo. Koko Guggenheim-rakennettaisiin ja se toimisi Helsingin verovaroin ja voitot menisivät Guggenheimille Amerikkaan.

On järjestöntä väittää, että se

ei olisi poissa muusta. Tälle vaalikaudelle hallitus on jo kaavailut museoille 5 miljoonan vähennystä valtionapuihin. Se merkitsee lukuisien museoiden lakkauttamista. Esim. Elias Lönnrothin syntymäköti Sammatissa - Paikkarin torppa - on lakkautusuhan alaisena 30 000 euron tappiollisuuden takia. Nyt Lohjan kaupunki on suostunut ylläpitämään museota jonkin aikaa, mutta eikö olisi viisaampaa kehittää tämän hienon museon toimintaa niin, että sen pyörittämiseen tarvittavat rahat saadaan omin voimin kerätyksi. Museo on sen arvoinen.

Tietenkin nuo Guggenheimille syydettävät rahat olisivat pois muustakin julkisen sektorin toiminnasta, terveydenhoidosta, sosiaalitoimesta, koulutuksesta, infrastruktuurista, poliisilta. Vain tuollaiset yhteiskunnallisesta todellisuudesta mitään ymmärtämättömät taiteen byrokraatit kuten Markku Valkonen ja Janne Gallen-Kallela-Sirén voivat tietämättömyydessään kannattaa Guggenheimia. Kokoomuksen kannatusta Guggenheimille ei kannata ihme-

tellä, sillä sitä samaahan Kokoomus itsekin yrittää, eli kaapata kansalta kerätyt verovarot yksityisiin hankkeisiin.

Tietenkin voidaan olettaa, että Guggenheim -museo voisi aivan alussa ensimmäisenä vuonna uutuutensa vuoksi kannattaa-kin, mutta pian sille koittaisi ”kreikkalainen todellisuus”. Guggenheim-säätiön johtaja Richard Armstrong väittää, että Helsingin kulttuuritarjonta olisi hyötynyt suuresti hankkeesta. Säätiönsä puolesta hän sanoo, että hanketta voidaan jatkaa myöhemmin ja että Guggenheim-säätiö on yhä sitoutunut hankkeeseen ja odottaa, mitä tuleman pitää.

Juuri näistä syistä Guggenheim-hanke on tulevien kuntavaalien yksi tärkeimmistä teemoista. Eli Guggenheim on kuin käenpoika, joka ensin muu vieraaseen pesään ja sitten käenpoika kuoriuduttuaan alkaa määrätietoisesti työntää pesän oikeita poikasia ulos pesän reunan yli. Kukkuu sanoi Guggenheim.

Reijo Katajaranta

Kuinka Suomen kansallisuusomaisuus ryöstettiin

Neuvostoliiton tiedeakatemian kirjeenvaihtajajäsen A. G. Mileikovski arvioi v. 1975 kapitalismin kehitystä seuraavasti: "Monopolikapitalismin oloissa valtio esiintyy lukuisten teollisuus, kuljetus- ja muiden yritysten omistajana sekä kollektiivisena kapitalistina suhteessa palkkatyöntekijöihin. Omistajan oikeudella valtio käyttää sitä kansantulon osaa, joka on kerätty budjettiin verotuksella. Valtion käsissä ovat emissio pankit (emissio = arvopapereiden, osakkeiden tai obligatioiden liikkeelle lasku) ja samalla rahankierron valvonta. Mobilisoidessaan rahaa lainojen avulla valtio ei tule ainoastaan velalliseksi, vaan samalla myös lainantajakapitalistiksi, jolla on valtava vaikutus luottojärjestelmän toimintaan."

Suomalaisessa valtiomonopolistisessa kapitalismissa 1970- ja 1980-luvuilla valtion tuotannollisesta toiminnasta muodostui kapitalistisen tuotannon ja koko kapitalistisen talouden elimellinen osa. Se kosketti kaikkia talouden osia ja aloja. Lisäksi se ulottui myös kansainvälisiin taloussuhteisiin ja ilmeni yhteistyönä mm. EEC:n, EFTA:n ja OECD:n kanssa. Kansalliset kapitalistit lihoivat tuottoisalla neuvosto-kaupalla.

Suomalainen valtiomonopolistinen kapitalismi

Valtiollinen omistus ja talouselämän valtiomonopolistinen sääntely olivat tärkeitä piirteitä tuon ajan

suomalaisessa kapitalismissa. Valtiomonopolistinen sääntely ilmeni verotuspolitiikkana, markan devalvoimisena, lakeina ja asetuksina, suhdanteiden sääntelyinä, tulopoliittikkana ja valtion taloudellisena tukena yrityksille. Valtion toiminta oli vankasti sidoksissa sen poliittiseen perustehtävään eli kapitalismin säilyttämiseen.

Valtion omistamalla yrityksillä ja tuotantolaitoksilla liikenteen, kuljetuksen, tieteen ja tutkimuksen, metalli-, kemian- ja kaivosteollisuuden, laivanrakennuksen ja energiatuotannon parissa oli suuri merkitys maamme taloudessa. Valtio ja kunnat tuottivat ihmisten tarvitsemat peruspalvelut. Valtio takasi näillä toimillaan kapitalisteille halvan raaka-aineen, kuljetusten, energian ja työkykyisen työvoiman saannin. Valtion yhtiöiden johtokunnissa ja johdossa istuivat kapitalismille lojaalisuutta vannovat henkilöt.

Valtion yritystoiminta 1970-luvulla

Valtion tärkeitä liikeyrityksiä olivat mm. VR, Posti- ja lennätinlaitos sekä niiden konepajat. Valtion rahastojen kautta valtion varoja siirrettiin yksityiselle pääomalle. Näitä olivat maatalouden kehittämISRahasto, valtion viljavarastorahasto, tuontikaupparahasto, varmuusvarastorahasto, vientitakuurahasto, VR:n uudistusrahasto, PLL:n uudistusrahasto ja valtion takausrahasto. Valtion rahalaitoksina toimivat Suomen pankki ja Postipankki. Valtioenem-

mistöisiä osakeyhtiöitä olivat mm. Enzo Gutzeit Oy, Imatran Voima Oy, Kemijoki Oy, Neste Oy, Outokumpu Oy, Rautaruukki Oy, Kemira Oy, Valmet Oy, Veitsiluoto Oy, Finnair Oy, Pohjolan Liikenne Oy, Suomen Vientiluotto Oy, Kehitysaluerahasto Oy, ALKO Oy ja Yleisradio Oy. Lisäksi valtiolla oli seuraavia tytäryhtiöitä Matkatoimisto Area Oy, Yhtyneet Ravintolat Oy ja Finnlines Oy. Alueellisesta energiatuotannosta vastasivat kunnalliset sähkölaitokset.

Valtion yritystoiminta 2000-luvulla

VR on ositettu ja Posti- ja lennätinlaitos on lakkautettu. Konepajat ovat hiljennet. Vuonna 1998 valtion yhtiöiden parissa tapahtui suuria uudelleenjärjestelyjä. Enzo Gutzeit Oy ja Veitsiluoto Oy siirtyivät Stora Enso Oyj:n omistukseen ja Imatran Voima Oy Fortum Oyj:lle. Neste Oy fuusioitiin Imatran Voiman kanssa Fortumiksi v. 1998. Yhtiöt erotettiin toisistaan v. 2005. Neste Oil Oyj syntyi v. 2004 Fortum Oyj:n jakautuessa sähkö- ja lämpö- sekä öljy-yhtiöksi. Yhtiö oli aluksi Fortum Oyj:n tytäryhtiö, mutta irtaantui Fortumista v. 2005.

Outokumpu Oyj:stä on tullut monikansallinen metallialan yritys. Se on luopunut lähes kaikista kaivoksistaan. Sen yhden liiketoiminta-alueen muodosti aikaisemmin sen kokonaan omistama tytäryhtiö Outokumpu Technology Oyj. Vuonna 2006 pääosa yhtiön osa-

Vuonna 1991 Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen eliitimme kiihdytti integroitumista kansainväliseen kapitalismiin. V. 1988–1993 velkaantuneet yritykset joutuivat kannattavuusvaikeuksiin ja pankeille syntyi suuria luottotappioita. Vuosina 1988–1990 niitä oli viisi miljardia mk ja 1991–1993 jo yli 50 miljardia mk. Pankkien vakavaraisuus ja maksuvalmius heikkenivät. Suomen valtio riensi apuun ja pelasti suomalaiset kapitalistisuvut. Näinä vuosina räjähti myös työttömyys käsiin ja soppatykit ilmestyivät kaduille. Kuva vuodelta 1993.

kekannasta myytiin ulkopuolisille sijoittajille, minkä jälkeen yhtiö listattiin Helsingin pörssiin. Huhtikuussa 2008 Outokumpu myi jäljellä olevan kupariputkiliiketoimintansa Cupori Group Oy:lle. Tammi-kuussa 2012 Outokumpu osti ThyssenKruppin ruostumatonta terästä valmistavan tytäryhtiön Inoxumin.

Rautaruukki Oy:n voimakkaan kansainvälistymisen ansioista 1990-luvun lopussa ruukkilaisia oli yli 7 000 Suomessa ja noin 5 000 muualla Euroopassa [http://fi.wikipedia.org/wiki/Rautaruukki_\(yritys\)](http://fi.wikipedia.org/wiki/Rautaruukki_(yritys)) - cite_note-ruukkihistoria-4. Valtio luopui osake-enemmistöistään Rautaruukissa vuonna 1997. Rautaruukki Oyj yhtiöitettiin 1.5.2011 liiketoimintojen eri osa-alueisiin keskittyviin tytäryhtiöihin: Ruukki Construction, Ruukki Engineering ja Ruukki Metals. Valmet Oy sulautettiin v. 1999 Rauma Oy:n kanssa Metso Oyj:ksi. Valmet myi telakkansa v. 1984 Wärtsilä Oy:lle, joka yhdisti ne omien telakoidensa kanssa Wärtsilä Meriteollisuus Oy:ksi. Yhtiön paperikonetuo- tinto siirtyi Metso Oyj:lle. Elokuussa 2007 Suomen valtio myi 32,1 % Kemiran osakkeista kotimaisille sijoittajille. Kaupassa Oras Invest Oy osti 16,5 %, eläkevakuutusyhtiöt 15 % ja yksityishenkilöt 1,5 % Kemiran osakkeista. [Kauppa herätti arvostelua sen johdosta, ettei valtio järjestänyt julkista tarjouskilpailua myytävistä osakkeista.

Uusliberalismi on kansallisuusomaisuuden ryöstöä

David Harveyn mukaan "uusliberalismi on talouspoliittinen suuntaus, jonka mukaan vapaa yksityisomistusoikeus, vapaat markkinat ja vapaakauppa edistävät parhaiten ihmisten hyvinvointia." Uusliberalismi pyrkii verojen alentamiseen, omistusoikeuden loukkaamattomuuteen, kaiken kattavaan kilpailuun, poliittisen toiminnan korvaamiseen markkinaohjauksella, tulonsiirroilla rahoitetun hyvinvointivaltion ja kansainvälisen kaupan esteiden purkamiseen kaikin mahdollisin – myös sodan – keinoin.

Vuonna 1991 tapahtuneen Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen Suomen poliittinen ja taloudellinen eliitti kiihdytti maamme integroitumista kansainväliseen kapitalismiin ja sen väkivaltaisyksikköön – sotilasliitto Natoon. Suomen pankkiriisin aikana v. 1988–1993 lukuisat velkaantuneet yritykset joutuivat kannattavuusvaikeuksiin ja pankeille syntyi suuria luotto-

tappioita. Vuosina 1988–1990 niitä kertyi noin viisi miljardia markkaa ja vuosina 1991–1993 jo yli 50 miljardia markkaa. Pankkien vakavaraisuus ja maksuvalmius heikkenivät. Suomen valtio riensi apuun ja pelasti suomalaiset kapitalistisuvut.

Suomen liittämisen v. 1995 alusta Euroopan unioniin ja siirtyminen v. 2002 euroon tarkoittivat käytännössä uusliberalistiseen talousmalliin siirtymistä. Unionin neljän perusvapauden – pääomien, työvoiman, tavaroiden ja palveluiden liikkuminen – on toteutettu lakkauttamalla ja yksityistämällä valtion liikeyrityksiä ja valtio-enemmistöisiä osakeyhtiöitä, romuttamalla Suomen pankin asema, tuhoamalla Posti- ja lennätinlaitos, luopumalla valtion kannattavista tytäryhtiöistä, yksityistämällä kunnallisia palveluita sekä antamalla maan luonnonvarat kansainvälisten sijoittajien käyttöön. Valtion tuotantosektorin tuhoaminen on kasvattanut olennaisesti pysyvää pitkäaikaistyöttömyyttä Suomessa. Uusliberalismiin olennaisesti kuuluva valtion tarjoamien peruspalveluiden supistaminen ja sosiaalipolitiikan tiukat säästöohjelmat ovat synnyttäneet maamme yli 900 000 köyhyysrajan alapuolella elävän ihmisjoukon. Markkinatalouden elementtejä on tuotu mukaan julkishallintoon. Maamme alueellisen itsehallinnon tuhoaminen kuntateurastuksen avulla saattaa tämän uusliberalismi-projektin vallitsevaksi otoltilaksi.

Eurooppalaisen uusliberalismin mallimaassa Britanniasa suunnitellaan jo aktiivisesti sosiaalisten markkinoiden luomista. Tämä tarkoittaa sitä, että terveyspolitiikassa siirrytään säätiöiden ylläpitämiin sairaaloihin, julkiset terveysasemat siirtyvät yhteiskunnallisten yritysten haltuun, vapaaehtoistoiminnan osuutta lisätään sosiaalipalveluissa, ympäristövastuuta vyörytetään asukkaille ja yhdistyksille. Poliisin ylin johto, oikeuslaitos, puolustuslaitos ja pakolliset viranomaispalvelut jäävät julkisen sektorin haltuun. Muista palveluista huolehditaan – mikäli niistä ylimalkaan huolehditaan – sosiaalisten markkinoiden ja vapaaehtoistoimien toimesta.

Matti Laitinen

Lähteet: Toveri-lehden Ay-tiedotuksen peruskurssi v. 1973, Monopolikapitalismi ja Hesa / Vierasky- nä Briitta Koskiahon 4.6.2012 ja Wikipedia.

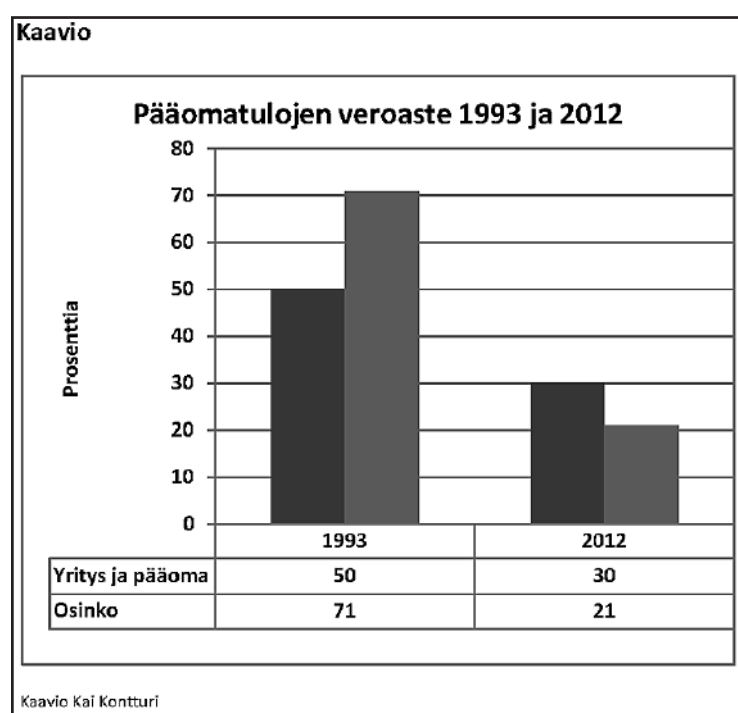
Ensin leikattiin tulot – nyt leikataan menot

Kaikki nykyiset leikkaukset ovat seurausta valmistautumisesta Euroopan Unioniin. Ne alkoivat jo presidentti Mauno Koiviston (sd), pääministeri Harri Holkerin (kok) ja valtionvarainministeri Erkki Liikasen (sd) aikana. Ensimmäisenä toteutettiin suuri veroremontti ja sen jatkoksi puuhattiin ja toteutettiin pääomien vapaa liikkuminen. Myöhemmin siitä seurasi pankkikriisi.

Todella pitkään yritys- ja pääomaverojen veroaste oli 50 prosenttia. Vuonna 1988 siitä leikattiin 14 prosenttiyksikköä. Vuonna 1993 seurasi jatkoa, kun tehtiin uusi 11 prosenttiyksikkön leikkaukset. Kilpailukykyä on tuettu leikkaamalla yritysten ja pääomatulojen veroasteesta yhteensä 25 prosenttiyksikköä. Veroaste oli alennettu puoleen entisestä ja veroaste oli painettu EU:n veroasetetta alhaisemmaksi. Lisäksi vuoteen 1993 asti osinkovero oli progressiivinen ja korkeimmillaan 71 prosenttia. Sen suhteen tehtiin todellinen jättiliike poistamalla osinkovero kokonaan, leikattiin siis 100 prosenttia.

Lisäksi 2000-luvulla vielä leikattiin pois koko varallisuusvero ja yritysten kela-maksut, jotka ovat yhteensä lähes miljardi euroa. Myöhemmin yritys-, pääomaja osinkoveroja on hieman korjailtu (Kaavio) niin, että nyt se on 30 prosenttia. Myös osinkoveroa on hieman korjattu. Nyt se on tasavero. Nyt jokaisesta osinkojen satasesta vero on sama 21 prosenttia riippumatta siitä onko osinkoa saatu tuhannen tai kymmenen miljoonaa euroa.

Jos tavallisten ihmisten ns. luonnollisten henkilöiden verot, olisi vuoden 2010 tuloista kerätty progressiivisena eli maksukyvyyn mukaan, se olisi voinut olla alimmissa alle 35 000 euron tuloluokissa keskimäärin perityn 16 prosentin

sijasta 14 prosenttia. Sitä seuraavassa 35 000 – 54 900 tuloluokissa se olisi voinut olla keskimäärin perityn 25 prosentin sijasta 24 prosenttia. Näihin tuloryhmiin kuului yhteensä 93,3 prosenttia tulonsaajista. Alemmassa ryhmässä vero olisi laskenut 1,1 miljardia euroa ja suuremmassa 188 miljoonaa euroa.

Sen sijaan viidessä suurten tulojen tuloryhmissä veron progressio olisi voinut olla 34, 44, 54, 64, 74 prosentin keskimääräisellä tasolla, kun se oli kaikki yhteenlaskien keskimäärin 34 prosenttia. Näihin tuloryhmiin kuului 6,7 prosenttia tulonsaajista. Heidän verotuksensa olisi kiristynyt 3,7 miljardilla eurolla, joten verojen nettosumma olisi kasvanut 2,4 miljardilla eurolla. Siitä huolimatta viiden ylimmän keskimääräinen kuukauden nettotulo olisi ollut 3 461 – 14 617 euroa.

Jos kuitenkin veronalennukset jätettäisiin tekemättä, verotu-

lot kasvaisivat 3,7 miljardilla ja jos vielä korjattaisiin varallisuusveron ja kelamaksujen kanssa tehdyt muutokset, niin verotulot kasvaisivat peräti 4,7 miljardilla eurolla. Edelleen yritys- ja pääomaverojen palauttaminen entiselleen, tuloihin saataisiin komea lisä, eikä menojen leikkauksista ja kuntien pakkoliikot- sia tarvitsisi edes ajatella.

Näin lyhyessä ajassa suurpääomaa on tuettu todella mit- tavin lahjoituksin ja ajettu valtion ja kuntien taloudet todella ahtaalle. Nykyiset menoleikkaukset ovat seurausta siitä, että Valtion ja kuntien tulot on leikattu demareiden ja kokoomuksen yhteisymmärryksessä. Nyt kolmenkymmenen vuoden leikkausten perinnettä jatketaan demareiden ja kokoomuslaisten sisarellisella herttaisella yhteisymmärryksellä. Seuraukset kasautuvat ennen muuta heikoimpien kurjuuden lisääntymisenä.

Kai Kontturi

Ei iskua Iraniin eikä aavikoita maailmaan

JP Väisänen: Sivistyneen lännen tulee luopua sptapolitiikasta

On merkittävää huomata suomalaisten rauhanjärjestöjen vastustavan Iraniin kohdistettua hyökkäysuhkaa. Rauhanliitto, Rauhanpuolustajat ja Sadankomitea vaativat helmikuussa väkivallan kierteen pysäyttämistä. Tämä ei onnistu sotilaallisissa toimin. On löydettävä oikea neuvottelumekanismi. Syyrian tapahtumat heijastuvat koko Lähi-Itään ja siihen, millaisen toimintastrategian kansainvälinen yhteisö nyt valitsee. Kansainvälisen yhteisön, Yhdysvaltojen ja EU:n on lopeuttava sotapolitiikka ja Iranin kohtuuton kauppasaarto. Kansainvälisen yhteisön propaganda on osoittautunut perättömäksi mm. Libyan ja Irakin sodan perusteluissa. Joukkotuhoaseita ei ollut Irakissa. Demokratiaa ja vapautta ei saatu Libyaan ja Irakiin. Tämän "sivistyneen lännen" tulee heti luopua sotatoimista ja sotapolitiikastaan.

Tommi Lievemaa: "Kansanvalta" hyväksytään, ellei kansa "äänestä väärin"

Euroopan suurpääoma hyökkää parhaillaan kansanvaltaa vastaan. Kreikan vaalitulosta kauhistellaan ääriäisemmistön saatua 25 % äänistä, vaikka se ei ole enempää, kuin meillä kokoomuksen äänimäärä. Kansanvalta hyväksytään, kunhan kansa ei äänestä väärin. Björn Wahlroos kokoomuksen tukemana sanoo, että demokratiaa pitää rajoittaa markkinoiden hyväksi. Euroopassa ja Suomessa hyökätään demokratiaa vastaan ja samanaikaisesti sitä viedään maihin, mihin aiotaan hyökätä eli esim: Iraniin, Syyriaan, Libyaan ja Irakiin. Tässä on perversi ristiriita. Tahot, jotka hyökkäävät demokratiaa vastaan kotimaissaan, vievät sitä aitona demokratiana ulkomaille. Miten he vievät demokratiaa, kun eivät edes kannata sitä.

Zoran Zaki: Haluamme kaataa Iranin islamilaisen hallituksen.

Näin Irakin sodassa ihmisten kuolevan pommituksissa. Tuomitessamme USA:n hyökkäyksen Iraniin emme tue Iranin islamilaista hallitusta, joka on kivittänyt tuhansia naisia ja teloittanut yli 200 000 ihmistä. Eilen Teheranissa teloitettiin 8 ihmistä. Kaksi vuotta sitten äitienpäivänä teloitettiin kurdiopettaja, vasemistolainen humanisti neljän poliittisen vangin kanssa. En usko Amerikan hyökkäyksen lähiaikoina. Tällä hetkellä kauppasaarto ja propaganda on vain pelikortti. Olemme sotaa vastaan, mutta emme minkä tahansa rauhan puolesta. Haluamme tavallisten ihmisten voimalla kaataa Iranin hallituksen. Emme kuten Irakissa tapahtui, jossa taantumuksen liike pääsi valtaan.

Johan Bäckman: historikirjoituksemme tulee muuttamaan totuuden

Tänään vietämme Voiton päivää, koska fasismi lyötiin 67 vuotta sitten. Tämä on yritelty naamioida Eurooppa päivällä, jota alettiin viettää 90-luvun alussa. Onneksi Eurooppa päivästä ei nyt ole kuulunut mitään. Internetissä voi seurata, miten ne kansat, jotka osallistivat fasismiin lyömiseen, juhlistavat tätä päivää. Suomessa asiasta ei puhuta, koska Suomi oli Natsi-Saksan uskollisin liittolainen. Tämä on asia, joka pitäisi korjata. Toivon kaikkien läs-

Sodan vastustajat järjestivät voitonpäivänä 9.5.-12 Helsingin Hakaniemessä maailmanrauhan patsaalla tilaisuuden "Ei hyökkäystä Iraniin". Monet osallistujat käyttivät puheenvuoroja. Tilaisuuden juontaja Rauni Salminen avasi tilaisuuden: "Edustan täällä Hands Of Venezuelaa. Se tarkoittaa, ettei USA:n masinoima vallankaappaus latinalaisessa Amerikassa eikä muuallakaan ole luvallinen. Kaksi vallankumousta on tehty Obaman kaudella: Honduras ja Libya. Syyria on tulilinjalla. Ranskan uusi presidentti Francois Hollande hyväksyi Syyrian pommituksen, mikäli YK edellyttää sitä. Ei näytä olevan merkitystä mitä Latinalainen Amerikka, Afrikka tai Intia sanovat. Sodasta ja rauhasta päättävät harvat maat. Iraniin ei voida hyökätä, ellei Syyriaa, Libanonia ja Hizbollahia raivata tieltä. Se piti tehdä jo viime joulukuussa, mutta näin ei käynyt. Esteenä oli yksi mies, joka sanoi ei. Ihmekö, että Putin demonisoidaan"

Muun ohjelman lomassa Rauni Salminen esitti Nicaragualaisen laulun (Compadre guardabarranca), joka on omistettu ARLEN SIU- nimiselle kiinalaista syntyperäälle olevalle sandinistisille (vallankumouksen kaatunut sankarit). Laulun tekijä on Latinalaisessa Amerikassa kuuluisa Carlos Mejia Godoy.

näolijoiden myötävaikuttavan siihen, että maamme historiankirjoitusta muutetaan totuudenmukaiseksi. Suomessa oli suuri vastarintaliike, joka taisteli rohkeasti fasismia vastaan. Tänään kävimme Malmin hautausmaalla fasismien vastustajien muistomerkillä, jonne on haudattu teloitettuja fasismien vastustajia mm. Martta Koskinen ja Veikko Pöysti. Suomen sotahistoria pitää kirjoittaa näiden ihmisten-, fasismien vastustajien näkökulmasta.

Petri Krohn: Kaupallinen media palvelee rikollisia sotia

Suomalainen rauhanliike ei ole kyennyt esittämään vastalauseita Libyaan tehdylle imperialistiselle hyökkäykselle. Onko siinä historiallinen rasite, mikä estää toimimasta rikollista sotaa vastaan? Rauhanliikkeessä ajettiin muita asioita kuten työväenliikkeen oikeuksia, vallankumousta ja sosialismin asiaa. Nyt on uusi tilanne ja uusia asioita: vapautta, demokratiaa ja ihmisoikeuksia. Näitä aatteita käytetään nyt imperialististen valloitusotien välineenä. Rauhanliikkeessä meidän täytyy uskaltaa puolustaa myös tyrannereita ja diktaattoreita, joilla länsimaiden kaupallinen media demonisoi niiden maiden johtajia, joihin on tarkoitus hyökätä. Viime kädessä kuitenkin tosiasiat, jotka mukamas tehdään jonkinlaisen demokratian, kansan oikeuksien, vapauden puolesta, palvelee yksinomaan imperialismia, markkinataloutta ja rikollisia sotia.

Heikki Männikkö: Imperialismi johtaa hallitsemattomaan prosessiin

Imperialismi on sitä, että politiikan keinojen loppuessa otetaan käyttöön aseet. Sosialismin aikana kapitalistit pakotettiin oikeudenmukaisempaan politiikkaan. Tänään kapitalismi toimii omien lakiansa mukaan. Aina syntyy tilanne, jossa ensimmäinen kapitalistiryhmä aseellisesti ottaa haltuunsa toisten maiden rikkauksia. Silloin toinen kapi-

talistiryhmä toimii samoin. Näin eurooppalaiset ja amerikkalaiset ja koivat Jugoslavian. Samoin otettiin haltuun Irak, Afganistan ja jaettiin Libya. Nyt tätä imperialismia ketjua viedään eteenpäin. Hyökkäyksellä Iraniin anastetaan maa suurten öljy-yhtiöiden kontrolliin. Näin tekee imperialismi. Historia osoittaa sen johtavan hallitsemattomaan prosessiin. Siksi rauhan puolustajien ajatukset yhtyvät kaikkien työläisten ja kansojen etujen kanssa. Tulee voimistua taistelua imperialismia vastaan kansojen taloudellisten ja sosiaalisten etujen puolesta.

Mika Kortesoja toi Janos Putkosen ja Verkkomedian terveiset

Voimakeinoihin turvautuva hallitsija osoittaa neuvottelukykijensä heikkouden. Tällainen valtiojohto on ulkoista vihollista suurempi uhka kansoille. Mahdollinen sota Irania vastaan on länsimaiden ponnistus tavoittaa geopolittinen hallinta kansojen keskuudessa. Kansalaismedian näkökulmasta tiedämme maailman olevan suistemassa vaaralliseen aikakautteen, jossa kukaan ei ole turvassa. Mikäli rauha nyt hävitään, rauhanpuolustajien linjoja on vahvistettava. Suomen tulee sanoutua irti kaikista vihollisuudesta ja huolehtia turvallisuutensa lisäksi naapurimaiden turvallisuudesta ja vakauden säilymisestä. Yhteistyö ja hyvät suhteet Venäjän kanssa ovat meille tärkein elinehto. Toverit! Nousemalla Lähi-idän suursotaa vastaan näytätte uutta maailmanjärjestystä himoitseville fasisteille, että heidän sotapropagandansa oln kaikessa suuruudessaan heikko ja tuomitavaa.

Juhani Valo: Israel ja USA eivät näe tekijänsä

seurauksia

Hyökkäys Iraniin aiheuttaisi katastrofin. Porvarillisessa mediassamme ei ole esitetty suursodan merkitystä Suomelle. Miksi? Vastaus löytyy valtiojohtomme Nato-suuntauksesta. Haluaako Suomen johtoporrassuuhrata miljoonat ihmisenget ja ottaa vastuulle luonnonkatastrofin. Israel väittää pelkäävänsä Iranin ydinasetta. Sivistynyt maailma pelkää Israelin ydinasetta. Vuonna 2009 Israel kävi verisen sotaharjoituskaupungin Gazan asukkaita vastaan. Ymmärtävätkö Israel ja USA mahdollisen hyökkäyksensä seuraukset edes itselleen. Sitä en usko, sillä kyseessä on maailmanlaajuisen asekaupan testitilaisuus. Kaavahan on jo tuttu Irakin hyökkäyksen ajoilta. Libya, Syyria, Irak, Afganistan, Palestiina. Nyt tulee Iranin vuoro, jos rauhanliike antaa kaiken tapahtua ja kutistuu henkisesti ammattiyhdistysliikkeen tasolle.

Juhani Tanski: Kansainvälistyminen tulee nujertamaan globalisaation

Tämä terminologia muuttuu valtioiden rosvoisten mittaan. Aikaisemmin puhuttiin kolonialismista ja sil-

lä oli positiivinen sisältö. Siirtomaiden aloittaessa itsenäisyyssotaisten kolonialismi-termini muuttui kielteiseksi. Alettiin käyttää sanaa imperialismi. Britannian parlamentissa kiisteltiin kuka on parhain imperialisti. Nyt rosvoispolitiikan puolestajajat käyttivät nimitystä globalisaatio. Se ei tarkoita kansainvälistymistä, vaan entistä kolonialismia ja imperialismia. Hyvin harhaanjohtavasti puhutaan globalisaation olevan kansainvälistymistä, mutta se on sen vastakohta. Itse olen vakuuttunut siitä, että kansainvälistyminen lopulta nujertaa tämän globalisaation, eli pyrkimyksen alistaa köyhemmät maat näille imperialistisille suurvalloille.

Reijo Katajaranta: Irti USA:n informaatio-sodasta

Suurin roistovaltio USA käytti maailman 1630 mrd dollarin varustelumenoina 43%. Ennen pommien pudottamista USA käy informaatio-sotaa valheiden- ja "ihmisoikeuksien" verukkeella. Muistettakoon puheet Irakin joukkotuhoaseista, joilla perusteltiin hyökkäystä Irakiin. Samoin perusteina USA ja Israel suunnittelevat hyökkäystä Iraniin. USA:n kohteena ovat myös Pohjois-Korea ja Valko-Venäjä, mihin sotaan meidän valtamedia osallistuu. Valitellaan satelliittikokeilun köyhdyttävän Pohjois-Korean kansaa, mutta unohdetaan mainita USA:n 700 mrd dollarin varustelumenot, joilla voitaisiin vähentää esim. lapsikuolleisuutta. Minskin Dynamon päävalmentaja Kari Heikkilä totesi Paavo Arhinmäelle, että parempi hoitaa omat asiat kuntoon kuin liittyä USA:n johtamaan informaatio-sotaan.

Seppo Aaltonen: Rauhanliikettä ei tule erottaa työväenliikkeestä

Meidän täytyy muistaa, että Lähi-idässä, Vähässä Aasiassa ja Pohjois-Afrikassa palautetaan kolonialismia. Ja siitä sitten eteenpäin ympäri maailmaa. Anti-imperialistinen liike pitäisi organisoida uudelleen osana kansainvälistä rauhanliikettä myöskin Suomessa. Toivoisin tästä tilaisuudesta lähtölaukausta anti-imperialistisen ja sodanvastaisen liikkeen organisointimiseen. Ei voi erottaa rauhanliikettä ja työväenliikettä. Emme toimi vain Iranin sotaa vastaan, vaan teemme työtä Iranin työläisten-, Syyrian työläisten- ja oman maamme työläisten puolesta. Suursodassa meillekin käy huonosti. Anti-imperialistinen liike on samalla työväenliikettä.

Toim. Heikki Männikkö

"Ei iskua Iraniin"-tilaisuutta olivat seuraamassa myös Liisa Paakkolanvaara (vas.), Rosa-Maria Keskivaara (kesk.) ja Britt-Marie (Pipsa) Valo (oik.). He kaikki ovat STP:n ehdokkaita syksyn kunnallisvaaleissa Helsingissä.

Terveydenhuollon uusliberalistinen tulevaisuus?

Professori Risto Ilmoniemi korvaa antureilla terveydenhoitohenkilökuntaa

1. "Henkilökohtaisia, mukana kulkevia antureita sekä diagnoosi-, hoito- ja apuvälineitä tulee lisää. Mittalaitteista, nettiin talletetuista potilastiedoista ja muista potilaan antamista tiedoista saadaan tekoälyjärjestelmien tekemiä diagnooseja ja hoito-ohjeita ilman, että potilas käy terveysasemalla tai sairaalassa." Tämä tuntuu liittyvän kunta-uudistukseen, jossa terveysasemia on jo nyt lopetettu ja loput terveysasemat ovat keskuksissa, koska kaukana keskuksista asuu vähän ihmisiä. Mutta kuinka potilas saa tarvittavan hoidon ja lääkkeitä? Vastauksessa kuulua usko lääketieteellisen tekniikan vallankumoukseen.

"On tarpeen ottaa käyttöön teollisuudesta tuttuja menetelmiä toiminnan tehostamiseksi, hoitovirheiden vähentämiseksi sekä sen takaamiseksi, että hoitajille jää riittävästi aikaa potilaskontaktiin." Kontakti tapahtuu puhelimitse tai verkkoitse, koska potilaan ei tarvitse mennä terveysasemalle. Ristiriita: kuinka hoitajalle jää riittävästi aikaa, kun hoitajien lukumäärä näyttää vähenevän?

2. "Henkilöstöä saattaa olla vähemmän, mutta heillä tulisi olla enemmän aikaa potilaille kuin nykyään." Edellinen ristiriita toistuu, sillä hoitajia lienee tulevaisuudessa entistä vähemmän. "Roboteista ei pidä kuitenkaan tehdä ihmisten korvaajia." Taitaa olla pelkkä toive!

3. "Yhteiskunnalla ei liene varaa tarjota kaikkea diagnostiikkaa tai hoitoa kaikille. Avoi muuden vaatimus pakottanee terveydenhoidon toimijat keskustelevaan entistä enemmän priorisoinnin periaatteista." Jo nyt priorisointi on selvä: rikkaat porvarit saavat aina hoitoa yksityissairaaloissaan verrattuna työläisiin, jotka eivät useinkaan mene edes terveysasemalle kuin pakon edessä.

Arkkitehti Antti Autio purkasi perinteistä järjestelmää

1. "Modernissa sairaalassa potilas osallistuu omaan hoitoonsa ja esimerkiksi sukulaisten panos edis-

Aalto University Magazine 02/2012 on mielenkiintoinen, sillä siinä on yhtenä aiheena Terveydenhuolto vuonna 2030. Lehdessä esitetään monenlaisia väitteitä. Professori Sinikka Vanhala sanoo palstalla "Kiperä kysymys", että "Lähes 4/5 palkansaajista on edelleen 'tyypillisessä' työsuhteessa eli tekee jatkuvaa kokoaikatyötä". Käytännössä tilanne ei näytä tältä, sillä lehdissä on runsaasti kirjoituksia epätyypillisistä töistä ja työntekijöiden vuokraamisesta. Epätyypillisten töiden osuus on kasvamassa. Vanhala ei esitä mitään tilastoja siitä, kuinka erilaiset työsuhteet ovat kehittyneet. Vanhala ei puutu lainkaan työttömien osuuteen. Juttu on nollan arvoinen. Lehti esittää kolmen "asiantuntijan" vastaukset seuraaviin v. 2030 terveydenhuoltoa ennakoiviin kysymyksiin: (1) Miten terveydenhuolto muuttuu vuoteen 2030 mennessä? , (2) Miten kasvava vanhusväestö hoidetaan tulevaisuudessa? ja (3) Millaisia eettisiä kysymyksiä terveydenhuoltoon liittyy 2030? Esitän vastauksista mielestäni merkittävät kohdat.

Uusliberalismiin kuuluu julkisten palveluiden lopettaminen ja yksityistäminen, jolloin palvelut rahastetaan niitä tarvitsevilta. Kokemus osoittaa yksityisten palvelujen huononevan. Vaadimme kunnallisten palveluiden kehittämistä ja säilyttämistä. Vanhukset Helsingin Kustaankartanossa ovat tyytyväisiä saamaansa hoitoon ja kohteluun.

tää toipumista ja jakaa myös työtaakkaa." Potilas tehnee itselleen tähytysleikkauksia vaikkapa umpisuolen lisäksi poiston. Autio ilmeisesti laskee työttömien sukulaisten varaan, sillä työtätekevät eivät juuri ehdi tai jaksa hoitotyöhön.

"Radikaali, potilaalle näkyvän muutoksen on se, miten järjestelmä rahoitetaan ja organisoidaan. Perinteistä järjestelmää joudutaan purkamaan, mutta parhaassa tapauksessa palvelujen saavutettavuus paranee." Kuinka käy? Tällä hetkellä verotuloja vähennetään (tosin alv kasvaa) ja palveluja leikataan. Terveysasemia lopetetaan, palvelujen saavutettavuus heikenee. Ehkä virtuaalipalveluilla koetaan korvata varsinaista hoitoa.

2. "Resurssit eivät riitä medikalisaatioon perustuvassa vanhustenhoidossa, jossa vanhukset asuvat terveyskeskusten vuodeosastoilla jopa vuosia. Nykyinen kallis järjestelmä on purettava.

Vuonna 2030 vanhukset asuvat kotonaan ja palvelut ovat rollaattorimatkan säteellä." ... "Kivijalkakautat tulevat takaisin, ja syntyy uusia, yhteisöllisyyttä tukevia palvelumuotoja. Yksilöllinen kotihoidon palvelu on lähellä, mutta käytössä vain tarpeen mukaan. Kortteleissa on eri asumismuotoja ja vähävaraisen vanhusten asumista subventoidaan." Uskomatonta optimismia! Kuinka palaamme menneeseen aikaan, jolloin vielä 1970-luvulla pikku myymälöitä kuten maitokauppoja oli runsaasti? Jalaton diabeetikko ei käytä rollaattoria. Lopetetaan suuret kauppakeskukset? Subventoinnit jäävät määrärahojen puutteessa.

"Kortellit ovat sijoittajille haastavia, joten kunnan ja rakentajan yhteistyö on suunnitteluvaiheessa olennaista." Sijoittajista pyritään huolehtimaan kuten aina ja gryndausten kulta-aika 1960-70-luvulta on hyvässä muistissa. Gryn-

derit tienasivat uskomattomia ylivoittoja.

3. "Tulevaisuudessa ihmiset ovat enemmän vastuussa omasta terveydestään. Ihminen osallistuu oman terveyden ylläpitoon, vaikka lisäveroja tuskin tulee esimerkiksi tupakoitsijoille." Kuinka vastuut toteutetaan? Tupakilla ja holipompeilla on vero, jota voidaan korottaa. Kukaties tavoitteena on, että Suomi on 2030 raioraitis, mitä nyt herrat tupruttelevat havannalaisia ja ryyppivät konjakkia.

**Professori Andy Miah si-
too vanhukset verkkoriip-
puvuuteen**

1. "Digitaalisen teknologian hyödyntäminen tarkoittaa, että otamme enemmän vastuuta omasta hoidostamme ja toisinaan sivuutamme virallisen terveydenhuollon. Terveyttämme valvovia verkko- ja mobiilipalveluja tulee lisää. Suuri osa tästä perustuu vapaaeh-

toiseen itsetarkkailuun ja tapahtuu nanokokoisilla laitteilla." Pikemmin näyttää siltä, että virallinen terveydenhuolto sivuuttaa meidät vähävaraiset. Käperryttääkö itsetarkkailu ihmiset itseensä eli oman navan tuijottajiksi?

2. "Päivittäisiin tarpeisiin vastataan älykkäillä järjestelmillä, jotka kommunikoivat keskenään." ... "Lääkekaappini kertoo lääkärilleni, kun lääkkeeni ovat vähissä, lisää toimitetaan automaattisesti. Hoitaja voi sopia virtuaalitapaamisen kalenteriini. Tämä ei silti tarkoita, että olen yksin. Minut kudoetaan eri puolilla maailmaa asuvien ystävien ja perheenjäsenten verkoon, jossa voimme jatkuvasti jakaa elämämme." Jälleen mahtavaa tiede- ja teknologiauskoa! Kulkevatko lääkkeet sähköjohtossa tai langattomalla yhteydellä? Vanhukset ovat 2030 siis verkkoriippuvaisia kuten nykyään monet teininöröt. Addikteja on monenlaisia.

3. "Suurin terveydenhuoltoon liittyvä moraalinen päätös koskee sitä, kuinka pitkälle yhteiskunnat ovat valmiita tavoittelevaan hyvään elämään." ... "Jos halutaan tavoitella elämän jatkumista loputtomiin, on varmistettava, että se edistää sosiaalista oikeutta ja tasa-arvoa. Ei ole järkevää, että teknologia olisi vain rikkaiden ulottuvissa, sillä suorittavaa työtä tekevät ihmiset tarvitsevat enemmän kestokykyä kuin toimistotyöläiset. Vaihtoehtojen yleistyessä ne tulevat kaikkien ulottuville." On järjestöä puhua elämän jatkumisesta loputtomiin. Kapitalismissa rikkaat loiset voivat käyttää kaikki mahdolliset keinot riippuakseen kiinni elämissä. Huolehditaanko työntekijöistä, työttömistä ja asunnottomista?

Arviot terveydenhuollon tulevasta kehityksestä vaikuttavat eliitin edustajien kirjoituspöytänsä ääressä ja kokouksissaan tekemiltä. Arviot vaikuttavat kopeilta, julkeilta, itsevarmoilta ja ylimielisiltä. Onkohan näistä asioista kuuluu lainkaan työtätekeviä? Äijät eivät perustelee uskomuksiaan mitenkään. Uskomatonta, kuinka vähän suuripalkkaiset professorit ja projektipäälliköt saavat aikaan.

Hannu koutto

Laitosnuorille ja mielenterveyspotilaille inhimillisempi kohtelu

Suomessa kohdellaan monia laitosnuoria (ja huostaanotettuja), mielenterveyspotilaita, kehitysvammaisia ja vanhuksia epäinhimillisesti. Valvovat viranomaiset antavat välillä huomautuksia.

Myös laitosasukeilla oikeus inhimilliseen elämään ja mielenkiinnon kohteisiin

Mielestäni laitosasukeilla tulisi olla inhimilliset elinolosuhteet. Heitä tulisi myös tukea heidän mielenkiinnon kohteissaan. Esimerkiksi monissa laitoksissa ei saa käyttää internetiä. Sosiaali- ja terveydenhuollon kantelut ovat olleet viime aikoina kasvussa. Valvontaviranomaiset antavat välillä huomautuksia. Aamulehdessä kerrottiin keväällä 2012 puhekyvyttömästä autistista, joka kirjoittaa epäinhimillisistä elinolosuhteistaan Ylisen hoivakodissa Pirkanmaalla. Huomautan, että ennen kyseiseen laitokseen siirtämistä hän ei ollut väkivaltainen ja eli normaalia elämää avustajan turvin. Hän oppi lukemaan kolmevuotiaana ja suoritti

Henri Autero asuu nyt Vaasassa ja on STP:n ehdokkaana syksyn kunnallisvaaleissa Nokialla

peruskoulun normaalin oppimäärän hyvillä arvosanoilla. Häntä ei tuettu normaaliin perhekotiassumiseen autisminsa takia.

Kyseistä asukasta rauhoitetaan sitomalla, kypärällä, lepoiteilla, lääkkeillä ja takaa suljetuilla haalareilla. Mattoon käärimistä on myös käytetty. Pakkopaitaa-

kin on ainakin kerran käytetty. Mielestäni tekemistä on hyvin vähän. Erityisen vaikeahoitoisten alaikäisten tutkimus – ja hoitoyksikössä (EVA) Pitkäniemen sairaalassa Nokialla on käytetty myös mattoa rauhoittamiskeinona vapaaehtoispotilaiden hoidossa.

Kanteluni johdosta EVA-yksikössä ei voida enää käyttää tätä ns. turvamattoa vapaaehtoispotilaiden hoidossa. Aluehallintoviraston (entinen lääninhallitus) päätöksen perusteella mattoon käärimistä ei voida pitää hyväksyttävänä kiinnipitämisena vapaaehtoisessa hoidossa, koska se on rinnastettavissa sitomiseen, jota voidaan käyttää vain pakkohoidossa. Mattoon käärimistä ei voida pitää myöskään lastensuojelussa hyväksyttävänä toimenpiteenä, koska lastensuojelulain mukaisessa kiinnipitämisessä ei saa käyttää välineitä. Aluehallintovirasto (AVI) on antanut EVA-yksikön vastuuhenkilölle huomautuksen ja kiinnittänyt monia kyseisen osaston vastuuhenkilöitä asianmukaiseen ammattitoimintaan.

Eduskunnan oikeusasiamies

on esittänyt jopa hyvitystä eräälle Pitkäniemen sairaalan aikuispotilaalle. Kyseistä potilasta ei päästetty edes vessaan, vaan hän joutui tekemään tarpeensa eristyshuoneen lattialle. Pirkanmaan sairaanhoitopiiri korvaa potilaalle summan, joka lienee noin 500 euroa.

Suomessa käytetään pohjoismaista eniten pakkokeinoja ja psykenlääkkeitä. Esimerkiksi lastensuojelulaitoksissa ei aina noudateta lain vaatimia muodollisuuksia kuten muutoksenhakumenettelyä esim. eristämisen ja tavaroiden takavarikoimisen suhteen.

Itsenäiseen elämään, opiskeluun ja työntekoon on tuettava

Moni huostaanotettu, jonka pitäisi itsenäistyä, siirretään monesti mielenterveyskuntoutujien kuntoutuskotiin, koska ei ole valmiuksia itsenäiseen elämään. Moni huostaanotettu ja mielenterveyspotilas jää työkyvyttömyyseläkkeelle. Huostaan otetuille ei ole edes kertynyt ansioeläkettä ennen työkyvyttömyyseläkkeelle jää-

mistä. Tämä tarkoittaa Kelan työkyvyttömyyseläkettä, joka on aika pieni. Vaarana on myös, ettei ansioeläkettä kerry tarpeeksi tai pahimmas- tapauksessa ei ollenkaan.

Mielestäni laitosnuoria täytyy tukea itsenäiseen elämään, opiskeluun ja työntekoon. Sama koskee myös aikuisia. Yhteiskunnan ulkopuolelle jääminen on kelle tahansa nuorelle ja monelle aikuisellekin hirveä menetys. Mielestäni yksityisten lastensuojelulaitosten keskeisimpänä ongelmana on voiton maksimointi sen sijaan, että panostettaisiin täysillä nuorten hyvinvointiin ja normaaliin elämään sijoittumiseen.

Kustannukset ovat suuria. Yksi syrjäytynyt nuori maksaa yhteiskunnalle keskimäärin miljoona euroa. Työkyvyttömyyseläkkeelle pelkästään mielenterveydenhoidon perusteella jää viisi nuorta joka päivä.

**Henri Autero
Vaasa
henri.autero@yahoo.com**

Vappuna työkansan yhteistyö

Markkinadiktatuuri aiheuttaa pahoinvointia

STP:n varapuheenjohtaja Tommi Lievemaa on ehdokkaana syksyn kunnallisvaaleissa Espoossa

Suomen työväenpuolueen varapuheenjohtaja Tommi Lievemaa muistutti Helsingin Tokoinrannan vappupuheessaan markkinadiktatuurin tuhoisista seurauksista suomalaiselle yhteiskunnalle:

”Pankkiiri ja miljonääri Björn Wahlroos hyökkää voimakkaasti demokratiaa vastaan kapitalistisessa manifestissaan eli uudessa kirjassaan ”Markkinat ja demokratia – Loppu enemmistön tyrannialle”. On tärkeää ymmärtää, että Wahlroosin kansanvallalle vihanieliset ajatukset eivät ole millään tavoin poikkeuksellisia valtaeliittimme keskuudessa, vaan ne edustavat talouselämän ja porvariston valta-voimaa. Asia kävi selväksi viimeistään, kun Eurooppa-mi-

nisteri, kokoomuksen ydinryhmään kuuluva Alexander Stubb ilmaisi äskettäin vankkumattoman tukensa Wahlroosille ruotsalaisissa sanomalehti Dagens Industrissa. Itse asiassa oikeisto on aina tuntenut syvää vastenmielisyyttä demokratiaa kohtaan. Yleinen ja yhtäläinen äänioikeus oli vasemmiston saavutus, jonka oikeisto joutui vastentahotoisesti nielemään.

Wahlroosilaista oppia on ujutettu jo 1980-luvun lopulta saakka maamme talouspolitiikkaan. Tällä kapitalistisella markkinadiktatuurilla on ollut monella tavoin tuhoisa vaikutus suomalaiseen yhteiskuntaan viimeisten reilun parinkymmenen vuoden aikana. Sen seurauksena on muun muassa ajettu alas julkisia hyvinvointipalveluja, hävitetty valtionyhtiöitä, autoitettu maaseutua ja lisätty maamme eri alueiden ja kansalaisten välistä epätasa-arvoa. Ihmisten arjessa se on luonut vääristynyttä menestymisen kulttuuria, joka on pahimmillaan johtanut traagisiin seurauksiin, kuten viime kuukausina olemme valitettavasti uutisista joutuneet näkemään.

Perhesurmat tai kouluamuskulut eivät ole mitään yhteiskunnan todellisuudesta irrallaan olevia ilmiöitä, vaan ne ovat vallitsevaan kapitalistiseen järjestelmään kiinteästi liittyviä ominaisuuksia. Yhteisöllisyyden häviäminen ja yksilöiden välisen kilpailun sairaalloinen korostaminen

ovat suoraa seurausta wahlroosilais-friedmanilaisen ideologian voimistumisesta. Ihmisten pahoinvointi on purkautunut myös ulkomaalaisvihamielisyytenä sen sijaan, että syytettäisiin ongelmien todellista aiheuttajaa, vallitsevaa epätevettä yhteiskuntajärjestelmää.

Vaihtoehtomuuteen ei tarvitse alistua

Globaalin kapitalismin valtaeliitti ja sen palveluksessa toimivat tiedotusvälineet käyvät herkeämättä informaatiotietoa maailman edistykseksiä voimia ja niitä maita kohtaan, jotka ovat uskaltaneet nousta vastustamaan markkinadiktatuurin ylivaltaa. Informaatiotietoa tavoitteena on vahvistaa mielikuvaa nykyisestä maailmanjärjestyksestä, jolle ei muka ole vaihtoehtoa. Enemmän kuin mitään muuta kapitalistit ja heidän poliittiset tukijansa pelkäävät näkevänsä uskottavia vaihtoehtoja kapitalistiselle järjestelmälle.

Todellisessa maailmassa on tietenkin olemassa vaihtoehtoja. Kapitalismi on tällä hetkellä historiansa syvimmissä kriisissä. Vaihtoehtoa nykyiselle talusmallille tarvitaan enemmän kuin koskaan aiemmin. Tässä tilanteessa meidän tulee yhä voimistaa kapitalismin vastaista kamppailua. Meidän tulee myös yhä päättäväisemmin torjua porvariston ja talouseliitin hyökäykset kansanvaltaa vastaan.”

Tommi Lievemaa

Maailmanrauha, sodan ja rauhan kysymykset, työväenliikkeen yhtenäisyys, toimeentulo sekä taistelun järjestäminen globalikapitalismia vastaan olivat aiheina vapun puheissa. Työväen ja Nuorison yhteinen vappujuhla Helsingissä järjestettiin Tokoinrannan kentällä. Yhteiseen juhlaan osallistuivat uusioikeistolaisia yhteiskuntapolitiikkaa vastustavat voimat. Vuoden 1918 punasotilaiden haudoilla ja muistomerkeillä järjestettiin tilaisuuksia mm. Hämeessä, Helsingissä ja Uudellamaalla.

Vähävaraisten turvaksi yhteisrintama

Juhani Valo on STP:n ehdokkaana syksyn kunnallisvaaleissa Helsingissä

Vappujuhlassa Hermannin kerholla 1.5. avauspuheen pitänyt Juhani Valo ilmaisi ilonsa työväenliikkeen yhteistyön alkamisesta käyttäen esimerkkinään yhteistä Vappumarssia ja -juhlaa Tokoinrannassa ja verraten tätä historiallista tilaisuutta presidentti Urho Kekkosen Pitkänsilän ylityksen vuonna 1964. Hänen mukaansa vanhusten ja vähävaraisten aseman turvaamiseksi on kiireellisesti luotava työväenliikkeen yhteisrintama. Puheessaan hän totesi mm:

”Olemme tänään marssineet oman marssimme, samassa rintamassa kuin muutkin työväenliikkeen toverit. Ainutlaatuisiksi tämän tämpänpäiväisen marssimme tekee se seikka, että tosiasiallisesti olemme liki yhtä historiallisessa tilanteessa kuin entinen Tasavallan presidentti Urho Kekkonen aikanaan.

Tänään, Vapunpäivänä, kaikki työväenpuoluetta ovat jakanee saman ja yhteisen päätö-

teen omalle marssilleen. Olemme yhdessä ”marssineet yli oman Pitkänsilän”, juhlineet Työväenjuhlaa yhdessä ja minä toivon, että tämä on alkusoitto työväenliikkeen pitkän, eritahtisen marssin päättymiselle.

Voimme keskittyä tämän jälkeen perusasioimme, jota varten me olemme olemassa: Työläisten ja toimihenkilöiden aseman parantamiseen ja läheisessä tulevaisuudessa erilaisten ihmisten ja eri työväenjärjestöjen muodostamalla yhteisellä joukkovoimalla muun muassa vanhusten perusturvallisuuden parantamiseksi. Tämä Vapunpäivä antaa meille esimerkin siitä, että me kykenemme yhdessä luomaan joukkovoimaa.

Palveluiden keskittyessä suuriin asutuskeskuksiin, syrjimmällä asuvat, usein vanhuksat muut vähävaraiset jäävät käytännössä vaille peruspalveluita. Kuinka vanhus voisi hoitaa säällisesti edes laskujensa maksut? Mistä hän saisi perusturva onnettomuuden tapahtuessa? Entä suuresti lisääntyvät tilausryöstöt, jotka johdetaan ulkomailta ja kohdistuvat yksinisiin ihmisiin?

Toverit, tässä meitä kaikkia työväenliikkeen edustajia ja sen jokaisista järjestöä tarvitaan ja pian. Uskon, että tämän Vapun yhteinen marssi toimii avaimena munalukkoon, jota ei vuosikausiin, jopa vuosikymmeniin ole saatu avattua.

Minä haluan uskoa sen, että paitsi kykenemme yhdessä puolustamaan näitä ihmisiä, jotka tehotalous on ajanut nurkkaan, niin myös me teemme sen – kaikki yhdessä!”

Juhani Valo

”Kuntaudistus” askel kansalaisten eriarvoistumiseen

STP:n varapuheenjohtaja Minna Ekman STP:n ja Kansan äänen juhlassa Hermannin kerholla

Vapunpäivänä 1.5.2012 STP:n vapputilaisuudessa Helsingissä Hermannin kerholla pitämässään puheessa Minna Ekman totesi kuulijoille, että Suomen työväenpuolue on osoittanut olevansa valmis käytännön yhteistyöhön muiden vasemmistopuolueiden kanssa.

Kun tärkeimmäksi yhteiseksi tavoitteeksi asetetaan työväen yhteiskunnallisten, sosiaalisten ja taloudellisten etujen puolustaminen, on selvää, että yhteisen asian puolesta marssivien määrä lisääntyy sekä ymmärrys yhteistyön merkityksestä muutoksia aikaansaavana voimana kasvaa.

On selvää, että pienten puo-

lueiden on yksin vaikeaa yrittää vaikuttaa – on ryhdyttävä toimimaan yhteistyössä, sillä globaali markkinatalous ja siihen liittyvä uusliberalistinen talous- ja yhteiskuntapolitiikka ovat saaneet liian suuren jalansijan. Me tiedämme kaikki, että Suomessa on tällä hetkellä suuria ongelmia hyvinvointiyhteiskunnan rippeiden ylläpitämisessä – tuloerojen kasvun, kroonisen työttömyyden erityisesti nuorten ja pitkäaikaistyöttömien, eriarvoistumisen ja köyhyyden ollessa eräitä pahimpia ongelmiamme.

Kuntaudistus on valitettavan todennäköisesti askel entistä suurempaan kansalaisten eriarvoistumiseen, olojen kurjistumiseen ja lähidemokratian loppumiseen – nykyinen hallituspolitiikka ei tavoittele koko maamme asuttavana pitämistä, vaan ajaa keskittämispolitiikkaa, jonka seurauksena vaikutuksia ei ole ymmärretty eikä haluttu ottaa vakavasti. Minna Ekmanin näkemyksen mukaan on nykyinen oppositio valitettavan tehotomasti yrittänyt estää nykyisen hallituksen pakollakin tavoittelemansa kuntauudistuksen keskittyen mieluummin sisäisiin valtataisteluihinsa, mediapeliin sekä oman poliittisen linjansa asemoimiseen. Kansalaisten mielipiteitä ei haluta kuunnella, koska oma etu sekä rahamaailman viekoittelu tuntuu

nykyisin monestikin ajavan kaiken edelle yleisistä ja yhteisistä asioista päättävien keskuudessa. Porvaripolitiikka hyväksyy hallitsemattoman markkinavoimien kasvun, joka luo rikkautta erälle mutta suuremmaksi osaksi kurjuutta enemmistölle.

Hallitsematon talouskasvu ja välinpitämättömyys luontoa, ympäristöä ja ekosysteemiä kohtaan ovat saaneet aikaan päästöjen lisääntymisen ja ympäristön saastumisen. Tällä hetkellä Suomessa ympäristön saastumisen kannalta ajankohtainen kysymys on esimerkiksi kaivosteollisuuden toiminnasta aiheutuvien tuhojen estäminen. Tulevaisuudessa onkin panostettava enemmän ympäristötuhoja ennaltaehkäisevään lainsäädäntötyöhön ja kaivosteollisuuden ympäristövaikutusten arviointiin.

On kunnioitettava myös ns. luonnonlakeja. Tarpeetonta kerskakulutusta on oltava mahdollista rajoittaa ja jokaiselle ihmiselle kuuluva hyvinvoinnin kasvu on turvattava ekosysteemiä vahingoittamatta. Suomen työväenpuolueen ohjelman mukaan on huolehdittava vastuullisesti siitä, että samalla kun kansalle kuuluu taloudellinen ja aineellinen hyvinvointi, kansalle kuuluu myös turvallinen elämä ilman ympäristökatastrofien, väkivallan ja sodan vaaraa.

on ja luokkataistelun puolesta

Luokkataistelu on alkanut radikalisoitua

Iranin Kommunistisen Puolueen Suomen edustajana Tokoinrannassa puhui Soran Zaki

Globaalikapitalismi aiheuttaa työttömyyttä ja köyhyyttä. Valtioiden hyökkäykset elinoloja vastaan ovat aiheuttaneet köyhälistön lakkoja ja protesteja. Ymmärretään, ettei kriisiin ole kapitalistista ratkaisua. Yritykset kriisin voittamiseksi aiheuttavat vain tuhoa. Työväenliikkeen luokkataistelu on alkanut radikalisoitua ja ohittaa reformististen ammattiliittojen politiikan.

On syntynyt "Vallatkaa Wall Street - liike" vastustamaan kapitalistien meille kaavailemaa tulevaisuutta. 99 prosenttia - liike Amerikassa julisti äskettäin vapun maailmanlaajuisesti suurlakkopäiväksi kehottaen näitä 99 prosenttia ihmisistä tulemaan vappuna kaduille vaatimaan oikeuksiaan. Tunisian ja Egyptin työväenluokka osoitti taistelullaan, että valansiirto edellisiltä diktaattoreilta taantumuksellisten islamilaisten ja porvarinationalistien käsiin ei ole kansannousujen lopullinen tulos.

Runsa vuosi sitten Iranissa toteutettiin Maailmanpankin ohjeiden mukaisesti valtion tuen leikkaukset. Ne eivät elvyttä-

neet taloutta, vaan heikensivät tilannetta. Tukien leikkausten ja hintasäätelyn seurauksena tuhansia yrityksiä on suljettu. Kauppasaarto on nopeuttanut konkurssseja. JTämä on lisännyt joukkoihtisanomisia. Inflaatio on nostanut elintarvikkeiden hintoja lisäten köyhyyttä. Työläisperheiden elintaso on painettu köyhyysrajan alapuolelle hallituksen hyväksytyä 240 euroa vähimmäispalkaksi. Viranomaisen mukaan teheranilaisen perheen vähimmäismenot kuukaudessa ovat 835 euroa. Monien työntekijöiden kuukausipalkka on alle 123 euroa. Tämä kertoo, miten hallitus toimii työläisten vihollisena.

Työehtosopimusten puute, pätkätyöt, sosiaali- ja terveysvakuutusten puuttuminen, naisten ja maahanmuuttajien syrjintä, lakkoja järjestäytymisoikeuksien puute, lakkojen ja protestien tukahduttaminen ja työläisjärjestöjen aktivistien pidätykset ovat ajaneet työläiset sietämättömään ahdistukseen. Iranin työväenluokan ainoa mahdollisuus on ryhtyä yhtenäiseen valtakunnalliseen taisteluun.

Iranin kommunistinen puolue muistuttaa työväenliikkeen aktivisteja ja puolueemme jäsenistöä, että vappu on koko työväenluokan taistelupäivä. Osana työväenliikettä emme missään nimessä halua järjestää puolueen vapputilaisuuksia, vaan olemme yhtenäisen ja laajan työväen vappumarssin puolesta, joka perustuu työläisten luokkatietoisuuteen. Porvarit ovat harjoittaneet kautta historian hajota- ja hallitse politiikkaa uskonnollisten-, kansallisten- ja sukupuolierojen perusteella.

Iranin kommunistinen puolue onnittelee toukokuun ensimmäisen päivän vapun johdosta kaikkia työtekeviä ympäri maailman!

Eurokriisi, valehtelijoiden hallitus ja kuntamafia

STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski on ehdokkaana syksyn kunnallisvaaleissa Kuopiossa, missä hän myös puhui Vappuna

Suomen Työväenpuolueen perinteinen vapputilaisuus pidettiin Kuopion torilla 12. kerran. STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski puhui tapahtumassa. Hän teki kuten Kurkelan Juho Aleksis Kiven näytelmässä 'Nummisuutarit' -kantoori Sepeteus kertoo, että "jakasi hän saarnansa kolmeen osaan".

1. Eurokriisi

Eteläisille euromaille "tukipaketteja" on lähetetty parisen vuotta ja "tuen" ehdoksi asetetut julkisen talouden säästötoimet ovat ajaneet syvenevään velkakuoppaan. Eurojärjestelmä on aiheuttanut vakavaan euromaiden talouksien epätasapainon. EU:n liittovaltiokohityksen kannalta Kreikka ja Por-

tugali on jo menetetty. Espanjasta ja Italiasta on tulossa tikkittävä aikapommi. Niiden romahdus hajottaa valuuttaliiton.

Euromaiden päämiehet ja talousministerit ovat pitäneet parikymmentä "ratkaisevaa" kriisikokousta. Kriisin hoito on pyramidihuijausta: veronmaksajien rahoja työnnetään vakausrahastoihin ja huijareille eli Kankkulan kaivoon.

2. Häviäjien, pettureiden ja valehtelijoiden hallitus

Ennen eduskuntavaaleja vasemmistoliitto, kristillisdemokraatit ja perussuomalaiset lupasivat lopettaa tukipaketit euromaille. Demarit lupasivat, että velkakriisin maksajiksi pannaan keinottelijat – ei veronmaksajat.

Hallitusohjelmaan kirjattiin, että Suomi lähettelee tukipaketteja vain, jos velkamailta saadaan vakuudet. Hallitus lapioi rahaa Kreikan velkojille ilman vakuuksia. Päinvastoin - Suomi maksaa vakuusmekanismin -EVM:n- viiden vuoden osuutensa kerralla tänä kesänä. Jos euro hajoaa vuoden kuluessa, Suomi menettää viiden vuoden osuutensa kertarysäyksellä. Kreikan panttipapereilla on käyttöä WC:ssä, jos ne on painettu pehmeälle paperille hyvälaatuisella painomusteella.

Joulukuussa Urpilainen julisti, ettei Suomi menee mukaan EVM:ään, jos siinä siirrytään enem-

istöpäätöksiin. Tammikuussa hän kertoi, että siirrytään enemmistöpäätöksiin.

Vastoin vaalilupauksiaan Kattainen ja Virkkunen väläyttelevät kuntien pakkoliitoksia. Ministeriön työryhmä arvioikin, ettei esitettyjä kuntaliitoksia voi toteuttaa vapaaehtoisesti. Hallitus kertoo kuntalahtauksella turvaavansa peruspalvelut!

3. Kuopion kuntamafia.

Kuopion toriremontti aloitettiin ennen kuin oli mietitty, mitä rakennuksia puretaan, korjataan ja rakennetaan. Päätäjät halusivat osoittaa, että Kuopio on upporikas kaupunki. Köyhällä ei ole moiseen koskaan varaa.

Kuntamafia halusi hävittää suojelettuun kauppahalliin liitoksissa olevan kalahallin. Purkamislupaa odotellessa kalahalli tuettiin noin kymmenen metrin korkeuteen paalujen päälle. Ylimääräisiä kustannuksia tuli 6-8 miljoonaa. Kalahallinäytelmä tai hölmöläisnäytelmä on ollut Kuopion suosituin kesäteatteriesitys – esitykset ovat jatkuneet talvetkin vuodesta toiseen.

Kolmena edellisenä vuonna pidetty vappumarssi jäi väliin. Sen sijaan STP demonstroi tänä vappuna pystyttämällä 10 informaatiopistettä eri puolille Kuopiota useana päivänä. (KÄ/JT)

Julkisten menojen leikkaukset pahentavat taantumaa

SKP:n puheenjohtaja Yrjö Hakonen puhui Työväen ja nuorison vappujuhlassa Tokoinrannassa

Tänään maailmassa marssitaan sotaa vastaan ja ihmisen vapauttamiseksi riistosta. Helsingissä vasemmisto marssi yhdessä. Tänään marssivat Kreikan työläiset ja Occupy Wall Street -liike. Mutta kenen joukoissa ovat sosialidemokraattien ja Vasemmistoliiton ministerit?

Vastarinta työpaikkojen, julkisten palvelujen alas ajamiselle on laajentunut Euroopassa. Julkisten palvelujen leikkaamiset ja arvonlisäverojen korotukset iskevät ankarimmin pieni- ja keskituloisiin. Samaan aikaan riittää miljardeja pankkien tukeen ja Nato-ohjuk-

siin. Hallitus on antanut vapaat kädet suurfirmoille joukkoihtisanomisiin ja keinottelijoille asumismenojen nostamiseen. Euroopan unionissa Kataisen hallitus on mukana ajamassa ohjelmaa, joilla tuhoetaan vaikeuksissa olevien maiden työpaikkoja ja julkisia palveluja.

Me kommunistit kutsumme vastarintaan oikeiston ja rahaeliitin valtaa vastaan. Julkisten menojen leikkaaminen ei ole ratkaisu kriisiin. Se vain pahentaa taantumaa, lisää eriarvoisuutta ja kasvattaa finanssipiirin valtaa. Me vaadimme tulonjaon muuttamista työntekijöiden hyväksi leikkaamalla pääomapiirien voittoja. On nostettava erityisesti pieniä palkkoja, opintorahaa, eläkkeitä ja muita perusturvia. On kehitettävä julkista yritystoimintaa, jolla luodaan uusia arvoja, työtä ja hyvinvointia. Muutos edellyttää EU:n talouskuriosopimuksen hylkäämistä, koska se tuo automaattisen leikkurin julkiseen talouteen.

Kataisen hallituksen tavoitteet eivät tule arjen tarpeista. Jättikuntien kartat on piirretty ennen kuin on tehty ensimmäistään selvitystä sosiaali-, terveys- ja muiden peruspalvelujen järjestämisestä. Yli 40 000 työpaikkaa aiotaan lopettaa, vaikka kuntien palveluissa on jo nyt huutava pula työntekijöistä. Julkisia palveluja karsimalla halli-

tus luo lisää markkinoita yksityiselle voitontavoittelulle. Emme tarvitse jättikuntia. Esimerkiksi Suur-Helsinki on liian iso asukkaiden itsehallintoon, johon tarvitaan osallistuvaa budjetointiin perustuvaa lähidemokratiaa. Toisaalta se on liian pieni laajojen seudullisten asioiden kuten maankäytön, liikenteen ja erikoissairaanhoidon ohjaamiseen.

Helsingin palvelujen alibudjetointi ja laajeneva kilpailuttaminen kuvaa sitä, miten kuntien palvelujen karsimisessa ei ole kyse rahapulasta vaan oikeistolaisesta politiikasta. Helsingin kaupunki liikelaitoksineen teki viime vuonna voittoa yli 300 miljoonaa euroa. Voittoa kertyi jopa peruspalveluista. SKP:n ja Helsinki-listojen valtuustoryhmä vaatii, että ohjataan heti lisää rahaa palveluihin ja työllisyyteen.

Elämme murrosaikaa, jossa kampaillaan suunnasta. Tulevaisuuttamme uhkaavat ydinaseiden ohella voimat, jotka alistavat kaiken voitontavoittelulle. Kapitalismi ei kykene ratkaisemaan synnyttämiään valtavia ongelmia – työttömyyttä, köyhyyttä, ympäristökatastrofien ja sotien uhkia. Tarvitaan nykyaikaista sosialismia, jossa ihmisen ja luonnon hyvinvointi on tärkeämpää kuin liikevoitot ja pörssikurssit, jossa raha ja omistus eivät anna kenellekään valtaa riistää ja alistaa muita.

70 vuotta sitten (6) Taistelut siirtyvät kohti Donia ja Volgaa

Neuvostojoukot joutuivat v. 1942 keväästä lähtien uusiin vaikeuksiin. Voimasuhde rintamalla oli edelleen fasistien eduksi (KÄ 2/2012). Pohjoisilla rintamilla saksalaiset eivät kyenneet hyökkäämään, mutta siihen ei myöskään neuvostojoukoilla ollut voimia. Kovista yrityksistä huolimatta Puna-armeijan voimat eivät riittäneet Demjanskin ja Cholmin mottien purkamiseen toukokuussa 1942 eikä myöskään Vjazman ulkoneman oikaisemiseen ja tuhoamiseen. Strategisten suunnitelmien mukaisesti fasistit kykenivät kuitenkin keskittämään etelään enemmän voimia tavoitteenaan Kaukasuksen, Stalingradin ja Astrakanin valloittaminen. He pyrkivät yhä voimallisemmin keskittämään voimiaan saadakseen haltuunsa Kaukasian öljyn, etelän vilja-alueet, Donetskin Laakion- ja Stalingradin teollisuuden Volgalla, katkaisemaan Kaukasukselta Iranin kautta muuhun maailmaan Neuvostoliittoa yhdistävät liikenneväylät. Tästä ja myös Neuvostojoukkojen virheistä johtuen (KÄ 2/2012) yritykset Leningradin saarron purkamiseksi keväällä -42 ja Krimin vapauttamiseksi alkukesällä -42 epäonnistuivat ja päättyivät lähes katastrofaaliseen tappioon.

Sevastopolin ja Krimin menetys suuri tappio

Kesäkuun alussa -42 päämaja toteutti Krimin tapahtumien vuoksi annetussa ohjeessa: "Vastoin käskyä siirtyä syvälle porrastettuun puolustukseen rintaman johto aukeasta maastosta huolimatta levitti kaikki divisioonat samalle linjalle ja jalkaväen ja tykistön aivan vihollisen tuntumaan sekä jätti taemmat portaat muodostamatta. Kun vihollinen mursi hyvin nopeasti ilmavoimien ja jalkaväkensä yhteistyöllä hyvin tuntemansa rintamalinjat, ei rintaman johdolla ollut taaempina voimia läpimurron pysäyttämiseen. Rintaman johto ei ollut koordinoitunut maa- ja ilmavoimien yhteistoimintaa ja joukot vetäytyivät epäjärjestyksessä Tamanin niemelle". Päämajan ohjeessa todettiin mm: "Komentajien täytyy perehtyä syvästi nykyaikaisiin sodankäyntimenetelmiin ja oivaltaa joukkojen syvän porrastuksen ja reservien välttämättömyyden sekä kaikkien aselajien etenkin maa- ja ilmavoimien yhteistoiminnan tärkeys".

Kertsinniemen menetyksen jälkeen Sevastopolin linnoituksen joukot saivat vastaansa fasistien 11. A:n kaikki voimat. Sevastopolin linnoituksen joukot siirrettiin Kaukasiaan Mustan meren rannikolle. Osa linnoituksen puolustajista siirtyi Krimin partisaaneihin. Linnoitus jätettiin 16.7.-42. Sotilaallinen tilanne eteläisellä rintamalinjalla alkoi muuttua vihollisen eduksi.

Tappio Harkovassa siirsi aloitteen etelässä natsseille

Barvenkovon ulkoneman tilanne alkoi heikentyä. Keväällä maaliskuussa suunniteltiin Brjanskin R:n sekä Lounais- ja Etelä R:n kanssa yhteistyössä suoritettavaa operaatiota rintaman eteläosilla olevan vihollisryhmittymän tuhoamiseksi. Tätä yleisesikunta ei hyväksynyt, mutta päämaja antoi luvan pienempään operaatioon fasistien Harkovan ryhmittymän murskaamiseksi. Sen mukaan Voltsanskin alueelta ja Barvenkovon ulkonemasta kohdistettavilla iskuilla murskataan vihollisryhmittymä ja luodaan edellytykset Harkovan ja Donetskin laakion vapaut-

tamiseksi. Tätäkään yleisesikunta ei täysin hyväksynyt, koska tiedettiin miten vaarallista on hyökätä operatiivisesta motista, jollainen Barvenkovon ulkonema oli. Päämaja ja rintaman johto puolustivat hyökkäystä, joka alkoi 12.5.-42 tilanteen Krimillä ollessa vaikeimmillaan. Hyökkäys alkoi hyvin, mutta 17.5.-42 vihollinen siirtyi vastahyökkäyksen Slavjanskin ja Kramatorskin alueelta murtaen 9A:n puolustuksen. Hyökkäystä valmisteltaessa ei ollut varauduttu Slavjanskin suunnalta tulevaan iskuun. Yleisesikunnan ehdotukseen operaation pysäyttämiseksi ei heti suostuttu ja 19.5. Barvenkovon ulkonemassa vihollinen pääsi neuvostojoukkojen selustaan. Lounaissuunnan sodanjohto lopetti nyt hyökkäyksen, mutta rintamien kolme armeijaa olivat kärsineet raskaita menetyksiä. 57 A:n komentajista huomattava osa kaatui ja Barvenkovon motista vain osa kykeni murtautumaan ulos. Kesäkuun puoliväliin mennessä Lounais R vetäytyi Oskeljoen taakse. Sotilaallinen tilanne Krimin ja Harkovan suunnan tappioiden jälkeen palautti aloitteen uudelleen keskeisellä strategisella suunnalla viholliselle.

Etelän tappioita täydensivät vaikeudet Leningradissa

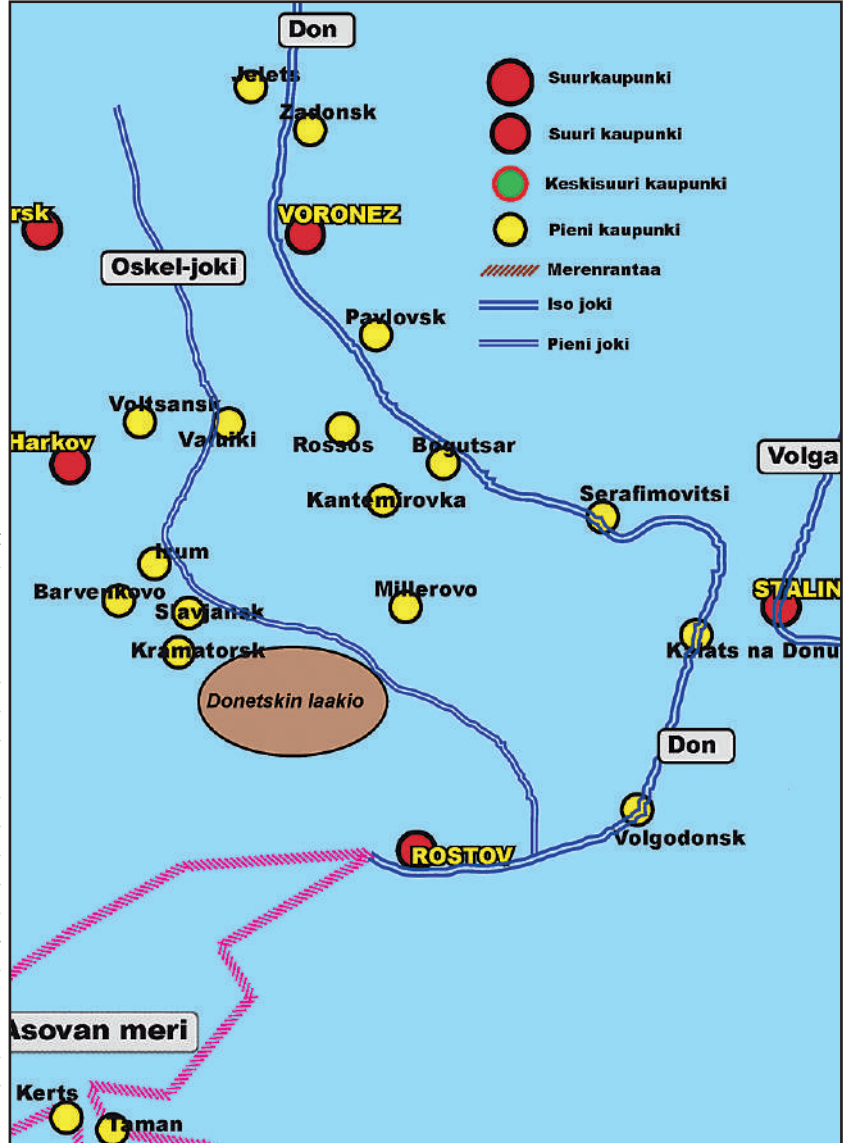
Edellisessä numerossa (KÄ 2/-12) käsitelimme tapahtumia Leningradin saarron purkamiseksi. Volhovin rintaman ja Leningradin rintaman yritykset iskeä saartorenkkaan ulko- ja sisäpuolelta samanaikaisesti eivät tuottaneet tulosta. Volhovin rintaman 2. Isku A jäi saarroksiin. Huhtikuun lopulla Volhovin- ja Leningradin rintamat yhdistettiin yhdeksi Leningradin rintamaksi. Ajatus, että näin voitaisiin yhtenäistää toimintaa Leningradin vapauttamiseksi, ei onnistunut. Oli vaikea johtaa kahta erillään olevaa voimaryhmittymää, joka käsitti 9 armeijaa ja 8.5. rintamat palautettiin entiselleen. Kesäkuun alussa paikalle lähetettiin yleisesikunnan päällikkö Vasilevski. 10.-19.6. käytyjen koviin taistelujen jälkeen murrettiin aukko saksalaisten tekemään motiin ja osa saarroksissa olevaa 2. Isku A:aa pelastui motista.

Natsit siirsivät etelään joukkoja Länsi-Euroopasta

Etelässä tilanne vaikeutui nopeasti. Natsit kykenivät keskittämään sinne 90 divisioonaa ja ryntäsivät kohti Don-jokea. Harkovin luona kärsimänsä tappion jälkeen neuvostojoukot ryhmittäytyivät puolustukseen. Saksalaiset olivat koonneet voimaryhmittymän (Weichs) Kurskin itäpuoleiseen maastoon, josta ne 28.6.-42 siirtyivät hyökkäykseen tavoitteenaan iskeä Voltsanskista Voroneziin ja tuhota saartoa Brjanskin R:n joukot. Tämän jälkeen tuli suorittaa lisäisku Slavjanskin alueelta, tuhota Lounais- ja Etelä R:n joukot ja avata näin tie Volgalle, Stalingradiin ja Kaukasukselle. Tätä varten oli muodostettu fasistien eteläisestä AR:stä (armeijaryhmä) ARB. Näitä tehtäviä varten vihollisella oli 1.7. mennessä käytävissä 900000 sotilasta, 1200 panssaria, 17000 tykkiä ja 1640 taistelukonetta. Neuvostojoukkojen vastaavat luvut olivat 655000, 740, 14200 ja 1000. Lisäksi oli muodostettu ARa, jonka tehtävänä oli toimia Kaukasian suuntaan.

Fasistit kohdistivat hyökkäyksen Voroneziin

Weichs'n joukot siirtyivät hyökkäykseen 28.6. ja mursivat aukon 13. ja 40. A:n saumaan edeten siitä kahdessa päivässä 40 km. Aiemmin talvella, kun suunniteltiin tulevan kesän operaatioita oletettiin natsien suunnittelevan pää-iskua pohjoisempaan Orelin-Tulan suunnalta. Myös Brjanskin R:n Kurskin ja Voronezin suuntia vahvistettiin, koska arvioitiin natsien voivan tältä suunnalta yrittää iskeä kaakosta koukaten Moskovaan. Brjanskin rintamalla oli voimia torjua Weichs'n joukkojen hyökkäys, mutta puuttui taitoa järjestää ajoissa vastaiskua. Tilanne huononi edelleen 2.7. mennessä. Brjanskin R:n ja Lounais R:n saumaan kykeni vihollinen murtautumaan 80 km syvyydelle. Syntyi vaara, että vihollinen murtautuu Don-

joelle ja valtaa Voronezin. Päämaja luovutti Brjanskin R:lle reservistään kaksi armeijaa sijoitettaviksi Donin oikealle rannalle Zadovskin ja Pavlovskin alueelle sekä 5.PsA:n avustamaan vastaiskun suorittamista Voronezin suunnalla.

Tie auki Stalingradiin ja Kaukasiaan

Jelez'n suunnalle ryhmittynyt 5.PsA ei kuitenkaan saanut ajoissa toimintakäskyä vastaiskun suorittamiseksi ja muutoinkin rintaman johdon toiminta oli haparoivaa eikä se siksi kyennyt suorittamaan sille määrättyä tehtävää. Taistelullaan 5. PsA kyllä sitoi vihollisvoimia ja antoi näin Brjanskin R:n joukoille lisä-aikaa Voronezin puolustuksen järjestämiseksi.

Tässä vaiheessa 5.7, kun vaara Voronezin valtaamisesta oli ilmeinen, tehtiin päätös uuden Voronezin R:n perustamisesta. Uu-

den R:n komentajaksi otettiin KL N.F.Vatutin ja Brjanskin R:n komentajaksi määrättiin K.K.Rokossovski. Voronezin R perustettiin kuitenkin liian myöhään. Jo 7.7. vihollinen oli päässyt lähelle Voronezia. Natsien hyökkäys kaupunkia kohti saatiin kuitenkin pysäytettyä tilanteen säilyessä vaikeana. Saksalaisten 6.A ja 4.PsA aloittivat 7.7.-42 hyökkäyksen Voronezin eteläpuolella Donin oikeanpuoleista aluetta seuraten "hinnalla millä hyvänsä" kaakkoon kohti Donin suurta mutkaa, jossa Don virtaa lähimpänä Stalingradia ja Volgaa. Puna-armeijan Lounais- ja Etelä R:n joukot vetäytyivät edelleen itään. Heinäkuun puolivälissä natsit olivat vallanneet Valuikin, Rossosin, Bogutsarin, Kantemirovkan ja Millerovon. Vihollisella oli nyt tie auki itään Stalingradiin ja etelään Kaukasiaan.

Toim.
Heikki Männikkö

Etelärintamalla 1942 kiväärimiehiä koulutetaan panssarintorjuntaan

EU:n liittovaltiokehitys torjuttava!

Euroalueen kriisi kärjistyy. Kreikan, Irlannin, Portugalin ja Espanjan lisäksi kriisiytyminen uhkaa Kyproksen, Italian, Belgian ja Ranskan talouksia.

EU:n puitteissa muiden maiden velkojen maksu ei ole mahdollista ja perustetaan kaikenkarsivaisia instituutioita pyörittämään pyramidihuijausta, jolla kriisisotkun rahoitus sysätään muiden maiden veronmaksajille. Tavoitteena on tulosiirtounioni, minkä avulla huijauksia muutettaisiin rosvoiksi. Rahansiirrot eivät vaatisi mukana olevien maiden kansallisia päätöksiä. Saksan kristillisdemokraatit ovat osaltaan tehneet päätöksen liittovaltiosta, jota johtavat komissio ja europarlamentti. Torjumme pankkunionin, eurobondit sekä Euroopan keskuspankin interventiot yhteisillä rahoilla.

Jyrki Kataisen ja Jutta Urpilaisen hallitus on seurannut Sak-

saa kuin hai laivaa uusiin yhteisvastaullisiin tukijärjestelyihin. Suomen perustuslain vastaiset liittovaltioaskeleet on alistettava kansanäänestykseen.

Suomen perustuslaissa on säädetty, että budjettivalta on maan parlamentilla. Euroopan pysyvän vakausmekanismin EVM:n sääntöihin ollaan ujuttamassa enemmistökäytäntöä. EU:n perustuslaissa eurosopimuksissa on sovittu, että kukin jäsenmaa vastaa veloistaan ja vastuistaan. Suomi rikkoo räikeästi lakejaan, jos se lähtee tällaiseen viritelmään mukaan.

Myös EU:n pyrkimys päästä määrittämään jäsenvaltioiden valtiontaloudesta on Suomen ja monen muun EU-maan perustuslain vastainen. Asiasta järjestettiin Irlannissa kansanäänestys. Se on tarpeen myös Suomessa.

STP:n liittokokous
16.6.2012

KKE tulilinjalta Kreikassa

Vasemmistokoalitio SYRIZAn dramaattinen eteneminen äskettäisissä Kreikan parlamenttivaaleissa ja nousu toiseksi suurimmaksi ryhmäksi ei juuri heijastele maan realiteetteja. Valtaosa äänistä tuli PASOKiin (sosialidemokraattinen puolue) pettyneiltä äänestäjiltä. SYRIZAn ennalta arvaamaton menestys innosti vasemmistoa ympäri maailmaa ja sai läntiset kapitalistipiirit käynnistämään pelottelu- ja kiristyskampanjoita. KKE (Kreikan kommunistinen puolue) hylkäsi vaalien jälkeen SYRIZAn tarjouksen muodostaa vasemmistohallitus, mikä aiheutti maailmanlaajuisia syvää paheksuntaa vasemmistopiireissä. KKE:tä syytettiin lahkolaiseksi ja dogmaattiseksi, mikä ei kuitenkaan kerro koko totuutta asiassa.

Metallityöväen lakkomielenosoitus Ateemassa. Kirjoittaja Shafiq Ahmad kuvan keskellä

KKE:n kanta on ollut alusta asti selvä: Vaatimuksena on ero EU:sta ja yksipuolinen Kreikan velkojen mitätöinti ja samalla sosialistisen muutoksen toteuttaminen maan politiikassa. Tämä saattaa kuulostaa epäkäytännölliseltä vaatimukselta aikana, jolloin imperialismi on onnistunut häivyttämään kilpailevat proletaariset valtiot maailmankartalta. Mutta jos kommunistiset puolueet aikovat tohtoroida kapitalismia sen säilymisen turvaamiseksi, on se petollinen ja opportunistinen teko.

Ei ole mikään salaisuus, että KKE nauttii suurta kannatusta ruohonjuuritasolla: nuorison, opiskelijoiden, naisten, työläisten (Ay-järjestö PAME), työttömien,

maanviljelijöiden ja pienyrittäjien keskuudessa. Tämä osoittaa, että sen poliittinen linja ei juonnu hetken mielijohteesta, vaan se vastaa kannattajien näkemyksiä. On hyvä pitää mielessä, että vaalit ja kapitalismin oloissa vallitseva demokratia eivät mitenkään pysty takaamaan loppua sorrolle tai pysäyttämään uusfasististen suuntausten nousua.

Uusfasismi nousee Kreikassa

Uusnatsien (Kultainen aamunkoito) nousu näissä vaaleissa – puolue sai 22 paikkaa parlamentissa – kuvaa sitä syöksykierrettä, johon yhteiskunta on katastrofaalisesti ajautumassa. Keskellä kilpailevien puolueiden - PASOK, Uusi demokratia,

Demokraattinen vasemmisto, SYRIZA, Itsenäiset kreikkalaiset, Kultainen aamunkoito jne. – äänekästä kansallismielistä retoriikkaa talouden romahdus alkaa näyttää satoaan: Kasvava rikollisuus, itsemurhat, hyökkäykset syrjäytettyjä siirtotyöläisiä vastaan ovat kuvottavia ilmiöitä.

Ne ovat suola jo ennestään kärsivien ihmisten haavoille; ihmisten, jotka kärsivät rajusta ostovoiman alentumisesta, köyhyydestä, masentavasta työttömyydestä, surkeasta terveydenhuollosta, ylikalliista koulutuksesta ja ennennäkemättömästä puutteesta. Vihamieliset hyökkäykset maahanmuuttajien kaupunginosaan Patran kaupungissa ja Ateenan lähis-

töllä heijastavat rehovaa mookkamaisuutta ja ankeata mielenmaisemaa. Samaan aikaan kun yhteiskuntaa koettelee tällainen kurjuus ja tragedia, on valtiokoneiston kansaan kohdistuva sorto käynyt yhä tyrannimaisemmaksi ja tungetteleväksi. Köyhiin siirtolaisiin kohdistuneet surmat, kidutus ja silpomiset ovat yleistyneet, mikä heijastaa valtiokoneiston sortamien ihmisyhmien välisiä tuhoisia konflikteja.

Puolueiden talousohjelmissa ei eroja

Toukokuun 6.päivän vaalitulokset antanut eväitä johtaville parlamenttipuolueille päästä sopuun hallitusratkaisusta, minkä seurauksena jouduttiin uusintavaaleihin, jotka pidetään kesäkuun 17.päivä. Gallupit lupaavat SYRIZALLE yhä kasvavaa suosiota, mutta on epätodennäköistä että se tai johtava konservatiivipuolue Uusi demokratia kykenisivät suorittamaan yhtään paremmin kuin edellinen PASOKin johtama hallitus. Johtavien puolueiden – pois luettuna KKE – talousohjelmissa on tuskin mitään eroavaisuuksia, mistä johtuen henkisesti kiristyksistä, kansallismielisestä retoriikasta ja kansankiihotuksesta on väistämättä tullut osa näiden politiikanteon menetelmiä.

Kiihtyvä talouskriisi pahentaa kapitalistien ja poliittisiksi johtajiksi naamoituneiden gangstereiden – Kultaisen aamunkoiton uusnatsien – välisiä konflikteja. Nämä gangsterit käyttävät rotua, uhmakasta kansallismielisyyttä, rasismia ja muita menneisyyden ennakkoluuloja välineinä tässä näännytystaistelussa. Uusfasistinen vire on laajaa ja lähes käsin kosketeltavissa.

Kapitalismilta turha odottaa parannusta

On aina syytä muistaa, että kapitalismi on lopullisen rappeutumisen tilassa. Mutta se ei noin vain luovu vallasta, ellei sitä sysätä syrjään valankumouksellisen kapinan avulla. Kapitalismin puoliksi kuollut ruumis on ainoastaan tukehduttava taakka miljoonille ihmisille.

PASOKin hallituksen uusliberalistinen politiikka – ND:n ja äärikonservatiivisen hylkiöpuolueen LAOSin tuella – on murentanut yhteiskunnan. Valtapuolueiden toukokuuissa vaaleissa kärsimän takaiskun ja pienen hengähdystauon jälkeen toiveikkuus paremmasta tulee karsiutumaan rikkaiden ja heitä palvelevan ja heidän toteuttamansa demokratian avulla. Se mitä on tulossa, on kaikkien nähtävillä. On harhaluulo kuvitella mitään parannusta rikkailta ja valtaapitäviltä. Kuten jo Karl Marx totesi aikanaan: Sosiaaliset uudistukset eivät koskaan tapahdu vahvojen heikkouden johdosta, vaan aina heikkojen vahvuuden ansiosta.

Nykyinen mädännäisyys tulee jäytämään Kreikan yhteiskuntaa niin kauan kuin tämä yhteiskuntajärjestelmä on voimassa. Kukaan muu ei aja proletariaatin perustavia oikeuksia sen puolesta; sen on käytävä luokkakamppailunsa itse. Mikään muu kuin sosiaalinen vallankumous ei voi vapauttaa yhteiskuntaa ja lopettaa tätä ikuisia kärsimystä. KKE tulee aikanaan saamaan synninpäästön, kun se kieltäytyi tarttumasta valtaan tässä epävarmassa tilanteessa ja näin raikean epäsuotuisissa olosuhteissa.

Dr Shafiq Ahmad

Pakistanin kommunistinen puolue, keskuskomitean jäsen. Kirjoittaja on Kansan äänen avustaja Ateenassa

Käännös: Tommi Lievemaa

Suomi, Venäjä ja Nato

Aimo Minkkinen työpaikallaan Lenin-museossa

Suomen turvallisuuspolitiikan kannalta tärkein ilmansuunta on itä. Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan avainongelma on ja tulee aina olemaan suhteemme Venäjään. Nato-kysymyksessä olennaisin asia Suomelle on myös suhteemme Venäjään. Useimmiten jäsenyyden tarvetta perustellaan sillä taka-ajatuksella, että Nato olisi näinä Venäjän epävarmoina aikoina turvamme ja sitä on syytä hakea. Tätä väitettä on syytä tarkastella historian kokemuksen ja tosiasioiden valossa.

Venäjän valtakunnan etu Suomeen nähden on aina ollut ensi sijassa sotilaallinen ja turvallisuuspoliittinen. Suomella Venäjän naapurina on oma historiallinen taustansa. Venäjä näkee Suomen omaehtoisena aseman itselleen

parhaimmaksi vaihtoehdoksi.

Lähtökohtana ovat tosiasiat Suomen ja Venäjän suhteissa: maantieteelliset eli naapurisuus, strategiset eli Pietarin asema Itämeren pohjukassa, yleispoliittiset eli Venäjä suurvaltana. Suomalaisten on oman etunsa vuoksi syytä tunnustaa itäisen suurvaltanaapurimme legitiimit turvallisuusintressit Suomen suunnalla ja toimittava niin, ettei näitä intressejä Suomen alueen kautta voitaisi naapurin mielestä pitää uhattuna. Tämä ei ole suomalaisten heikkoutta, vaan viisautta ja sitä kautta vahvuutta. Suomen on perasta pyrkiä pysymään suurvaltojen eturistiriitojen ulkopuolella.

Professori Raoul Palmgren kirjoitti "suuresta linjasta", jonka keskeinen ajatus on, ettemme mil-

loinkaan saa Venäjää vastaan turvautua ulkopuolisiin voimiin, sillä siinä politiikassa me kohtaamme vain tuhomme. Suomi on joutunut etulinjaksi niin ruotsalaisten kuin saksalaistenkin suuntautuessa Venäjää vastaan. Suomen ja Venäjän suhde on suomalaisille kansallisesti keskeinen kysymys ja siihen on syytä suhtautua asian vaatimalla vakavuudella.

Palmgren totesi: "Meidän on historiamme edistyksellisiltä lähteiltä löydettävä jälleen kansallisuusaate sen alkuperäisessä, puhtaassa muodossa, sovellettava se tähän päivään, tehtävä siitä kansan kaikkien edistyksellisten kerrosten yhdistäjä."

Suomen kansa on oppinut ymmärtämään näitä historian tosiasioita, mutta miten saataisiin Suomen kansan päättäjät myös järkiinsä. Onko se mahdotonta? Tuntemattomassa sotilaassa Honkajoki rukoili korkeimpia voimia auttamaan, etteivät Suomen herrat enää löisi koskaan päätään Karjalan mäntyyn. Poliittisen realismin taju ei näytä olevan Suomen poliittisen elitiin kaikkien edustajien vahvimpiä puolia.

Historia pyrkii toistamaan ainakin sillä tavalla itseään, että ennakkoluulot ja ennakoosenteet ovat kansanperinteessä varsin syvässä. Tällainen on esimerkiksi mielikuva Suomesta lännen etuvartiona. Lutherin virren "Jumala ompi linnamme" säkeessä "Se vanha vainooja, kavala kauhea", joka toinen

suomalainen veisaaja ajatteli aikoinaan paholaista, joka toinen taas "ryssä".

Ennakoosenteista ja mielikuvista puhuttaessa voidaan sanoa, että "ryssänviha" ja "ryssänpelko" on ollut yleiseurooppalainen ilmiö. Historiassa keskieurooppalaiset lähteet ovat olleet Venäjä-kuvan luojina. Kuva Venäjästä on aina luotu ylhäältä päin. Se on ollut valtionjohdon ja porvarillisten tiedotusvälineiden sanelemaa mielipiteenmuodostusta. Nyt sen luomisen lähde aiotaan siirtää Naton päämajan suuntaan. Käsitykset Venäjästä ovat johtuneet kautta aikojen ulkopoliittisista tarkoituksenmukaisuussyistä.

Venäjällä ei pelätä Suomea omana itsenäisenä yksikkönään. Epävarmuus Suomen suuntaan tulee, jos Suomi liittoutuu esimerkiksi läntiseen sotilasliittoon ja Venäjällä koettaisiin jonkun uhkaavan sitä Suomen kautta. Historiallisesti paradoksaalista on se, että paljolti irrationaalisista Venäjän peloista johtuva suuntautuminen läntiseen sotilaallis-poliittiseen yhteistyöhön loisi juuri sen ainoan hypoteettisen mahdollisuuden, missä uhka idästä voisi olla todella reaalin.

Naton etuvartioasemana Suomi olisi Venäjän näkökulmasta aivan toisessa kategoriassa. Natoon haikailu on kuin omaan nilkkaan potkimista, provosoimista. Siitä olisi seurauksena, että naapurissakin alkaisi sotilaallinen liikenne rajan pinnassa vil-

kastua. Suomessa on ollut tietyn poliittisen ajattelutavan ristiriitana kansallisuuskiihko suhteessa Venäjään ja kansallisajattelun, jopa kansallisvaltion kieltäminen etsittäessä uusia liittosuhteita länteen. Euroopan Unioniin liityttyä tämä tuli erityisen selvästi näkyviin. Mielikuvissa Suomi nähdään nyt jonkinlaisena ritarikuntana matkalla Euroopan ytimeen – kannetaan vastuu Euroopasta. Kytkeydytään samalla ikään kuin ajopuuna Naton aseteknologiaan.

Historian kokemuksen pohjalta voidaan todeta, että Suomen on saatava päättää itse Venäjän-politiikastaan. Idän suunnan turvallisuuspolitiikkaa ei saa mennä luovuttamaan Suomen ulkopuolelle. Suomen on huomioitava Venäjän legitiimit turvallisuusintressit etenkin Pietarin suunnalla ja Itämeren alueella eikä pidä luovuttaa maaperäänsä astinlaudaksi Venäjää vastaan.

Suomen maantieteellinen sijainti ei ole muuttunut. Suomen ei tästä lähtien pitäisi antautua suurvaltojen eturistiriitojen mahdolliseksi taistelutuntereeksi. Sitoutuminen läntiseen sotilasliittoon saattaisi, jos historiaan on luottamista, koitua kohtalokkaaksi Suomelle. Kun venäläiset tästä muistuttavat, siitä ei tulisi hermostua.

Aimo Minkkinen, Ph.D. Lenin-museon johtaja Tampere

Emergentti ja dialektinen materialismi

Risto Koivula on STP:n ehdokkaana syksyn kunnallisvaaleissa Tampereella

Sen sijaan sisällön ja muodon keskinäisen "painosuhteen" ja "suunnan" mukaan oliot jakautuvat erilaisiin substantiaalisiiin muotoihin kuten fysikaalisiin, kemiallisiin, elollisiin ja henkisiin jopa "ilmoitetuihin". "Suunnalla" tarkoitan, että sisältö ja muoto saattoivat myös vaihtaa "roolia": informaatio-signaalissa geometrinen muoto (shape) onkin sisältö ja se fyysinen kappale, jolle se on kirjoitettu, on sen (olemassaolo)muoto, (form). Näistä tasoista ylempillä on substantiaalisia ominaisuuksia, joita ei alemmilla tasoilla ole. Tällaisten tasojen sisällä ilmiötä voidaan suhteellisesti palauttaa jonkin suhteellisen "välisubstanssin", vaikka elävän solun ominaisuuksiin. Substantiaaliset muodot vastaavat pitkälle Engelsin 'materiaalin liikemuotoja'.

Mainitsin kirjoituksessa hieman erheellisesti, että Bacon olisi ollut vuosisatoja ainoa filosofi, joka asetti kaikessa olevaisessa olioiden erillisyyden jatkuvuuden tai alkusubstanssien tilalle. Todellisuudessa tuollaisia Baconin opin puolustajia, jotka avoimesti ilmaisivat kantansa myös "absoluuttista aikaa ja avaruutta" vastaan päätyttä kuitenkään idealistisesti pitämään näitä "ajattelun ominaisuuksina" kuten Kant tai väittämättä materiaalisia oliota "pelkiksi aistimussignaalikimpuiksi" kuten Ernst Mach, oli jatkuva "put-

Kansan äänessä 3/2011 käsittelin otsikolla "Sir Francis Bacon, materialistisen dialektiikan iso-isä" sittemmin emergentin materialismin nimen ottaneen materialistisen tradition perustajan filosofian. Sen olemuksena on antiikista alkaen filosofian ja siinä erityisesti uskonnon ja luonnontieteen välisen rajankäynnin keskiössä olleiden käsitteiden 'sisällön ja muodon' kuten fyysiikan ja geometrian tai merkityksen ja logiikan keskinäisten suhteiden ongelman ratkaisu Baconin (1561 - 1626) olio-opin pohjalta, jonka mukaan 'sisältö ja muoto' ovat toisiaan aina edellyttäviä dialektisia vastakohtia (jota sanaa Bacon tosin ei tässä yhteydessä käyttänyt), joiden ykseyttä ilman olio ei ole lainkaan todellinen objektiivinen olio, vaan korkeintaan jokin tutkimuksessa materiaalin virrasta väärin "itsenäiseksi" eriytetty yrittelmä. Hänen mukaansa maailma koostuu tuollaisista keskenään vuorovaikuttavista olioista sen sijaan, että oliot olisivat aina jonkin absoluuttisen jatkuvuuden, "alkusubstanssin" modifikaatiota, jollaiseen kaikki maailman ilmiöt lopulta olisivat kaikinpuolisesti "reduoitavissa" kuten taas väittävät vastakkaisen opin reduktionismin kannattajat kuten mm. ns. "fysikalistit".

ki" aina erityiseen suhteellisuusteoriaan (1905) asti, joka tuon kannan todisti fysiikassa oikeaksi.

Näistä periaatteellisista Baconin seuraajista kaksi tärkeintä olivat Baconin oppilas ja hänen sihteerinäänkin toiminut Thomas Hobbes (1588 - 1679) asennoitumiseltaan opettaja, jonka Bacon itse oli valinnut oppinsa eteenpäinviejäksi ja John Stuart Mill (1806 - 1873), joka määritteli baconilaisen ontologian objektiivisen tutkimuskohteen (aidon tieteenalan olemassaolon ehdottoman edellytyksen) ns. aidon emergenssin.

Hobbes oli mm. sellaisten tieteellisten käsitteiden ensimmäinen julkinen esittäjä kuten psykologian assosiaatiolaki (ehdollistumislaki, joka on yhdistetty Spinozaan, joka omaksui sen kuitenkin Hobbesilta) sekä 'tabula rasa' eli synnynnäisen tiedon puuttuminen, 'yhteiskuntasopimus' (Hobbesilla kansalaisten keskinäinen valtiosopimus) ja 'kansalaisyhteiskunta', jotka on yhdistetty hänen tähtioppilaaseensa John Lockeen (1632-1704). Ylitse muun Thomas Hobbes tunnetaan populaarifilosofiassa darwinismia ennakoineesta lauseestaan "luonnossa ja yhteiskunnassa ilman valtiota vallitsee kaikkien sota kaikkia vastaan!" "unohetaan" yleensä tuon hänen valtioppinsa perustan, että valtio olisi syntynyt ihmisyyhteiskunnassa keskinäisen taistelun suitsimiseksi.

Locken oma ansio materialistisessa filosofassa oli ajatus

ajattelun kielellisyydestä, josta seuraa yleiskäsitteiden muodostuminen "kiteytymisen" tuloksena sosiaalisessa vaihdossa. Locken käsityksen outous kuitenkin oli, että tällainen käsitteellistyminen muka vääristäisi "autenttista havaintoa" (eikä pääasiassa oikeaa havainnon virhelähteitä, kun otetaan huomioon, että yleiskäsite on jo käytännössä ja vastaväitteissä pitkälle hioutunut), jonka virheen korjasi Spinozan (1642-1677) kannattaja David Hartley (1705-1767).

Assosiationistisen psykologian tärkeä kehittäjä oli John Stuart Millin isä James Mill (1773-1836) teoksessaan "Ihmismielen ilmiöiden analyysi" (1826). Hän katsoi mielen koostuvan tunteista tai kokemuksista, joiksi hän luki aistimukset ja "ideat" eli kielellisrakenteiset representaatiot objekteista. Sosiologiassa ja oikeustieteessä James Mill sanoutui irti "luonnonoikeuden" käsitteestä. Paul Johann Anselm Ritter von Feuerbach korvasi tämän sekä uskonnolliset perustelut Baijerin rikoslaisa (1813) kaikille yhteisen perusihmisarvon käsitteellä, kansalaisten samanvertaisuutena rikoslain edessä. Missä määrin Anselm Feurbach, Ludwig Feuerbachin isä, tässä mahdollisesti nojasi Milliin tai päinvastoin, ei ole tiedossa.

John Stuart Mill ja Lamarckin, Darwinin ja Marxin aikainen oli lapsesta saakka koulutettu "uudeksi Baconiksi" mm. opettamalla hänelle toisena äidinkielenä antiikin kreikkaa, jotta hän ymmärtäisi

si Baconin oppien kreikkalaiset perusteet samoin kuin tämä itsekin. Hän opiskeli kotona kuten Baconin, joka teki niin vedoten sairasteluun, mutta todellinen syy (kummassakin tapauksessa) lienee ollut, ettei isä halunnut pistää poikaa uskonnollisen dogmatismien ja ristiriitojen repimään kouluun.

Hän tutki erityisesti syysuhteen ongelmaa ja pyrki löytämään syysuhteen ja sen kulloisenkin suunnan objektiivisia kriteereitä. Mill hahmotteli versionsa emergentistä materialismista teoksessaan "System on Logic" (1843), jonka oli tarkoitus olla Baconin induktiivisen logiikan systematisointi. Mill väitti, että joidenkin fysikaalisten systeemien kuten sellaisten, joissa dynaamiset voimat aiheuttavat mekaanisia liikkeitä, ominaisuudet kombineeruvat ja ovat näin syiden yhdistelyperiaatteen (superpostio-periaatteen) alaisia siten, että eri syyt vaikuttavat erikseen. Mutta emergentit ominaisuudet eivät ole näiden lakien alaisia. Ja ne liittyvät siis Milliin mukaan syntyperustaltaan erilaisten syiden samanaikaiseen vaikutukseen voisi sanoa, että syntyperustaltaan erilaisten syiden vaikutukseen toisiinsa, risteämiin. Emergenssiä esiintyy olioiden ja niissä vaikuttavien lakien kuten lonnonlakien välillä. Viimeksi mainitun tuloksena voi syntyä Baconin substantiaalisia tasojia, ns. objektiivinen emergenssi on niiden synnyn ja eroavuuden edellytys. Mill etsi emergenttejä ominaisuuksia erityisesti toisaalta fyysiikan ja kemian ja toisaalta assosiativisen

psykologian ja biologian väliltä. Luonnollisesti oli selvää, että elollisen ja elottoman luonnon raja on emergentti. Juuri tämä emergenssi on Sovjetskaja ensiklopedijan mukaan myös materialististen objektiivisen dialektiikan sellainen oma tutkimuskohde, jota mikään muu tieteenala ei tutki:

"Dialektiikka - oppi emergenssin ja kehityksen yleisimmistä periaatteista, joiden sisäinen lähde nähdään dialektisten vastakohtien yhteydessä ja taistelussa."

Emergentit materialistit kehittivät erityistä induktiivista logiikkaa, vaikka juuri Bacon oli nimenomaan logiikan perustaksi tarjottamassaan olio-opissaan luonut pohjan kehittyneemmällekin ratkaisulle, dialektiselle logiikalle teoriamuodostuksessa. Muodollisen logiikan idea on siinä, että jokin ominaisuus jossakin oliossa katsotaan joko täysin olevan tai että sitä ei ole lainkaan. Tämä ei ulotu Baconillakaan olioiden aivan kaikkiin ominaisuuksiin kuten juuri 'sisältöön ja muotoon', jotka noin ollen eivät erikseen ole varsinaisesti "oliota", vaan niillä on myös loogisen "(vaihtoehto)muotin" ominaisuuksia. Luonnollahan ei ole mitään "velvollisuutta" lutiutua ihmisen keksimän muodollisen logiikan taustaolettamuksiin materiaalin luonteesta! Dialektiikan lait kuten vastakohtien yhteyden ja taistelun laki ovat tällaisten dialektisten vastakohtien tuntomerkkejä.

<http://hameemias.vuodatus.net/blog/3244223/emergentti-ja-dialektinen-materialismi/>

<http://hameemias.vuodatus.net/blog/3242874/induktio-ja-deduktio-empirismien-ja-rationalismin-logiikkoina/>

http://oll.liberty-fund.org/?option=com_staticxt&staticfile=show.php%3Ftitle=246&Itemid=27

**Risto Koivula
Tampere**

Maailmanarvoitukset ja agnostisismi

Du Bois-Reymondin esitti teesinään, ettei ainakaan ensimmäistä, toista ja viidettä koskaan pystytä ratkaisemaan, koska ne hänen mukaansa ovat transkendentteja, ylikuunnollisia, eli sanalla sanoen tiedostamattomia. Du Bois-Reymond yritti todistella, että maailma ei läheskään aina ole tiedostettavissa muotoillen agnostikkojen yleisen, melkein päsurullisen kuuluisan tunnuslauseen: "emme tiedä emmekä tule tietämään". Tässä voi todeta Du Bois-Reymondin hieman erehtyneen, koska oikeampaa olisi sanoa, että toistaiseksi emme tiedä, mutta tuleme jossain vaiheessa tietämään. Materialistisen filosofian perustalta toimivat tieteet ovat ratkaisseet maailmanarvoituksia ja antaneet lisävalaistusta moniin pimennossa oleviin kohtiin.

Agnostikkojen, jotka mielellään haluavat leijua ajatuksi-neen kaikkien yläpuolella puolueettomina tarkkailijoina, asettuvat melko lailla nihilistisen tietoteorian kannalle. Agnostikkoja on sanottu uskonnon ja ateismin suhteen puolueettomiksi, ainakaan he eivät julkisesti halua ottaa kantaa puoleen tai toiseen. On kuitenkin varmaksi todettava, että kaikkien

Vuonna 1880 Berliinin tiedeakatemia istunnossa saksalainen fysiologi Emil Du Bois-Reymond piti luenton aiheesta "Seitsemän maailmanarvoitusta". Du Bois-Reymondin mielestä seitsemän tiedostamisen kannalta vaikeinta tehtävää olivat tuohon aikaan seuraavat: 1) materiaalin ja voiman (energian) olemus; 2) liikkeen alkuperä; 3) elämän synty; 4) tarkoituksenmukaisuus luonnossa; 5) yksinkertaisimpien aistimusten ja tajunnan synty; 6) järjellinen ajattelun ja siihen läheisesti liittyvän kielen alkuperä; 7) kysymys tahdonvapaudesta.

uskontojen perusteet ja niistä esitetyt hypoteesit eli oletukset ovat siinä mielessä hankalia, että ne järjestään jäävät varmentamattomien kuvausten ja ilmeisen virheellisten päättelyiden ja järjellisten asteelle. Uskonnot ovat useimmiten ahdas-henkisen dogmaattisia, mutta aivan samaa voisi sanoa agnostikkojen emme tiedä-hokemasta. Dogmatismilla on-kylvämällä epäluuloa tiedettä ja sen saavutuksia kohtaan-taipumus muuttua skeptisyydeksi, mistä Evald Iljenkov on osuvasti todennut: "Skeptikko on entinen sittemmin kaikkien pettynyt dogmaatikko."

1800-luvun agnostikko oli usein mukavuuksista ns. häpeilevä materialisti, joka esim. uskontojen painostuksesta ei uskaltanut ilmaista todellista kantaansa eri asioihin ja varsinkaan uskonnollisiin kysymyksiin. Tämän päivän maailmassa syytä häpeilyyn ei ole, vaan voimme tieteen saavutuk-

siin nojautuen todeta historiallisen materialismin ja sen dialektis-materialistisen metodologian selvittäneen monia solmukohtia, joista osa edelleen odottaa ratkaisua. Kaikkea ei ehkä koskaan saada ammennettua tyhjentävästi, mutta itseään korjaavana prosessina kuitenkin koko ajan lähestyvä likimääräinen totuuden viitoittamaa tietä. Jo Lenin totesi aikanaan kaiken perustana olevan materiaalin olevan loputon, luonto on ehtymätön. Materialistinen maailmankatsomus on perusta, jonka pohjalta tänään pitäisi rakentaa -kuten ajattelevat tekevätkin- sillä tietoteorian kannalta agnostisismi osoittautuu melko kestämättömäksi oppirakennelmaksi.

Subjektiivinen idealisti piispa Berkeley väitti aikoinaan aistimusten olevan kaiken tietomme lähteenä. "Mutta samalla kun hän katsoi meitä ympäröivät oliot pelkiksi aistimussyhdelmiksi, hän tunnusti myös aistimuksista riippumattoman jumalan olemassaolon.

Juuri jumala on Berkeleyyn mukaan aistimusten lähde. Tässä kohden Berkeley osoitti epäjohtamukaisuutta ja pyörsi omat sanansa, koska hän tunnusti, että aistimusten lähde (jumala) on olemassa aistimusten ulkopuolella." (Yleistajuista filosofista lukemista. Kustannusliike Edistys. Moskova 1979).

Agnostisismi ei sovellu yhteen tieteen kanssa, koska tieteen perimmäisenä päätarkoituksena on meitä ympäröivän maailman tiedostaminen, kun taas äärimmillen viety agnostisismi vie ulkokohtaisen maailman tiedostamismahdollisuuden nihilistiseen kieltämiseen. "Palauttaessaan kaiken tiedon aistihavaintoon agnostikot eivät pysty selittämään, miksi ihmistajuntaan ja varsinkin tieteelliseen tietojärjestelmään saattaa ilmaantua sellaisia ideoita ja käsitteitä, jotka eivät palaudu aistikuviin ja aistimuksiin. --- Agnostisismi ei mm. ole kyennyt selittämään modernin tieteen monien poikkeuksellisten tärkei-

den käsitteiden alkuperää ja roolia." (emt.)

Tänään ei riitä, kun sanotaan siirtymisen sosialismiin olevan välttämätöntä. Kommunismi ei ainakaan toistaiseksi missäänpäin maailmaa ole toteutunut. Suuria virheitä epäilemättä kokeiluissa on tehty, mutta kannattaa aina muistaa, että ensimmäinen ja toinen maailmansota-nuo rikoksista ihmisyyttä vastaan suurimmat alkoivat kapitalististen maiden sisäisten eturistiriitojen ja valtapytöiden seurauksina.

Kapitalismin vallitessa mm suurimpien ja siten vaikutusvaltaisempien tiedotusvälineiden hallitessa ihmismieliä, on saatu syntymään eräänlainen häpeilevien sosialistien ja kommunistien leiri. Nämä koostuvat henkilöistä, jotka haluavat muutoksen kapitalismin ei-yhteiskunnalliseen luonteeseen ja perimmäisten talousrakennelmien korjauksiin koko yhteiskuntaa hyödyttäväksi järjestelmiksi.

Yhteiskunnallisia olosuhteita voi muuttaa ja itsestään selvää on, että niitä pitää muuttaa kansalaisten kannalta oikeudenmukaisempan suuntaan.

Kai Leivo

"XVI seminaari: Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta"

Hyvät toverit,

Kommunistinen Liitto haluaa ilmaista solidaarisen tervehdyksensä kansainvälisen seminaarin "XVI poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta" kaikille osallistujille. Haluamme suunnata nämä terveiset erityisesti Partido del Trabajo-puolueelle. Haluamme myös kiittää lämpimästi mahdollisuudesta ottaa osaa jälleen tänä vuonna tähän merkittävään foorumin. Pidämme tätä tapahtumaa tärkeänä foorumina, jossa voimme arvioida nykyistä tilannetta ja edistyksellisten voimien taistelua. Puheenvuorossamme haluamme kiinnittää huomiota näkemyksiimme niistä ongelmista ja haasteista, joita esiintyy kamppailussa uuden yhteiskunnan rakentamiseksi.

Kaikkialla Euroopassa, myös Suomessa, mutta erityisen räikeästi Kreikassa, toisen maailmansodan jälkeiset työväenliikkeen saavutukset sosiaaliturvan, koulutuksen, terveydenhuollon ja muilla aloilla, ovat joutuneet vakavan hyökkäyksen kohteeksi hallitsevan luokan taholta, joka käyttää valheellisesti nykyistä velkakriisiä verukkeena hyökkäykselle. Tarkoituksena on pelastaa pankit, jotka ovat alun alkaen aiheuttaneet kriisin ja tehdä tavallisista ihmisistä kriisin laskun maksamiehiä.

Sosialistisen leirin romahtaminen 1990-luvun alussa avasi padot ja helpotti hallitsevaa eliittiä tällaisien hyökkäysten käynnistämiseksi. Se avasi myös portit imperialisteille käynnistää bruttaaleja sotia ympäri maailmaa, joilla vahvistetaan imperialismien johtoa ja luonnonvarojen kontrollia.

Historian väärentäminen ja informaatiota oikeiston aseena

Viime vuosina on yritetty kirjoittaa uusiksi 1900-luvun historiaa Euroopan anti-kommunististen voimien toimesta. Kommunismi on rinnastettu fasismiin ja niin sanottujen kommunistien rikosten on sanottu olevan jopa pahempia kuin natsien rikosten. Tämä on tietenkin täydellistä historian vääristelyä, joka kääntää tosiasiat ylösalaisin. Tämä valheellinen propagandakampanja on osa oikeistovoimien hyökkäystä, jolla pyritään antamaan lopullinen kuolinisku työväenliikkeelle, sosialismille ja pyrkimykselle yhteiskunnalliseen muutokseen.

Imperialistien kampanja on osittain onnistunut. Vasemmisto on varsinkin monissa Euroopan maissa kaikkien aikojen heikkouden tilassa. Sosialidemokraattiset ja heitä lähellä olevat puolueet ovat pitkälti mukautuneet Euroopan unionin uusliberalistiseen politiikkaan ja radikaalin vasemmiston suosio on laskenut. Tilanne on paradoksaalinen: Koskaan aikaisemmin vasemmisto ei ole ollut niin heikko kuin nyt. Ja koskaan ennen vasemmistoa ei ole tarvittu yhtä kipeästi kuin nyt. Samaan aikaan rauhanliike näyttää valitettavasti olevan jäissä, vaikka sodan uhka kasvaa Lähi-idässä ja eräillä muilla alueilla.

Maailmassa on edelleen valtioita, jotka rakentavat edelleen menestyksekkäästi sosialismia tai ovat suuntautuneet sosialistiselle kehitykselle. Näiden maiden rooli inspiraation lähteenä kansainväliselle työväenliikkeelle on erittäin tärkeä. Oikeisto ja pääomapiirit käyvät kansainvälistä informaatiota vastaan, jotka ovat valinneet sosialistisen tien. Ta-

Meksikon työväenpuolue (Partido del Trabajo) järjesti 16.3. -12 seminaarin otsikolla: "XVI seminaari: Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta". Kommunistien liiton (Suomi) puheenvuoron seminaarissa esitti Tommi Lievema. Oheisa puheenvuoro kokonaisuudessaan. Kuva seminaarin kokouksalista.

voitteena informaatiota sodassa on luoda mielikuva maailmanjärjestyksestä, jolle ei ole vaihtoehtoa. Puhe "historian lopusta" sosialistisen leirin romahdettua on osa tätä kommunismin ja edistyksellisen työväenliikkeen vastaista operaatiota.

Todellisessa maailmassa on tietenkin olemassa vaihtoehtoja. Vaihtoehtoa nykyiselle talousmallille tarvitaan nyt enemmän kuin koskaan ennen. Kapitalismi on syvimässä kriisissään kautta aikojen. Enemmän kuin mitään muuta, kapitalistit ja heidän poliittiset tukijansa pelkäävät uskottavia vaihtoehtoja kapitalismille. Siksi ne organisoivat hysteerisesti disinformaatio- ja mustamaalauskampanjoita sosialismia vastaan. Tämä on meille suuri haaste: Miten voimme torjua tämän ja taistella oikeiston hyökkäyksiä ja dis-informaatiokampanjoita vastaan?

Tarvitaan päivitettyä marxilaista teoriaa

Edellisissä seminaareissa kommunistinen liitto on esittänyt ajatuksia tieteellisen sosialismin teorian kehittämistä ja puhunut oikean taktiikan merkityksestä kaikille kommunistisille ja työväenpuolueille. Tässä puheenvuorossa haluan jatkaa näistä asioista.

Kansainvälisten kommunistien- ja edistyksellisten voimien on kyettävä tieteellisesti selittämään, miksi vain sosialismi - ja lopulta tulevaisuuden kommunistinen yhteiskunta - voivat suojella planeettaamme kehittämiä olevia ja tulevia katastrofeja vastaan. Erittäin kehittyneiden maiden puolueiden näyttää olevan vaikeaa yhdistää taloudellista sekä ideologista kamppailua. On tavanomaista etsiä ratkaisuja ongelmiin etsimällä suoria vastauksia Marxin ja Engelsin tuotannosta. Mutta kumpikaan näistä työväenliikkeen klassikoista ei voi antaa mitään suoria vastauksia nykyisiin ongelmiin. Marxin ja Engelsin keskeinen saavutus on tieteellinen teoria, jonka avulla on mahdollista analysoida yhteiskuntaa ja organisoida luokkataistelua. Sen käyttäminen analyysin tekemiseen nykyisistä ja tulevaisuuden haasteista on elintärkeää luokkataistelun kannalta.

Edellisissä seminaareissa Kommunistien liitto on toivonut myös laajempaa keskustelua marxilaisen filosofian kehittämistä. Meidän on kyettävä teoreettisesti yhdistämään ihmiskunnan sosialistinen ja kommunistinen tulevaisuus. Tämä edellyttää maailmankatsomusta, joka perustuu dialektiseen ja historialliseen materialismiin, jossa otetaan huomioon modernin tieteen uusimmat saavu-

tukset. Tämä on tärkeää, koska marxilaista filosofiaa ei ole kehitetty viime vuosikymmenten aikana, ja tänä aikana on ilmaantunut uusia yhteiskuntaelämän ja tieteen ilmiöitä ja saavutuksia, jotka on ymmärrettävä marxilaisen analyysin kautta. Ilman ajan tasalla olevaa maailmankatsomusta emme voi keskustella yhteiskunnan sosialistisesta ja kommunistisesta tulevaisuudesta.

Uusliberalismia vastaan kansanrintaman avulla

Nykyinen maailmanlaajuinen taantuma, sodat ja uusliberalistisen politiikan myötä kasvanut riisto on heittänyt vaatimuksia laajasta kansanrintamasta paitsi paikallisesti myös kansainvälisesti. Latinalainen Amerikka, joka vuosisatojen ajan joutui kärsimään imperialismien raskaan saappaan alla ja jota on jul-

masti ryöstetty suurpääoman toimesta, on nyt noussut vastarintaan. Viime vuosina meillä on ollut tilaisuus kuulla rohkaisevasta liikehdinnästä muun muassa Venezuelassa, Boliviassa ja Ecuadorissa sekä muissa maissa, jotka ovat eläneet imperialistisen ylivalan alaisuudessa.

Suomessa kommunistinen liitto on ollut mukana kehittämässä uutta luokkataistelua kansanrintamapolitiikan avulla. Yhdessä muiden edistyksellisten voimien kanssa kehitämme Suomen työväenpuoluetta, joka yhdistää edistyksellisiä voimia ja rakentaa poliittista vaihtoehtoa nykyiselle uusliberalistiselle politiikalle ja Euroopan unionin ankaralle hallinnalle. Tämä taktiikka toimi menestyksekkäästi maassamme toisen maailmansodan jälkeen, kun demokraattisten ja edistyksellisten voimien

koalitiopuolue, SKDL, oli keskeisessä roolissa kehitettäessä sosiaaliturvaa, terveydenhuoltoa, koulutusta ja muita aloja, jotka hyödyttivät ihmisten suurta enemmistöä. Näemme tämän taktiikan käyttökelpoisena myös nykyisessä tilanteessa, vaikka olosuhteet ovat vaikeat tänä päivänä johtuen vasemmiston yleisestä heikkoudesta maassamme.

Olemme sitä mieltä, että luokkataistelun kehitys riippuu kunkin maan ja kansan olosuhteista ja perinteistä. Kuitenkin näemme myös, että edistyksellisten voimien yhteistyö yli kansallisten rajojen on välttämätöntä johtuen kapitalismin imperialistisen vaiheen kansainvälisestä luonteesta.

Hyvät toverit

Muutoksen edellytyksenä on voimakas ja edistyksellinen maailmanlaajuinen liike, joka on tietoinen omasta merkityksestään ja on halukas muuttamaan yhteiskunnan suuntaa yhteisen hyvän vuoksi. Kommunistien liitossa pidämme aiemmin mainittuja asioita - marxilaista analyysiä sekä luokkataistelun taktiikan analyysiä - kaikkein välttämättömpinä uuden yhteiskunnan rakentamiseksi.

Jälleen kerran, kommunistien liitto haluaa ilmaista solidaarisen tervehdyksen "XVI seminaari: Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta" järjestäjälle, Partido del Trabajo sekä parhaat terveiset kaikille osallistujille sekä kaikille maailman edistyksellisille ihmisille. **Kaupan elämään taistelu uuden maailman puolesta!**

Puheenvuoron esitti: Tommi Lievema

Itä tai länsi- pohjoiset alueet vaarassa!

Jääkarhut, mursut ja hylkeet ovat Arktiksella välittömässä vaarassa ilmastonmuutoksen vuoksi. Vaarassa on myös pilkkimies Suomenlahdella. Kunnollista jääkantaa meressämme ei ole ollut 70-luvun jälkeen.

Arktis on vaarassa. Sen ainutlaatuisia luontoa uhkaa ilmastomuutos ja merijään sulaminen. Shell aikoo pahentaa ahdinkoa alkamalla porata öljyä arktisilta merialueilta.

Suomalaiset jäänmurtaajat Fenica ja Nordica on vuokrattu Shellille auttamaan vaarallisilla vesillä. Öljynporausta haavoittuvalle alueella ei voi hyväksyä. Arktisen omaleimaisia lajeja ovat muun muassa jääkarhut, naalit ja sarvivalaat, joiden ainoata asuinalueita ei saa uhata. Jos näillä jäisillä vesillä tapahtuu öljyvuoto tai -onnettomuus, kovat olosuhteet tekevät tuhojen torjunnasta käytännössä mahdotonta.

Öljyntuotanto aiheuttaa ennennäkemättömä tuhoa Venäjällä. Öljyteollisuudessa käytetty soihduttaminen aiheuttaa kasvihuonekaasupäästöjen lisäksi suuria terveyshaittoja. Venäjän öljyteollisuus-

desta pääsee luontoon vuosittain ainakin 5 miljoonaa tonnia raakaöljyä (kuusi kertaa Meksikonlahden tapaturmassa vuotanut öljymäärä). Tästä jopa 500 miljoonaa litraa päätyy Venäjän jokia pitkin Pohjoiseen jäämereen. Venäjän öljyjätit ovatkin nyt siirtymässä Pohjoisen jäämeren rannikoille!

Venäjän valtion virallisten lähteiden mukaan maa on maailman ehdoton ykkönen öljyvuodoissa. Rapistuvassa öljyputkien verkostossa tapahtuu jatkuvasti rikkoutumisia. Vuosina 2010 ja 2011 näitä öljyvuotoja oli yli 20 000 kappaletta kumpanakin vuotena. Öljyvuodoista päätyy Siperian jokiin ainakin 500 000 tonnia raakaöljyä, joka kulkeutuu jokia pitkin Pohjoiseen jäämereen.

Vuonna 2002 Hanti-Mansian autonomisessa piirikunnassa oli noin 64 000 kilometriä öljyputkia. Öljyntuotantoalueista otetuista satelliittikuvista voidaan nähdä, että

piirikunnassa on yli miljoona hehtaaria saastunutta maata. Vertailun vuoksi Hollannin pinta-ala on hieman yli 4 miljoonaa hehtaaria.

Öljyntuotanto uhkaa laajasti myös Siperian alkuperäiskansojen oikeuksia ja elämäntapaa. Öljyputket pilkkovat porojen laidunmaita ja kalat katoavat öljyn saastuttamista vesistöistä. Vahinkojen korvaamiseen ei ole toimivaa saati reilua laillista tietä.

Fossiilista polttoaineista aiheutui viime vuonna ennätyskellisen suuret hiilidioksidipäästöt, kertoo kansainvälinen energiajärjestö IEA viimeviikkosisä tiedotteessaan. IEA:n alustava arvio on, että vuonna 2011 ihmiskunnan energiantuotanto tuuppasi ilmakehään jopa 31,6 miljardia tonnia hiilidioksidia. Se on noin miljardi tonnia eli 3,2 prosenttia enemmän kuin vuonna 2010.

Hiilivoiman osuus vuoden 2011 päästöistä oli noin 45 prosenttia, öljyn ja maakaasun polttamisen 35 ja 20 prosenttia. Maittain eriteltynä suurin osa vuoden 2011 päästökasvusta tuli Kiinasta. Kiinan päästöt kasvoivat viime vuonna 9,3 prosenttia.

Hiilivoiman käyttö on lisääntynyt Kiinassa, mutta niin on myös "puhtaan energian". Sikäläistä energiatehokkuuttakin on parannettu. Vuosina 2005-2011 Kiinan bruttokansantuotteen hiiliintensiteetti pieneni 15 prosenttia. Ilman näitä toimia Kiinan energiantuotannon hiilidioksidipäästöt olisivat olleet vuonna 2011 yli kolminkertaiset kuin mitä ne nyt olivat.

Kokosi Mämmiveikko

Jääkiekosta kesäkuumalla

Kirjoitin Kansan äänessä 2/2012 otsikolla "Jääkiekko lyömäaseeksi" Valko-Venäjän vastaisesta kampanjasta, jonka masinoiminen aloitettiin Suomessa maaliskuun loppupuolella 2012 tarkoituksena saada peruutetuksi Valko-Venäjälle jo aiemmin myönnetty jääkiekon maailmanmestaruuskilpailut keväälle 2014. Propagandakampanjan tähtäimessä oli Kansainvälisen jääkiekkoliiton IIHF:n kokous, joka pidettiin Helsingissä tänä keväänä järjestettyjen jääkiekon maailmanmestaruuskilpailujen yhteydessä. Valko-Venäjän hallinnon vastustajien pyrkimyksenä oli painostaa IIHF:n jäsenmaita taipumaan vaatimukseen vuoden 2014 kisojen siirtämiseksi pois Valko-Venäjältä ihmisoikeusperusteisiin vetoamalla. Kokouksen odotettiin käsittelevän asiaa. Kampanjarintama oli poliittisesti laaja, mutta niin oli myös kisojen säilyttämistä kannattavien osalta.

Minskiläiset ottivat suurin joukoin osaa Voitonpäivän juhlaan Minskin keskustassa 2011.

Opposition tavoite

Keskeisinä ideologeina kampanjan käynnistämässä olivat eräät Helsingissä vaikuttavat valkovenäläiset oppositioaktivitit. Heidän omien haastattelujensa mukaan toiminnan käynnistämisen lopullinen tarkoitus oli vaikuttaa osaltaan siihen, että Valko-Venäjää johtavan presidentti Aljaksandr Lukashenkan hallinto saataisiin kaadetuksi. Tätä on yritetty jo aiemminkin ja yritettiin myös nyt. Ainakin pohjustaa. Luomalla sekasortoa ja epävarmuutta valkovenäläisten keskuudessa pyritään tilanteeseen, jossa voitaisiin jatkaa vuoden 2010 lopulla kesken jäänyttä ja epäonnistunutta "värivallankumousyritystä". Heidän ideansa oli ottaa jääkiekon maailmanmestaruuskilpailut 2014 toimintansa kohteeksi ja keskeisiksi perusteluiksi kisojen siirtämiselle heidän mielestään Valko-Venäjän puutteelliset ihmisoikeusolot. Jääkiekkokisat ja huoli ihmisoikeusoloista osoittautuivat aktivistien kannalta täysin toissijaisiksi asioiksi varsinaiseen päämäärään pyrittäessä.

Kotimainen panos

Varsinaisena näkyvämpänä toiminnan käynnistäjänä voitaneen pitää kulttuuri- ja urheiluministeri Paavo Arhinmäkeä, joka maaliskuun loppupuolella eduskunnan kyselytunnilla arvosteli voimakkaasti presidentti Lukashenkaa ja vaati myönnettyjen kisojen siirtämistä pois Valko-Venäjältä. Siinä yhteydessä ja useasti myöhemmin Arhinmäki painotti, että Lukashenkan jääkiekkomyönteisyys on tekijä, jolla on ratkaisevan tärkeä merkitys yrittäessä vaikuttaa Valko-Venäjän sisäisiin oloihin eli painostaa Lukashenkaa taipumaan ns. länsimaiden ja näiden rahoittaman Valko-Venäjän sisäisen opposition vaatimuksiin. Lukashenkaa yritettiin kiristää kisojen siirrolla. Se, mihin monet kotimaiset tahot pyrkivät, oli useimmiten jotain aivan muuta, kuin mitä Valko-Venäjän opposition edustajat todellisuudessa halusivat. Kuitenkin heitä vietiin mennessä. Arhinmäen esiintymisillä oli vaikutusta eri poliittisiin piireihin, lehtien kolumnisteihin ja yleisönosastokirjoittajiin. Erilaiset vasemmisto-

tahot rohkaistuivat myös yhtymään perinteisen oikeiston mediahuutokuoroon. Monikaan ei tullut ajatelleksi, minkälaiseen kansainvälisepoliittiseen yhteyteen tämä "jääkiekkokisakampanja" todellisuudessa liittyi.

Esimerkkejä kampanjasta

Suomessa toimiva valkovenäläinen oppositioaktivisti Eva Nekljajeva kumppaneineen esitti internetissä "No to Minsk 2014"-videota ja -palstaa. Kansainväliselle jääkiekkoliitolle toimitettiin 30000 eri maista netissä kerättyä nimeä. Sillä ei ollut kuitenkaan sanottavaa vaikutusta. Helsingin keskustassa esitettiin "performanseja", joissa pyrittiin asettamaan Valko-Venäjän järjestämät kisat epäedulliseen valoon. Monet suomalaiset "johtavat" lehtikolumnistit ahkeroinvat hiki hatussa ja samassa rintamassa omissa lehdissään ja nettipalstoilla kehittäen mitä mielikuvituksellisempia perusteluita Valko-Venäjän kisojen peruuttamiseksi. "Valko-Venäjä ansaitsee arvokisat vasta, kun maassa on järjestetty vapaat vaalit" (Jussi Lähde, HS 4.5.2012). Tällaista ja monen moista muuta voitiin lukea ja kuulla. Pitäisikö kansainvälisen jääkiekkoliiton ryhtyä vaalitarkkailijaksi Valko-Venäjän seuraaviin vaaleihin, jotta se voisi tehdä oikeita kisa päätöksiä? Vuoden 2010 presidentinvaaleja pidettiin yleisesti vaalien aikana ja niiden jälkeen asiallisina ja pätevinä, kunnes jonkin ajan kuluessa Valko-Venäjän epäonnistuneen "värivallankumousyrityksen" jälkeen alettiin yht'äkkiä kehittää kansainvälistä kritiikkiä pidettyjä vaaleja kohtaan.

Vastavoimiakin

Käydylle kampanjalle nousi myös paljon vastavoimia. Jääkiekkopiirit laajasti sekä monet vastuulliset poliitikot katsoivat Valko-Venäjää koskevan arvostelun kohtuuttomaksi ja esittivät, että jos arvostellaan, niin arvostellaan sitten kaikkia maita tasapuolisesti. Tämä länsimaiden ns. valikoiva demokratia sai siis kritiikkiä osakseen. Arhinmäkikin myönsi eräissä haastattelussaan, että Valko-Venäjä on riittävän pieni maa ja siten sopiva arvostelun kohteeksi, mutta jos jouduttaisiin arvioimaan esimerkiksi Venä-

jää ja Sotshin 2014 talviolympialaisia tai muita suuria maita, niin asetelma voisi tulla hankalammaksi. Valko-Venäjän jääkiekkomaajoukueen suomalainen päävalmentaja Kari Heikkilä totesi Helsingin Sanomien haastattelussa 21.4.2012 mm.:

"Olen sitä mieltä, että jokaisessa maassa kannattaisi ensin siivota omien ovien edustoja ennen kuin alkaa panna naapurin asioita kuntoon" ja "Pekingissä on ollut olympialaiset, Amerikassa urheillaan ja järjestetään turnauksia. Venäjällä on pian olympialaiset...en ymmärrä miten Valko-Venäjä poikkeaa näistä maista".

Käydyn mediakeskustelun yhteydessä tuli julki myös myönnettyjä ja jääkiekkoteemaa laajempaa tietoa Valko-Venäjältä ja sen yhteiskunnasta. Hyviä ja asiallisia kirjoituksia tuotti esimerkiksi Sami Heikkilä Mäntsälästä (Tiedonantaja 18.5.2012 ja Kansan uutisten Viikkolehti 25.5.2012). Euroedustaja Mitro Repo ei kannattanut Valko-Venäjän boikotteja Demari-lehdessä 20.4.2012. Tiedonantajan urheilukolumnisti "Kapeaharteinen" tuki kirjoituksessaan 4.5.2012 Valko-Venäjän kisoja ja vaati kansainvälisiä kriteerejä voimaan, jos boikottiliinjoille lähdetään. Kolumnistin mukaan tällöin arvioitavaksi joutuisivat myös USA, Iso-Britannia ym. ja siinä mukana Suomikin.

Tilanne Helsingin kisojen jälkeen

Valko-Venäjälle myönnettyjen jääkiekon maailmanmestaruuskisojen 2014 siirtoyritys epäonnistui kuitenkin - ainakin tällä kerralla. Suomen jääkiekkoliiton puheenjohtaja ja Kansainvälisen jääkiekkoliiton varupuheenjohtaja Kalervo Kummola ilmoitti IIHF:n Helsingin kokouksen jälkeen, ettei mikään jäsenmaa esittänyt kokouksessa Valko-Venäjän kisojen siirtämistä. Liittoon kuuluu 72 jäsenmaata, joista monilla oli edustus paikalla.

IIHF:n puheenjohtajan Rene Faselin mielestä tilanne Valko-Venäjällä on normaali eikä ole tarvetta kisojen siirtämiselle. Jääkiekkoväki sekä Suomessa että kansainvälisesti piti siis hyvin pintansa ja jättä hatussa huolimatta kovasta painostuksesta. Liiton sisäisiin asioihin ei päästetty ulkopuolisia sekaantumaa.

Asian jatko

IIHF:n seuraava kokous pidetään syksyllä Japanissa. Siellä tuskin tapahtuu vielä mitään uusia käänteitä asiassa. Luultavaa on, että Valko-Venäjän opposition kampanjointi jääkiekon ympärillä jatkuu vuoden 2013 keväällä, jolloin on taas yhteiskisat Suomen ja Ruotsin järjestettävänä. Tällä kerralla pääjärjestäjä on kuitenkin Ruotsi, missä tullaan pelaamaan kisojen välierät ja loppuotellut, Suomen järjestäessä vain toisen alkulohkon. Ilmeisesti IIHF:n kokouskin on silloin Tukholmassa, jolloin niihin vaikuttaminen käy Helsingissä toimiville valkovenäläisille aktivisteille ja heidän suomalaisille myötäjuoksijoilleen hankalammaksi. Tilannetta on syytä seurata.

Asetelmasta Itä-euroopassa

Valko-Venäjään kohdistuva paine ei ole mikään tämän päivän ilmiö. Eikä

kysymys ole pelkästään yksittäisistä jääkiekkokisoista. Eikä tietenkään joistain muka poikkeuksellisista ihmisoikeusoloista. Nämä ovat vain ajankohtaan sopivia teemoja, joiden varjolla ja joista käydään kamppailua mediassa ja toreilla.

Neuvostoliiton hajottamisesta asti on parikymmentä vuotta esiintynyt geopolitiittista vääntöä Itä-Euroopan maiden ja entisten neuvostotasavaltojen asemasta ja suuntautumisesta. maailmankartalla. Länsi ja Nato ovat pyrkineet hankkimaan asemia ja lujittamaan niitä näillä alueilla. Eesti, Latvia, Liettua ja Puola on saatu otteeseen. Ukrainasta on kamppailtu vuosikausia. Valko-Venäjää on pidetty aseman- vuoksi tärkeänä renkaana asemien laajentamisessa. Geopolitiittisten tavoitteiden ohella ajetaan sinnikkäästi uusliberalistisen ja Euroopan Unioniin sidotun talousjärjestelmän voimaansaattamista kaikissa entisissä Neuvostoliiton tasavalloissa ja sen itäeurooppalaisissa liittolaissa. Tähtäimessä ei ilmeisesti ole myöskään sen enempää eikä vähempää kuin Venäjä. Myös tekeillä olevat ohjuskilpisuunnitelmat puhukoot puolestaan.

Jaakko Ahvola
Helsinki

Uutta arkkitehtuuria Valko-Venäjällä: Kansalliskirjasto

Havainnotja Koreasta

Suomen Juche-aatteen opintoyhdistyksen valtuuskunta vieraili 10 - 17. huhtikuuta Korean demokraattisessa kansantasavallassa. Kutsujana oli Korean yhteiskuntatieteellinen yhdistys ja matkan varsinainen syy oli Korean ikuisen presidentin Kim Il Sungin 100-vuotis-syntymäpäiväjuhllisuudet. Matkalla mukana ollut Kansan Äänen avustaja Hannu Kautto seurasi korealaista elämänmenoa viikon ja kertoo kokemuksistaan tästä itäaasialaisesta, sosialismia rakentavasta maasta.

Omenantuotantotilalla asuu n. 1000 perhettä. Tilan omissa tuotantolaitoksissa valmistetaan mm. omenamehua ja omenalimonadia. Pjongjang: tuhasta nousut suurkaupunki

Korean dkt:n pääkaupungin Pjongjangin liikenne on ruuhkatonta, sillä yksityisautojen määrää on rajoitettu. Bussinkuljettajien ajotyö oli valitettavan ylimielinen, sillä tien tai kadun poikki kulkeville jalankulkijoille annettiin äänimerkkejä eikä bussin vauhtia juuri hidastettu.

Muutamassa vuodessa on rakennettu runsaasti uusia talo-

ja 2,7 miljoonan asukkaan kaupunkiin. Pjongjang, joka perustettiin 3000 eaa tienoilla, pommitettiin 1950-53 Korean sodassa maan tasalle. Vanhimmat rakennukset ovat 1950-luvun puolivälistä ja loppupuolelta. Asuintalojen parvekkeilla on paljon kukkia samoin kuin katujen varsilla ja puistoissa. Kioskeja ja ravintoloita on tullut lisää. Kaupoissa näytti olevan riittävästi elintarvikkeita ja muuta tavaraa. Pjongjang oli aikaisemmin kauppa- ja ku-

luttajakaupunki, mutta on muuttanut tuottajakaupungiksi voimakkaalla raskaalla teollisuudella, kevyellä teollisuudella ja maanviljelyllä.

Autokanta vaikutti osittain uudehkolta. Pohjois-Koreassa valmistetaan yhteistyössä eteläkorealaisen yrityksen kanssa Pyonghwa (suom. rauha) -merkkistä autoa. Maassa valmistetaan myös moottoripyöriä, pikkubusseja, kuorma-autoja ja traktoreita.

Julkisessa liikenteessä on busseja, raitiotievaunuja, johdintoja, metro ja takeja. Ajoittain vaikutti siltä, ettei julkisia kulkuneuvoja ollut riittävästi ruuhka-aikaan töiden alkaessa tai päättyessä liikenteessä, sillä ne näyttivät hyvin täysiltä ja pysäkeillä oli pitkiä jonoja. Keskustassa on jalankulkijoille ja pyöräilijöille alikulkuja. Liikenteessä näkyi runsaasti moottoripyöriä, mopedeja, polkupyöriä ja tavarankuljetuksessa kolmipyöräisiä polkupyöriä. Polkupyöräilijät eivät juuri käyttäneet kypäriä. Tavarankuljetukseen myös rautateitse ja vesitse. Väitetään, ettei Pjongjangissa saa liikkua oppaatta eikä kuvata, mutta me kävelimme vapaasti kaupungilla ja otimme valokuvia kenenkään estämättä.

Teollisuus on automatisoitua

Pjongjangin ympärille on keskitty-

Jatkuu sivulla 17

TOUKOKUUN PROTESTIT: MITÄ SEN JÄLKEEN?

Tästä huolimatta huhtikuun 20. päivän protestimielialat olivat jo huomattavasti muuttuneet. Jos Putinin saavuttaman "voiton" jälkeen opposition keskuudessa vallitsivat apeat, niin Astrakanin skandaalin jälkeen joukkomittaisen mielenosoitusten päätyttyä jopa naiivimmatkin opposition edustajat saattoivat vakuuttua siitä, että äänien 20-30 prosentin väristeleminen on kuitenkin mahdollista ja videokameroiden turvin monet saattoivat vakuuttua todellisuudesta siitä, miten se tapahtui.

Toisena tekijänä, joka laajensi merkittävästi toukokuun 6. päivän kokouksen osanottajien joukkoa, oli viranomaisten äkkipäätös järjestää vaihtoehtoinen kokous Putinin puolesta Poklonnajamaellä (joka sai kansan keskuudessa putingin nimen). Kokouksesta sovittiin karkeiden väristelyjen ilmapiiressä, mikä herätti luonnollisesti yleistä suuttumusta. Putingin kokous muuten epäonnistui täydellisesti. Kului vain muutama päivä siitä, kun valtionbudjetista palkansa saaneet ihmiset pakotettiin hallitusta myötäilevään vappukulueeseen, mutta lupaukset ja uhkailut eivät enää toimineet.

En ryhdy kertomaan yksityiskohtaisesti Bolotnajan aukion ja sen ympärillä syntyneistä tapahtumista. Totean vain ulkomaalaisille lukijoille, että 6. toukokuuta poliisiprokavaatioiden jälkeen alkoi osanottajia ja poliisien väliset yhteenotot, joissa loukkaantui muutamia kymmeniä ihmisiä. Tapahtuma oli todellakin joukkomittainen – omien havaintojemme perusteella osanottajia oli runsaat 50 000. Muuten poliittisesti valvutun osanottajien joukossa vallitsevina olivat vasemmistolaiset eivätkä liberaalit – Liberaalisen Jabloko-puolueen johtaja herra Mitrohin jopa päivitteli "punalippujen paljoutta".

Toukokuun alussa, Putinin virkaanastumistilaisuuden edellä kaikki viralliset tiedotusvälineet ja putin-mieliset "analytiikot" väittivät ilkeämielisesti, että protestista on "päästetty ilmat pihalle". Mutta kaikki he tekivät virheen, eivätkä ainoastaan he. Väestön mielialoja arvioivat väärin myös toukokuun 6. päivän kulkueen ja mielenosoituksen nimelliset järjestäjät, jotka esittivät hakemuksen vain 5 000 hengen kokoukselle. Itse asiassa reaaliset tapahtumat huomioon ottaen he vahvistivat siten uudemman kerran sen, että he eivät tosiasiassa johda prosessia, vaan yrittävät ainoastaan päästä protestiaallon harjalle.

Sergei ja Jelena Skvortsov vierailivat Helsingissä osallistuessaan 25-27.11.-11 kommunistien neuvottelukokoukseen.

Mitä tulee "rettelöinteihin", niin niitä provosoivat todellisuudessa provokaattorit, jotka eräiden tietojen mukaan ilmestyivät omon-joukkojen selkien takaa ja aloittivat näiden kanssa tappelun (kuten Internetissä kerrotaan, Sisäministeriön arvion mukaan nämä tyypit eivät olleet heidän miehittää). Taaskin Internetin tietoihin viitaten käskyä erikoisvälineistön käytöstä ei oltu annettu, vaan omonilaiset käyttivät pamppuja ja kynnepalkkoja laittomasti ja jos se oli todellakin näin, niin silloin heidän kanssaan yhteenottoon ryhtyneiden mielenosoittajien toimet eivät olleet lain rikkomuksia, vaan vastasivat täysin entisen sisäministerin Nurgaljevin tunnettua neuvoa siitä, että "Jos milisi pieksää teitä, niin vas-

atkaa hänelle". Muuten provokaatio ei vapauta omonilaisia vastuusta myöhemmistä kovista otteista ja jos meilläkin olisi riippumaton oikeuslaitos, niin silloin he olisivat joutuneet tästä edesvastuuseen.

Joka tapauksessa väkivalta ei protestoijia pelottanut ja kohta sen jälkeen järjestettyyn "kävelyyn kirjailijoiden kanssa" (ilman mitään tunnuslauseita) osallistui jopa 20 000 ihmistä. Näyttää siltä, että pahaenteisen kokouslain hyväksyminen vain lisäisi 12. kesäkuuta suunniteltavan protestitapahtuman joukkomittaisuutta.

Muutama sana äsken mainitusta laista: Presidentin Ihmisöikeuksien neuvosto on luonnehtinut sitä perustuslain vastaiseksi. Minul-

la on pöydälläni erään asiantuntijan lausunto siitä, että se on myös korruptiogeeninen (ts. se edistää korruption kehitystä). Luulen, että se on oikea lausunto.

Herra Putinin väitteet siitä, että tämän lain normit eivät ole Euroopan eräiden maiden norveja tiukempia, eivät vastaa todellisuutta – meillä sakot joukkotapahtumien sääntöjen rikkomuksista ovat muka samanlaisia (meillä Venäjällä ne ovat nykyään jopa 8 000 euroa sekä järjestäjille, että myös tavallisille osanottajille).

Tuolloin huvittavaa on putinilaisen "Yhtenäisen Venäjän" kansanedustajien reaktio – he täyttivät johtajansa toimeksiantoa suurella innolla olettamalla vilpittömästi, että nyt protestit tukahdutetaan kehtoonsa. Niin, sillä tavalla kävi alkuvaiheessa jossain syrjäseudulla. Toisaalta pääkaupungin protesteja (tarkoitan nykyisiä Putinin vastaisia esiintymisiä) ei voida tukahduttaa millään sellaisilla toimenpiteillä.

Ei, herrat, kun vuorelta alkaa valua vyöry, sitä ei pysäytetä enää millään. Tyytymättömyys lisääntyy ja saa mukaansa väestön kaikkien kerroksien lisäksi myös niin kutsutun "eliitin".

Hallitsevan "eliitin" hajaantuminen tulee vain voimistumaan ja järjestelmän kriisi syvenemään. Osittain näin tapahtuu siksi, että Putin on muuttunut järjestelmän vakauden takuumieheksi sen epävakauden tekijäksi ja mitä enemmän aikaa kuluu, sitä voimakkaammaksi tämä tekijä muuttuu. Ja mitä korkeampi on kansan tyytymättömyys sitä todennäköisempää on se, että "yläkerrokset" saattavat menettää kaikkensa.

Todellisuudessa Venäjän vallan kriittiseksi pisteeksi muodostuivat vuoden 2011 vaalit. Kyseinen viivytyks ei ollut riippuvainen Putinin harjoittamasta politiikasta, vaan yllättäen öljyn maailmanmarkkinahinnat kasvoivat ja hallitseva järjestelmä saattoi siirtää osan saamistaan varoista väestölle. Hetkeksi vallan arvovalta luiskahti ulos kriittisestä vyöhykkeestä, mutta nyt tilanne on jälleen palannut aiempaan asetelmiin: vain sillä erotuksella, että vakavat murrokset ovat jo alkaneet.

Pahinta nykyiselle vallalle on se, että esiintymiset tapahtuvat yleisdemokraattisten tunnusten alla ja yhdistävät käytännöllisesti katsoen kaikkia väestökerroksia. Ilmeisesti Kremlissä tämä asia ymmärretään ja yritetään varautua toimenpiteisiin. Nyt näyttää siltä, että valtiolliset propagandamestarit ovat jo lopettaneet suunsoittonsa "minkkiturkkien vallankumouksesta", mutta yritykset asettaa vastakain protestoiva Moskova ja muka vallalle uskolliset syrjäseudut yhä jatkuvat. Ajoittain kuuluu lausuntoja "Nizhnyi Tagilin työläisistä", jotka tulevat ja saattavat Moskovan "järjestykseen" ja tähän löppötelyyn taitavat uskoa jopa eräät liberaalikin oppositiopiirit.

Mutta se ei ole niin, herrat! Mitkään "jatkot" eivät matkusta Moskovaan hajottamaan protestoitvien kokouksia. Eikä tämä koske ainoastaan Uralia – Putin ei nauti arvovaltaa työväenluokan keskuudessa.

Vielä muutama sana järjestelmän vakauden tekijöistä: Kansan tuki tulee lähiaikoina laskemaan, koska sosiaalis-taloudellinen tilanne tulee vain huononemaan. Muu-

ten jo nyt tilanne on Putinille huono, sillä toukokuun 6.päivän tapahtumat osoittivat, että hänellä on enemmän aktiivisia vastustajia kuin aktiivisia kannattajia. Ulkoisen tuen osalta länsi on periaatteessa tyytyväinen Putiniin, mutta kukaan ei tule pitämään viimeiseen asti hänestä kiinni kuten Egyptin Mubarakista. Oligarkit ja suurin osa suurporvaristosta tarjoavat opposition johtajille kilpaa rahallista tukea (NKP:lle kylläkään kukaan ei ole toistaiseksi mitään tarjonnut).

Ja viimein armeija: Jos joku ajattelee, että armeija on "ostettu" sen jälkeen, kun vuoden alussa sen palkkoja nostettiin huomattavasti, niin hän on pahasti väärässä. Palkkoja todellakin nostettiin, mutta ei kolminkertaisesti, kuten luvattiin, vaan ainoastaan 60 % (kuten tunnettua, jonkun odotusten pettäminen on pahempi asia, kuin olla tekemättä mitään), lakkauttamalla samalla eräitä etuisuuksia. Tämän tuloksena palkan korotus oli sama kuin virallinen inflaatio. Lisätekijänä on nykyinen puolustusministeri Serdijkov, jota käytännöllisesti kaikki vihaavat. Näin ollen Putinilla ei ole toivoa saada tukea armeijalta.

Yhteenvetona voidaan todeta, että Putinin järjestelmä on tuomittu tuhoon. Tämä elinvoimaton rakenne hajoo ehdottomasti. En halua ennustaa hajoamisen ajankohtaa (se on varma tie menettää arvovaltansa), mutta kuitenkin on selvää, että sosiaalitaloudellisen tilanteen huononemisen myötä protestit tulevat vain lisääntymään. Ja miten tämä hajoaminen tulee tapahtumaan? Itä-Euroopan "samettivallankumousten" käsikirjoituksen mukaan 1980-luvun lopulla vaiko Egyptin esimerkin mukaan? Se riippuu huomattavalla tavalla itse nykyisestä "eliitistä".

Egyptiläisessä versiossa valta puolusti itseään viimeiseen asti ampumalla protestoijia yms., mitä väistämättä seurasi ehdoton antautuminen kieltämällä hallitseva puolue, järjestämällä oikeudenkäynti presidenttiä ja hallitusta vastaan jne. Mutta on olemassa pehmeämpikin vaihtoehto – se on "kaikkien poliittisten voimien pyöreä pöytä", jota NKP ehdotti jo vuonna 1994. Luulen, että opposition ja muiden voimien kannattaisi miettiä tätä ajatusta.

Sellainen "pyöreä pöytä" ei ole mikään tieteellinen seminaari, vaan poliittisen vuoropuhelun muoto, joka antaa itsensä huonoon valoon saattaneille viranomaisille mahdollisuuden luovuttaa rauhanomaisesti valta oppositioon käsiin. Tietenkin kestävä valtiollisuus voidaan saada aikaan vasta vapaiden vaalien pitämisen jälkeen. Mutta kuka tulee järjestämään nämä vaalit, jos edellinen poliittinen järjestelmä on kärsinyt vararikon ja kaikki entiset valtiolliset elimet ovat laittomia? Juuri tätä varten onkin tarkoitus kutsua koolle kyseinen "pyöreä pöytä".

Sellaisiin tapahtumiin me olemme valmiita osallistumaan vaikka huomispäivänä. Tietysti lähiaikoina valtiolta ei siihen suostu – se pitää yhä itseään voimakelijänä. Jotta se voidaan pakottaa muuttamaan mielipidettään, siihen tarvitaan protestitapahtumia, jotka, kuten tuli jo todettua, tulevat vain voimistumaan.

Sergei Skvortsov.
NKPN Keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri

Havaintoja Koreasta ...

Jatkoa sivulta 16

nyt paljon teollisuutta ja tuotantoa. Pääkaupungin lähellä on kasvihuoneita, riisiviljelmiä, perunapelloja ja voohilaumia. Lehmä näkyi siellä täällä. Kaikki tasainen maa on viljeltyä, sillä vuoristoa on noin 80 prosenttia maan pinta-alasta. Entisenä työsuojeluvalluutettuna kiinnitin huomiota esimerkiksi rakennustyömaiden turvallisuuteen, jossa on selvästi vielä parantamisen varaa.

Matkan aikana kävimme vierailulla muun muassa suunnatoman suurella Taedonggangin omenatarhalla, jonka rakentaminen aloitettiin 2006 ja puiden istutus 2009. Tila on hankkinut Italista yli 200 000 kääpiöomenapuuta, jotka on istutettu tiheästi. Puita on silmänkantamattomiin. Omenatarhassa on töissä noin 1000 perhettä, joille on rakennettu asuinkylät tilan läheisyyteen. Omenatarhan yhteydessä toimii kilpikonnien kasvattamo, jonka monilukuisissa vesialtaissa niitä kasvatetaan ruoaksi.

Omenien jalostustehtaassa valmistetaan muun muassa hajuvettä, omenamehua, omenalimonadia, kuivattua omenaa ja marmeladia. Tehtaassa on moderni ja automatisoitu valvomo, josta seurataan prosessien kulkua. Merkillie pantavaa on, että käytössä on

uutta tekniikkaa, joten työntekijöitä ei ole paljon. Kuljettimet kuljettavat työn esineitä työvaiheesta toiseen. Robotti pakkaa tuotteet kuljetuslaatikoihin.

Korean dkt panostaa nykyisin erityisesti elektroniikka – ja IT-teollisuuden kehittämiseen. Vierailimme Hanan elektronisessa keskuksessa, jossa valmistetaan mikrotietokoneita, musiikkivideoita, DVD-soittimia, CD-levyjä ja muita korkealuokkaisia kuvantoistolaitteita. Tuotanto tapahtuu uudenlaisilla kokoonpanolinjoilla.

Konferensseja ja seminaareja

Opintoyhdistyksen valtuuskunta osallistui viikon aikana kansainvälisen Juche-aatteen instituutin konferenssiin Kim Il Sungin syntymäpäivän kunniaksi. Konferenssi aloitti työnsä 12.04. Siihen osallistui edustajia kymmenistä maista kaikista maanosista. Kongressissa 13.4 Juche-aatteen opintoyhdistyksen puheenjohtaja Juha Kieksi puhui aiheesta "Juche-aatteen soveltaminen Euroopan ongelmien ratkaisemiseksi".

Konferenssin päättämisen jälkeen 13.04. Pjongjangissa paljastettiin Kim Il Sungin ja Kim Jong Ilin valtava yhteismonumentti. Tilaisuutta kunnioitti läsnäolollaan maan uusi johtaja Kim Jong Un, jonka näimme matkamme aikana pe-

räti neljä kertaa.

Kim Il Sungin stadionilla järjestettiin 14.4 suuri joukkokokous juhlaiviikon kunniaksi. Parlamentin puhemies piti puheen. Kim Il Sungin yliopiston naisopiskelijat keskustelivat kanssamme harjoitteen englanninkielen taitoaan, joka vaikutti erinomaiselta. Heitä oli kehoitettu keskustelemaan eri ulkomaalaisten kanssa, jotta he oppisivat ymmärtämään erilaista englannin ääntämistä.

Vierailumme huipentui Kim Il Sungin syntymäpäivänä 15.04. pidettyyn massiiviseen sotilaspäätettiin, jonka Kim Jong Un otti vastaan. Hän piti paraatissa ensimmäisen julkisen puheensa. Samana iltana pidettiin jättiläismäinen ilotulitus Taedong-joen rannalla. Ilotulitus kesti noin tunnin, ja sen aikana esitettiin 23 musiikkikappaletta. Musiikki, laulut ja ilotulitus myötäilivät toisiaan muodostaen ihailtavan kokonaisuuden.

Viikon mittainen matka Koreaan oli opettavainen kokemus, joka osoitti korealaisten tahdon rakentaa sosialismia ja tehdä maasta vahva ja voimakas – sitäkin huolimatta, että USA:n imperialismi uhkaa sen olemassaoloa jatkuvasti.

Hannu Kautto
Graafisen tekniikan lisensiaatti

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Valtion yhtiöt muisto vain

Valtion yhtiöt perustettiin toisen maailmansodan jälkeen peruspalveluiden turvaamiseksi. Tämä olikin hyvä tapa parantaa kansan yhteenkuuluvuutta ja selviytymistä ankarien sotavuosien tuomista kärsimyksistä. Tuntui kuin kaikki puhaltaisivat yhteen hiileen. Yrityksien motivoitunut henkilöstö piti huolen korkeasta laadusta, koska tuntui kuin tekisi itselleen. Yhtiöt pitivät huolta henkilökunnastaan ja Suomi nousi hiljalleen maailman arvostetuimpien kansojen joukkoon.

Ajatusmaailma muuttui 90 luvun laman tiimellyksessä. Alkoi suuntaus laajempaan omistajapohjaan. Tarkoituksena tehostaa yhtiön talouden valvontaa ja tehostamaan toiminnan seuranta. Onnistuttiinko tässä? Sitä sopiikin kysyä.

Laman varjolla

Nyt on kulunut 20 vuotta 90 luvun taktisesta (tekemällä tehty) taantumasta. Suomi on osa epävakaa, kriisistä toiseen kuolon kouristuksessa kiemurtelevaa EU:ta. Valtion omistuspohja on useissa yrityksissä supistunut minimiin ja osa valtion tuottoisista yrityksistä siirtynyt yksityisomistukseen. Valtion omistuspohjan supistumisen myötä myös työpaikkojen määrä on supistunut ja iso osa töistä on valunut kokonaan pois Suomesta. Onko Suomen ja sen kansan tilanne niin hyvä, ettei peruspalveluiden turvaamiselle ole enää tarvetta? Vai olisi-ko mahdollista, että päättäjät olisi-

vat niin vallan ja ahneuden sokaisemia, etteivät näe metsää puilta? Uskoisin kuitenkin suuriman syyn olevan päättäjien historian tuntemuksessa ja sen ymmärtämisessä, ahneutta unohtamatta.

Eivätkö lait koske valtion yritystä?

Valtion omistamia yrityksiä koskevat samat lait kuin muitakin osakeyhtiöitä. Miten on mahdollista, että näitä lakeja jätetään noudattamatta. Vuonna 2003 säädetty ja seuraavana vuonna käyttöön otettu suositus velvoittaa yritykset läpinäkyvyyteen ja avoimeen tiedottamiseen. Tähän kun vielä lisätään OECD:n v. 2004 talouden hyvinvoinnista, kasvavasta elintasosta, kestävästä ja kehittyvästä työllisyydestä laaditut periaatteet. Huomataankin Valtion yritysten rikkovan näitä kaikkia suosituksia ja periaatteita.

Tärkein unohdettu

On käsittämätöntä, miten helposti unohdetaan ne tekijät, joilla tämä maa nostettiin jaloilleen sotien jälkeen. Suomalaisen ammattimiehen ylpeys työnjäljestä ja sitoutuminen jälleerakentamiseen oli silloin voimavara, jota ei pidä unohtaa. Valtion yhtiöt elivät silloin kulta-aikaansa ja maassa voitiin hyvin. Tänä päivänä valtion yhtiöistä on vain muisto jäljellä. Kansan hyvinvoinnissa tapahtunut muutos näkyy pahoinvointina ja järjettömän väkivallan lisääntymisenä. Turhautuneisuus ja päämäärättömyys saa pahaa jälkeä aikaan.

Markkinataloudessa on se vika, ettei se ajattele niinkään teki- jää vaan tulosta. Tärkeimpänä ohjenuorana siellä toimii saatu voitto. Silloin valitettavasti unohdetaan ihmisen tuotoksen takana.

Mitä isot edellä sitä pienet perässä

Ei tarvitse ihmetellä maassamme rehottavaa pimeän ja alipalkatun työvoiman määrää. Valtion yrityksissä annetaan mallia siitä, miten tässä maassa voi ja pitää toimia. Monessa tapauksessa on rikottu työntekijöiden oikeuksia, annettu väärää informaatiota, heikennetty peruspalveluiden tasoa ja tehty tuhansista suomalaisista työttömiä. Rärkeimmät esimerkit tästä ovat:

(1) Finnairin henkilöstön palkkojen alennukset, samalla kun johtoryhmän bonuksia korotetaan. (2) VR vakoilee henkilökuntaa. (3) Postitoimintoja ulkoistetaan ja kontto-reita vähennetään. (4) Puunjalostus myydään ulkomaisiin käsiin ja tehtaot Suomesta lakkautetaan.

Tähän on puututtava! Moni suomalainen elää jo nyt kädestä suuhun. Valtion tehtävä on huolehtia kansalaisten hyvinvoinnista, riittävästä elintasosta ja omalta osaltaan näytettävä mallia työllistämistoimissa. Pyörää ei tarvitse uudelleen keksiä, mutta polkusuuntaa on nopeasti muutettava. Paluu juurille ei tapahdu kädenkäänteessä, mutta kunhan poljetaan tahdikkaasti kansan etua ajatellen, saadaan Suomi nousuun.

Reijo Rytkönen

Suomi ulos Afganistanista

Läntistä demokratiaa on viety yli kymmenen vuoden ajan Afganistaniin, voitaneen todeta huonolla menestyksellä. Yhdysvallat käy sotaa velkarahalla ja kun rahanpuutetta on kautta maailman niin sodan apuvaltioitakin kerjätään jo avustuksia. Suomen puolustusministeri sai armon tavata Yhdysvaltain puolustusministerin jolla on hauska nimi-Paneta.

Suomen valtion kukkaronnyörit lepattavat vapaana tuulussa, kun Yhdysvaltain ase-teollisuus tarvitsee apua. Hyökkäyssotaan tarvittavia ohjuksia ostetaan 200 miljoonalla ja vierailulla ollut Wallin lupasi Afganistanin apua tulevina vuosina 6-8 miljoonaa euroa joka vuosi ilmeisesti hamaan tulevaisuuteen. Kun suomalainen ministeri mainitsee jonkun luvun, se on kerrottava ainakin kolmella. Kun sotaa Talebaneja vastaan ei ole voitettu kymmeneä vuodessa, ei sitä voiteta seuraavana kymmenvuotiskautena myöskään. Afganistanin sota on Yhdysvaltain ja sen marionettien sota. Suomella ei saa olla osaa eikä arpaa siinä, ei ainakaan maksajana.

AKT- farssi

Työläisten suojana ovat vain ammattiliitot ja ne harvat poliittiset puolueet, jotka eivät ole myyneet nahkaansa. Työntajien suojana ovat sen liitot. Lisäksi he paimentavat mediaa, oikeuslaitosta, poliisia, armeijaa ja virastoja.

Työntajat ovat keskittäneet liittonsa tuotantoaloittain yhä laaja-alaisemmiksi. Sen vastavoimaksi myös ammattiliitot ovat pohtineet keskittämistä. Tietävästi kuljetuspuolella on neuvoteltu jonkinlaisen kuljetustyöläisten unionin perustamisesta. Siihen on osallistunut 5-6 ammattiliittoa. Käsitukseksi on muodostunut, että tällaisen maa- ja ilmakuljetusalan unionin johtoon olisi noussut juristi, AKT:n puheenjohtaja Timo Rätty, jota pidetään melkoisena lakkokenraalina.

Unionista olisi muodostunut mahtitekiäjä. Se pelotti työntajia, sekä SAK:n ja muita demareita, jotka eivät voineet olla varmoja saatavko pidettyä Rättyä hanskassaan.

Sota on helppo aloittaa, mutta sen kunniallinen lopettaminen ei suju yhdeltäkään nato-maalta. Ilmoittamalla Afganistanista vetäytymisen tapahtuvan vuoden 2014 loppuun mennessä Yhdysvallat yrittää epätoivoisesti löytää keinon paeta Afganistanista kasvoja menettämättä. Ilmeisesti muistot Saigonin nöyryyttävästä paosta ovat jonkun jenkkenraalin muistoissa. Yhdysvallat sopi äskettäin presidentti Karzain kanssa avusta ja yhteistoiminnasta vuoden 2014 jälkeenkä. Kovin sitova ei tuo sopimus ole, koska Karzain valta supistuu presidentinlinnan turvahuoneeseen. Suomessa on rahanreikiä tarpeellisissakin kohteissa riittämiin. Pitää muistaa kaikkien tarvitsevan ruokaa päivittäin, mutta jenkkiaseita tarvitsee joku vainoharhainen kenraali tai poliitikko.

Nykyisenä lännen nöyrysty- ja nuoleskeluaikana vähemmän julistetaan suomettumistarinoita. Hyvistä suhteista Neuvostoliittoon oli meille suunnattomasti apua.

Reino Welling
Jämsänkoski

Kansliavitkutus

NP Gorbunov muistelee 1926, kuinka Vladimir Iljitsh Lenin opetti tekemään työtä ja totutti toisia itsenäisiksi ja aloitteliksi. Hän nuhteli usein saamattomuudesta ja oblomovilaisuudesta. "Kirjoittakaa Politybyron jäsenille, artikkeli sanomalehteen, kirjelmä minulle". Hän teki pilkkaa niistä, jotka pitivät valituksen tekoa sopimattomana.

Muistan kuinka Vladimir Iljitshin ehdotuksesta julkaistiin jopa erikoinen dekreetti siitä, mi-

ten pitää tehdä valitukset ja laatia pöytäkirjat virkavallan edustajain laittomista teoista. Se on Kansankomissaarien Neuvoston dekreetti "Kansliavitkutuksen poistamisesta" 30.12.1919. Ei olisi nytkään haitaks muistaa useammin tätä dekreettiä ja ripustaa se näkyvälle paikalle kaikkiin virastoihin. (Muistelmia V.I. Leninistä 2, Petroskoi 1958, sivu 77.

Vastaavalle laille olisi sosiaalinen tilaus Suomessa paitsi, että se ei ilmeisesti tulisi voimaan kapitalismin ja uusliberalis-

min oloissa. Porvarit haluavat vitkuttaa ja kyykyttää tavallisia kansalaisia. Voi kestää kauan ennen kuin tarvitsija saa työttömyyskorvausta tai muuta sosiaalista tukea (Kela puhuu "etuuksista"). Sairaalajonot ovat vitkutusta. Mielenterveyden järkkymisen vuoksi ei pääse ajoissa hoitoon. Kunnan asuntoon on pitkät jonot. Tarvitsemme paljon palveluja lisää ennen kuin vitkutusta voi vähentää. Onko muuta ratkaisua kuin joukkovoima?

Hannu Kautto

Sosialismin näköaloja

Useimmat ihmiset pitävät sosialismia näköalattomana Pohjoismaissa. Kuitenkin kehityksen suunta kapitalismin kriiseissä puhuu ihan toista.

Työväenliikkeellä on ollut erilaisia kriisejä ennenkin ja valitettavasti niistä ei ole otettu riittävästi oppia. Opiskelu on avainasemassa, kun halutaan muuttaa yhteiskuntaa. Suomen työväenliikkeen merkittävin opinahjo oli aikanaan "Tammisaaren yliopisto". Siellä poliittiset vangit pitivät opintopiirejä. Kullekin poliittiselle vangille annettiin vuorollaan tehtävä valmistella luentoa jostakin aiheesta. Tietysti siellä ei unohtanut myöskään huumori. Eräs vanki sai aiheekseen esitelmän maataloudesta ja sisältö oli lyhyt ja ytimekäs. Luennoitsija sanoi vain: "Kananhoidosta puheen ollen yhtä kanaa vähempää ei kannata pitää".

Ne, jotka pitävät vapautusliikkeiden ja sosialismin asiaa menetettyinä mainitsevat yleensä jonkin seikan, jota he pitävät syynä alennuksen tilaan. Ne voivat olla omaperäisiä kokemuk-

sia, mutta suurin osa on porvarillista sumutusta.

Henkilökohtaisesti pidän tärkeänä, että rikollisuutta työväenliikkeessä ei ole riittävästi tiedostettu. Tulen mukaan kuvioihin ja totesin että työväenliikettä rasitti rikollisuus. Sosiaalidemokraatit tekivät ilmeisesti maailmanennätyksen äänestysprosentissa. Suomen Työväen Säästöpankin Lahden konttorissa oli äänestysprosentti 120 %, mutta se ei auttanut, sillä väärenetyt 2 000 jäsenkirjaa SKDL kompensoi kohottamalla vastaavasti ääniosuuttaan. Myöhemmin hajoitusosastoksi perustettu Metallin osasto 77 teki myöskin historiaa, kun siellä myös äänestysprosentti oli yli sata. Siiri Kärkäs kertoi, että kun hän havaitsi, että Metallin 5:n kokoukseen pyrki runsaasti tuntemattomia ihmisiä, niin hän haki toimistosta jäsenmatrikkelin ja noin 200 sosialidemokraattisen nuorisoliiton jäsentä käännytettiin ovelta.

Kun olin todennut rikollisuuden häiritsevän työväenliikkeen yh-

tenäisyyttä, niin keskustelin työkavereiden kanssa asiasta. Kutsuin kavereita mukaan, ei niitä paljon ollut ehkä 5-10 henkeä, mutta joukotyö oli saanut alkunsa. Me saimme Kulttuuritalolta pikku huoneen ja luennoitsijoina oli meillä Onni Ulaska ja Veikko Sippola. En yli 50 vuoden jälkeen muista paljoakaan asiasisällöstä, mutta tein kysymyksen Ulaskalle, koska rikollisuus tuli työväenliikkeeseen Suomessa. Hän vastasi, että vuosisadan alkupuolella Väinö Tanner väärensi 1 000 osakekirjaa kustannusosakeyhtiössä ja lahtarivallan aikana 1919 oikeus-tuvin hyväksyi Tannerin puuhut.

Tunsin Valpon upseerin Eino Tannerin. Hän kertoi, että Ohranalla on luokituslista. Ensimmäiseen ryhmään kuuluivat koulutetut ja johtamiskykyiset, ne piti ampua. Seuraava ryhmä piti vangita ja kolmas laittaa kurikomppanioihin. Neljäs ryhmä laitettiin tarkkailun alaiseksi tavallisiin sotilasyksiköihin. Myyntimieskaverini Hilpi Kauppala, joka oli entinen natsi, kertoi "että kylä me tiedettiin, että Arvo Hautala

oli kommunisti, mutta hän teki niin kuin käskettiin". Sanoin, että niinhän hän tekee edelleenkin. Hän oli silloin 70-luvulla hajoittajien kärkihahmoja. Hän oli hevostmiehenä sodassa. Arne Saarinen puolestaan oli Sinisen Prikaatin rättimeikko. Ihmettelen, että mitä teki entiset valpolaisten, kun neljänneen luokan kommunisteja asetettiin johtopaikoille. Minä luotan Ohranan "luokituslistaan". Ammattiyhdistysvakoi-lun osastopäällikkö kertoi, että he olivat kartoittaneet SKDL:n kunnallistoimikunnan jäsenet.

Minun italialainen työkaverini Adamo oli ollut mukana partisaani-liikkeessä 1944 ja kertoi kaupunkien kujilla käydyistä rajuis-ta pistintaisteluista fasistien kanssa. Hän kertoi, että siinä kuoli satoja tai tuhansia niissäkin taisteluissa, joihin hän otti osaa. Hän kertoi Italian puoleen alamäen alkaneen professoreista, jotka unohtivat partisaanit. Hän liittyi sitten anarkistiseen ryhmään "Taistelu jatkuu". Ei perinneyhdistyksillä paljoa vaikuteta nykykehitykseen.

Eräs entinen Algerian vapautusliikkeen taistelija puolestaan kertoi Neuvostoliiton pettäneen arabivapautustalijot, kun ei saatu raskasta aseistusta.

Näitä käsityksiä on lukuisia ja porvaristo tyrkyttää niitä tuutin täydeltä. Kuitenkin näitä kysymyksiä tulisi, missä niitä esiin pulpah-taa, ruveta ruotimaan. Jos ei ole valmiuksia enempää, niin ottaa yhden kysymyksen kerrallaan eikä yritä ratkaista Suomen työväenluokan tilaa kerralla eikä sosialismin näköaloja, vaan ottaa yhden kysymyksen kerrallaan ja yrittää saada jonkun valmistelemaan. En koonnut ryhmää, mutta hankin kuitenkin esimerkiksi Katyniin liittyvät asiakirjat ja en ole vielä tavannut ketään, joka olisi selittänyt, miksi murhia ei koskaan tutkittu, vaan luotettiin Gestapon Vossin ja suomalaisen lahtarin "tutkimuksiin".

Sosialismi on kehittyneempi yhteiskuntamuoto kuin kapitalismi ja siksi tulisi tehdä valistustyötä yhteiskunnallisen kehityksen edistämiseksi.

Wäinö Pietikäinen

Tukea **K**ansanäänelle

Hannu Kautto 80 e, Timo Marttila 15 e, Risto Salo 15 e, Heikki Männikkö 31 e, Paavo Heikkinen 50 e, Kalle Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Pipsa Valo 3 e, Toimi Heikkinen 3 e, Jorma Kangasniemi 5 e, Lana Kortie 15 e, Eira Kärki 40 e, Tarja Männikkö 31 e, Milla Pertala 150 e, Olavi Tirronen 10 e, Jaakko Ahvola 30 e ja Kaarlo Toivola 15 e.

Op FI0855411420027966
Keräyslupa: 2020/2011/2058

Matka: Viron sisällissota ja Suomi

Suunnitteilla on tutustumismatka Viron sisällissodan kohteisiin ja sen Suomi-kytkentöihin heti alkusyksystä. Virossa käytiin sisällissotaa 1918-1920. Suomalaisia vapaaehtoisia osallistui Viron sisällissotaan 3700 heti sodan puhjettua puolen vuoden ajan. Näiden "tappajapataljooniksi" kutsuttujen joukkojen osuutta pidetään ratkaisevana siinä, että Viron valkoiset voittivat Viron punaiset. Viron valkoiset saivat tukea myös Englannin laivastolta. Ratkaisevat taistelut keskittyivät Narvan suunnalle ja Etelä-Viroon Valgaan. Matkareitti ja kohteet varmistuvat myöhemmin. Matkaan varattava 2-3 päivää. Oppaana Leena Hietanen. Ilmoittautumiset Kalevi Wahrmanille.

Kansalaiset voittivat: "ei joukkoliikennekatua Vallilanlaaksoon"

Me 1 276 "ei joukkoliikennekatua vallilanlaaksoon" -adressin allekirjoittanut kansalaista vastustimme Vallilanlaakson läpi suunniteltua joukkoliikennekatua, koska ratkaisu vaarantaisi olennaisesti alueen virkistyskäyttöä ja sen maisemallisia arvoja. Kadun linjaus kulki nykyisen satamaradan päällä aivan Vallilan siirtolapuutarhan vieressä. Me emme hyväksyneet tätä siksi, että Vallilanlaakson läheisyydessä asuvien ihmisten ulkoiluympäristö tärveltyisi ja siksi että Vallilan siirtolapuutarhan rauha rikottaisiin kyseisellä liikennejärjestelyllä. Vallilanlaakson kummassakin päässä sijaitsee jo yksi vilkas liikenneväylä. Miksi Vallilanlaakso pitäisi vielä halkaista joukkoliikennekadulla? Mielestämme kaikkea ei voi uhrata liikenteen vuoksi.

Me allekirjoittaneet vetosimme, että Helsingin kaupunginvaltuusto hylkäisi kokouksessaan Helsingin kaupunginhallituksen 7.12.2011 tekemän esityksen joukkoliikennekadun rakentamiseksi Vallilanlaakson halki Hämeentielle Mäkelänkadulle. Vetoamus toimitettiin 14.12.2011 klo 14.30 Helsingin kaupunginvaltuustoon SKP:n ja Helsinki-listat valtuustoryhmän sihteerille Olli Salinille. Vetoamuksen oli allekirjoittanut klo 13.50 yhteensä 900 henkilöä. Olli Salin toimitti adressin Helsingin kaupungin kirjaamoon ja otti siitä tarvittavan määrän valokopioita sekä jakoi ne kaikille valtuutetuille. Yrjö Hakanen ottaa asian esille kokouksessa omassa Vallilanlaakson joukkoliikennekadun vastustuspuheenvuorossaan.

Virkamiehet ja hallitukset eivät voi päättää kaikesta kuulematta kansaa. Jos he eivät kuuntele meitä, meidän on tehtävä itsemme kuulluksi. Meillä on oltava oikeus osallistua kaupunkimme päätöksentekoon asuin- ja talouteen liittyvissä asioissa. Helsingin kaupunginvaltuusto päätti keskiviikkona 14.12.2011, että kiistelty Vallilan joukkoliikennekatu rakennetaan. Kadun rakentamista puoltanut häpeällinen kanta voitti kokouksen ja Sdp:n valtuutettu-

jen äänien turvin luvuin 46-37. Helsingin hallinto-oikeudelle luovutettiin 9.1.2012 klo 14.00 valitus Vallilanlaakson joukkoliikennekadun rakentamisen laillisuuden tarkastamiseksi, koska vetoamuksen laatijat katsoivat Helsingin kaupunginvaltuuston tekemän päätöksen olevan kuntalain vastainen.

Helsingin hallinto-oikeudesta saapui 15.2.2012 postitse lähete (3002/12), jossa ilmoitettiin seuraavaa: "Hallinto-oikeus antaa Teille tiedoksi Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen maankäyttö- ja rakennuslain 195 §:n 3 momentin perusteella tekemän oikaisuohotuksen Vallilan katu- ym. alueiden asemakaavan hyväksyminen sekä Hermannin ja Vallilan puisto- ym. alueiden, Toukolan puistoalueen sekä Kumpulän puisto- ja katualueiden (Vallilanlaakson joukkoliikennekatu) asemakaavan muuttaminen (nro 11978) (kaupunginvaltuuston päätös 14.12.2011 § 257).

Kunnanvaltuuston tulee tehdä oikaisuohotuksen johdosta kaavaa koskeva päätös 6 kuukauden kuluessa oikaisuohotuksesta tai muutoin kaavan hyväksymispäätös on katsottava rauenneeksi. Helsingin kaupunginvaltuusto päätti kokouksessaan 6.6.2012 kaataa Vallilanlaakson joukkoliikennekatu-hankkeen. Äänestys päättyi tasatulokseen 42-42. Katuhankkeen vastustajat voittivat kamppailun valtuuston puheenjohtajan äänen turvin. Vallilanlaakson tuhoaminen kuopataan toistaiseksi.

Vallilanlaakson pelastusoperaatio osoittaa selkeästi sen, että kansalaiset ja kansalaisjärjestöt voivat vaikuttaa omaa asuinalueitaan koskeviin päätöksiin aktiivisen kansalaistoiminnan avulla. Osallistuva demokratia takaa kansan mielipiteen välittymisen päättäjille. Me olimme mukana omalta osaltamme viemässä tätä prosessia voittoon. Kiitokset kaikille vetoamuksen allekirjoittaneille.

Helsingin puistoalueiden puolesta ja kuntateurastusta vastaan!

Antero Nummiranta
Matti Laitinen
Juhani Valo

Toimintaa ja kokouksia

MUISTOKÄYNTI LAPINJÄRVELLE

Perjantaina 10.8.2012. Sodan- ja Fasisminvastainen Työry (SFT) osallistuu KTP:n Uudenmaan piirijärjestö ry:n järjestämään kunniakäyntiin Lapinjärven Neuvosto-ilmavoimien lentäjien muistomerkillä klo 12.00. Kokoonnutaan Lapinjärven Teboililla klo 11.30. Tarkemmat tiedot Esko Aueruolle 040-7073576. Tilaisuuteen ovat kaikki tervetulleita.

STP:n Helsinki ryhmän kokous

STP-Helsinki-ryhmä kokoontuu torstaina, 16.8.2012 alkaen kello 17.00 Hermannin kerholla osoitteessa Hämeentie 67. Kokouksessa käsitellään ennen kaikkea kunnallisvaalivalmisteluja sekä muita ajankohtaisia asioita. Tervetuloa
Toimikunnan puolesta: Juhani Valo

Tiedotus- ja EU-seminaari

Kemiönsaarella, Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantaina 11.8.2012 alk. klo 11.00, os. Stusnäsentie 100. Ilmoittautuminen: emeil. tilaukset.kansanaani@gmail.com tai Tarja Männikkö p. 050 432 0777. Käsitellään mm. "EU:n laajan talousalueen suomien mahdollisuuksien käyttäminen kansojen vaurastumiseen ja täystyöllisyyden toteuttamiseen" sekä Kansan äänen kehittämistä ja toimitustyötä sekä EU:n ympäristöpolitiikkaa. Järjestää EU:n Vastainen kansanrintama ja DSL:n opintokeskus.

Tervetuloa

Kommunistien liiton vuosikokous

Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla torstaina 23.8.2012 klo 18.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä.

Tervetuloa

Kommunistisen - ja työväenliikkeen strategiasta ja taktikasta

Seminaari- ja opintotilaisuus Hermannin kerholla torstaina 23.8.2012 klo 18.00. Aiheesta alustaa Heikki Männikkö
Järj. Kommunistien Liitto ja DSL:n opintokeskus, Tervetuloa

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://leenahietanen.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo FI4780001770626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://kommunistienliitto.tk/>

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
<http://juche.vunet.org/>
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielisiä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Iltalehden oudot linjat

Kelpo oikeistolehden tapaan Iltalehti tölväisee toistuvasti Pohjois-Koreaa, oikealta nimeltään Korean Demokraattista Kansantasavaltaa.

Olisiko sittenkin lehden aiheellista lähettää toimittajia paikalle eikä luottaa paikallisen CIA:n toimiston uutisiin, joista suurin osa on pelkkiä satuja. Vai ovatko Irakin joukkotuhoukset jo löytyneet? Yhdysvaltojen tekemien sota ja ihmisoikeusrikosten lista on äärettömän pitkä ja verinen. Siksi maalla ei ole pienintäkään moraalista oikeutta jalkaa muille maille ohjeita ihmisoikeuksista. Guantanamon keskitysleirillä on pidetty vuosia ihmisiä ilman oikeudenkäyntiä kaiken lisäksi kiduttaen ja pahoinpidellen. Sotilasvankilat Irakissa ja Afganistanissa ovat ihmiskunnan häpeätahroja. Todellisia "gulageja" kyllä maailmalta löytyy, mutta jostain syystä ne eivät kiinnosta esim. Iltalehteä Kun lehtien levikit laskevat jatkuvasti luulisi lehtien edun olevan julkaista vain oikeita uutisia. Nyky-Suomessa on lännen apinointi ja sen edessä nöyristely saavuttanut häpeälliset mittasuhteet. Kiitos siitä työväenpuolue Kokoomukselle.

Reino Welling,
Jämsänkoski

Kansanääni

Helsingin lähiradiossa

100,3 MHz
Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. ja 2. keskiviikko klo 19.00

SFT

Lähiradiossa
100,3 MHz
Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona 20.00-20.30

Piikin Tutkain

Helsingin lähiradiossa
100,3 MHz
Joka kuun toinen tiistai 20.00-20.30

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-8335360
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/ppm
Muut 1 €/ppm

TILI:

OP FI0855411420027966

PAINOPAikka:

Karprint Oy

Valloitus sodilla ja luottoluokituksilla on yksityistetty perinteinen siirtomaavalta

Perinteisesti valloitus sota on ymmärretty maa-alan ottamisena – yleensä voitettuna sodan tuloksena – valloittajamaan hallintaan kuten esimerkiksi Suez Israelin hallintaan. Hallittavakseen sanan varsinaisessa merkityksessä, ulottaessaan oman hallintonsa, lainsäädäntönsä ja instituutiossa vallatulle alueelle. Erikoinen poikkeus on autonominen Suomi Venäjän vallan alaisuudessa, varustettuna ruotsalaisella lainsäädännöllä.

Kuva: Juhana Sainjala

Toukokuun alussa Naton miinanraivaajat saapuivat Turkuun "täydentämään" ruokavarastoja. Tarkoituksena oli lobata Natoa suomalaisille. Mielenosoittajat muistuttivat Suomen olevan kuitenkin Anti-Nato maa. Äskettäin USA:n erikoisjoukot harjoittelivat "kriisinhallintaa" Utissa.

Kansainväliseen politiikkaan eivät kuulu enää valloitus sodat perinteisine hallinnon riistoinen. Kukaan on tullut, että sodilla tai luottoluokituksilla luodaan edellytykset yksityistää ja ns. kansainvälistää maan tuotanto ja talous. Toimella ei ole mitään tekemistä kansan hyvinvoinnin ja demokratisoitumisen kanssa. Kaikki tämän suuntaiset interventiot Chilen 70-luvun tapahtumista aikamme Irakiin, Libyaan, Syyriaan tai Iraniin, luottoluokituksissa mm. Kreikkaan ja Espanjaan on johdettu Yhdysvalloista usein käsikassaranan Nato. Johtotähtenä on toiminut uusliberalistinen

ajattelu saada hyvinvointi – laajasti ymmärrettyä – keinottelun ja yksityisen voitontavoittelun piiriin, yksityisen rahan luomatta mitään uutta arvoa.

Tunnettu ruotsalainen rauhantutkija Johan Galtung sanoi aikanaan suuntaan, että demokratia on USA:n johdolla muuttunut irvikuvakseen. Mihinkään maahan, mihin USA on kätensä ulottanut, ei ole saatu demokraattista hallintoa. Vastapuoli – usein laillinen hallitus – on poistettu näyttämöltä ennen ns. "vapaita vaaleja". Näin Chilestä Syyriaan tai luottoluokitusta, korrekisti Kreikasta Italiaan, joissa

vaaleilla valitut tulivat "pätemättömiksi".

Mitä Suomi tekee tässä tilanteessa? Tukee valloitus sodilla yksityistävää eli Yhdysvaltoja ja tiivistää suhteitaan Natoon. Vaikuttimena saattaa olla "uskollisen" paikka YK:n turvaneuvostossa? Toinen vaikutin näyttää olevan Kremlin ymmärtämätön, Venäjän (suurvallan) ärsytys. Tämän tyyppinen ymmärtämättömyys ei palvele Suomen (kauppapoliittisena) etuja eikä maailman rauhan asiaa. Onhan Nato ollut – viimeisen runsaan parinkymmenen vuoden aikana – osallisen kaikissa Euroopan ja sen lähi-alueiden konflikteissa. Näissä kiistoissa Venäjä on pidättänyt diplomaattiseen tasoon ilman aseiden kalistelua toisin kuin Nato liittolaisineen ja kumppaneineen.

Valloitus sotien ja luottoluokitusten kohteet suurenevät, kohteiden väestömäärät kasvavat. Libyaasta Syyriaan ja Iraniin, luottoluokituksissa Kreikasta Espanjaan ja Italiaan. Ilmassa on samaan aikaan suursodan uhkia sekä taloudellisen katastrofin tunteita, mutta kaiken yllä leijuu suurkapitalistien (mm. Bilderberg-ryhmä) valloitus sotien yksityistämisen ies. Suomi ei halua irtautua tästä kehityksestä ja hämmästelee venäläisen kenraalin lausumaa Suomen tiiviimmistä osallisuudesta tuhovoimien kehitykseen. Paasikiven opit: "hanki ystävät läheltä ja viholliset kaukaa" on nyky-muotoisissa, yksityistävissä siirtomaasodissa unohtettu.

**Hannu Ikonen
Itä-Uudenmaan Paasikiviseuran vpj.**

Leninin totuus: Pravda 100 vuotta

Erikoisnäyttely Lenin-museossa 28.4. – 23.9.2012

Neuvostoliiton kommunistisen puolueen pää-äänenkannattaja Pravda (suom. totuus) tuli vuosikymmenten kuluessa tunnetuksi vahvana mediana. Lehden ensimmäisen numeron ilmestymisestä tuli huhti-toukokuussa 2012 kuluneeksi 100 vuotta. Uuden ajanlaskun mukaan juhlapäivä on 5. toukokuuta, jota vietetään maailmalla kansainvälisen työväenlehdistön päivänä. Merkkipäivän johdosta Lenin-museo valottaa ensimmäistä kertaa neuvostolehdistön historiaa ja Pravdan "totuutta".

Pravda ja muu neuvostolehdistö perustuivat V.I. Leninin ajatuksille lehdestä puolueen ja joukkojen kollektiivisena organisaattorina. Lenin näki lehdistön niin tarpeelliseksi puolue työssä, että jo vuonna 1900 hän oli perustamassa ensimmäistä puoluelehteä Iskraa (suom. kipinä). Myöhemmin Lenin

oli Pravdan ja monien sen peitejulkaisujen keskeisin organisaattori ja lehdestä tuli välittömästi lokakuun vallankumouksen jälkeen yksi Neuvosto-Venäjän tärkeimmistä tiedotuskanavista. Näyttelyssä esitellään leniniläisen puoluelehdistön alkuvaiheita ja Leniniä lehtimiehenä.

Pravdan vuosio perustui alusta lähtien siihen, että sen ilmestymisen mahdollistivat tavallisten kansalaisten kirjoitukset ja taloudellinen tuki: Pravda olikin eräänlainen aikansa facebook ja twitter lehdistösensuurin kourissa elävällä tsaarin-Venäjällä.

Leninin kuoleman jälkeisinä vuosina Pravdasta kehittyi puolueen yksinäinen kanava, jota luettiin rivien välistä ja jonka monitulkintaisia kirjoituksia pohdittiin ympäri maailmaa. Erikoisnäyttelynsään Lenin-museo lähestyy Pravdan vuosikymmeniä sellaisten teemojen kuten Kylmän sodan, Neuvostoliitto – Suomi-suhteiden, maail-

man tapahtumien sekä neuvostoihanteiden- ja arjen ristiriitojen näkökulmista: osansa saavat niin YVA-suhteiden kauniit fraasit kuin neuvostokosmonauttienkin sankarilliset matkat avaruuteen.

Leninin totuus-erikoisnäyttelyssä on runsaasti esillä viime vuosikymmeninä ilmestyneitä Pravdoja, jotka museo on saanut lahjoituksena Tampereen yliopiston kirjastolta. Museovieraalla on lisäksi mahdollisuus tutustua menetelmiin, joilla alkuun maanalaisista lehteä painettiin ja salakuljetettiin ympäri Venäjää. Oman lisänsä tuovat museon kokoelmien lukuisat aarteet, kuten DDR:n johdon lahjoittamat Iskra-lehden painolaattajäljennökset. Museopuodista voi löytää mukaansa Pravda-aiheisia lahjaisineitä sekä lehden yksittäisiä irtonumeroita.

Lenin-museo tahtoo erikoisnäyttelyllään herättää museovieraan pohtimaan median roolia ja luonnetta: millä tavalla esimerkiksi tämän päivän sensaatiolehdistö eroaa suurista voitoista ja yksipuolisista totuuksista esittäneestä neuvostolehdistöstä? Oliko Leninin idea joukoista lehdistön tukena ja organisaattorina aikansa vastine tämän päivän sähköiselle – ja sosiaaliselle medialle? Millä tavalla Leninin ajatukset puoluelehdestä heijastavat tämän päivän työväenlehdistöä Suomessa? Yhtä totuutta ei ole tarjolla, mutta sen siemenen voi löytää Lenin-museosta.

**Antti Siika-aho
Museoassistentti**

Sauli Niinistö on puolensa valinnut

Presidentti Sauli Niinistö vastasi Venäjän asevoimien komentaja Nikolai Makarovin puheisiin tyyliä: Makarovin analyysi Suomen ja Naton suhteesta on "väärä". Niinistö vetosi Suomen turvallisuus- ja puolustuspoliittiseen selontekoon sekä omiin haastatteluihinsa. Niistä olisi hänen mukaansa saanut oikeata tietoa Suomen politiikasta.

Ratkaisevaa ovat kuitenkin käytännön teot, ei paperille painettu sanahelinä. Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikka on jo pitkään ollut Nato-vetoista ja transatlanttisuutta painottavaa. Maamme on mukana Afganistanin sisällissodaksi jo kauan sitten muuttuneessa konfliktissa Naton kumppanuusmaana. Sotilaskalustoamme on jo pitkään muokattu Nato-yhteensopivaksi. Yhdysvaltalaisia Hornet-hävittäjiämme varustetaan yhdysvaltalaisohjuksin ulkomaisiin konflikteihin, jne.

Makarov on tulkinnassaan Suomen politiikasta rehellisempi kuin presidentti Niinistö tai muut johtavat poliitikkomme. Poliitikot laidasta laitaan ovat venäläisenraalin puheen jälkeen toistaneet papukaijamaisesti lausetta: "Suomi päättää itsenäisesti omista turvallisuuspoliittisista ratkaisuisaan". Totuus on valitettavasti täysin päinvastainen. Yhdysvallat ja Nato vaikuttavat ratkaisuihimme mitä suurimmassa määrin. Itsenäisestä, perinteisestä puolueettomuuspolitiikasta on luovuttu jo aikoja sitten. Tämä jos mikä heikentää Suomen omaa turvallisuutta.

Tommi Lievemaa: KOMINFORM

Islannin militarisointi meneillään?

Viime aikoina olemme saaneet kuulla jokseenkin uskomattomilta kuulostavia puheita siitä, että Suomi tulisi osallistumaan Nato-operaatioon, jossa harjoiteltaisiin Islannin ilmatilan puolustamista.

Ensinnäkin on varsin merkittävää, että joillakin tahoilla halutaan ilmeisesti luoda mielikuvaa Islannin ilmatilaan kohdistuvasta uhkasta. Islannilla ei ole asevoimia eikä maa ole koskaan joutunut mukaan varsinaisiin kansainvälisiin konflikteihin. Mikä uhka aseettoman maan ilmatilaan voisi kohdistua? Eihän Islannilla ole edes sellaisia luonnonvaroja, joita jonkin tahon voisi kuvitella havittelevan. Eikä Islannin geostilapolitiittinen asema liioin ole nykyisten pitkän kantaman ohjusten ja manertenvälisille etäisyyksille suunniteltujen sotilaslentokoneiden kaute-na mitenkään merkittävä. Islanti on historiallisista ja geopolitiittista syistä Naton jäsen, mutta tämän jäsenyyden merkitys kävi lähinnä muodolliseksi viimeistään Yhdysvaltain purettua Keflavikin tukikohtansa vuonna 2006, jolloin tietyvästi katsottiin, ettei sitä enää tarvita, koska niin sanottu "kylmä sota" oli ohitse.

Sittemmin USA/Naton ja Venäjän ja sen liittolaisen väliset suhteet ovat uudelleen ajautuneet tilanteeseen, jota voidaan perustellusti verrata edelliseen "kylmän sodan" kauteen. USA/Nato rakentaa Eurooppaan ohjuspuolustusjärjestelmää, joka uhkaa Venäjän strategista ydinpuolustuspelotetta. Venäjä on toistuvasti vaatinut juridisesti päteviä takeita siitä, ettei järjestelmää ole suunnattu Venäjää vastaan. Näitä takeita ei ole saatu. Lisäksi USA/Nato on sijoittanut itäisen Euroopan liittolaismailhin sa sotilaslentokenttiä, sotilaslentokoneita ja muita sotilaallisia rakenteita, jotka koetaan Venäjän taholla potentiaalisiksi uhkatekijöiksi.

Näyttää siltä, että lännen taholla on meneillään uusi globaalin militarisoinnin aalto, jota Lähi- ja Keski-idän sekä Koillis-Aasian ja Etelä-Kiinan meren kipupisteiden ohella pyritään laajentamaan kaikkiin mahdollisiin maailman kolkkiiin. Tällaisen manöoverin tarkoituksiperät jäävät hämäräksi.

Ja vielä hämähäperäisempää on se, että Suomi on aikeissa osallistua Nato-operaatioon Islannissa. Ainoatakaan järjellistä perustetta tällaiseen operaatioon osallistumisesta ei ole kuultu sen enempää ulko- kuin puolustusministeriönkään taholta. Kapulakielisiä ja mitäänsanomattomia selittelyitä kylläkin. Ainoaksi selitykseksi Suomen osalta jäänee se, että maamme natosidonnaisuutta yritetään syventää kaikin mahdollisin keinoin ja ajaa Suomi kansan tahdon vastaisesti lopullisesti Naton syliin kaikkine niine vaaratekijöineen, joista Venäjän asevoimien komentaja kenraali Nikolai Makarov Suomessa vieraillessaan nimenomaan varoitti.

Heikki Sipilä: KOMINFORM

Rauhanpuolustajat: Islannin ilmavalvonta ei sovi sotilaallisen liittoutumattomuuden periaatteeseen

Ehdotus Suomen osallistumisesta pohjoismaisen puolustusyhteistyön nimissä Nato-maa Islannin ilmavalvontaan merkitsisi suurta muutosta maamme sotilaalliseen liittoutumattomuuteen perustuvassa turvallisuuspolitiikassa. Ehdotuksen toteuttamisen myötä Suomi sitoutuisi kolmen Nato-maan ja Naton ilmavalvontajärjestelmiin tukeutumisen kautta Naton sotilasstrategian toteuttamiseen Pohjois-Atlantilla. Samalla joutuisimme vastuuseen 2 200 kilometrin päässä olevan Nato-maan ilmavalvontaan lisäksi myös sen ilmapuolustuksesta. Ei kai voida kuvitella, että Islannin ilmatilaa Nato-operaatioissa partioivat suomalaiset Hornet-hävittäjät eivät joutuisi ottamaan vastuuta myös ilmatilaloukkausten torjumisesta. Vaikka tämä skenaario ei olekaan todennäköinen lähitulevaisuudessa, niin jo yhteistyön aloittaminen sitoisi meidät entistä tiiviimmin osaksi sotilasliittoa.

Toteutuessaan suunniteltu yhteistyö toisi välittömän riskin siitä, että joutuisimme tahtomattamme osapuoleksi esimerkiksi Naton ja Venäjän välisessä kiistassa, joka koskee Yhdysvaltojen ajamaa ohjuspuolustusjärjestelmää. On vaikea kuvitella, miten Suomen turvallisuus lisääntyisi sitoutumalla Islannin ilmapuolustukseen ja sitä kautta Naton sotilasstrategian toteuttamiseen.

Rauhanpuolustajien näkemyksen mukaan tinkimätön sotilaallinen liittoutumattomuus on vahvin valtti Suomen turvallisuuspolitiikan kulmakivenä muuttuvien suurvaltasuhteiden keskellä.

Uutisenn välitti: KOMINFORM